

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO X
ŠT. 4
29. APRIL 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373

Strani: 24 - 28

Tema meseca: Dan Zemlje

Stran 40

**Odbojkarški klub
Šoštanj Topolšica
je DRŽAVNI PRVAK**

Stran 42

NAGRADNA KRIŽANKA

**Delo na zemlji pomirja. Branje knjig tudi.
Peter Rezman**

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

OK ŠOŠTANJ
TOPOLŠICA

D r o b n a

Jaz sem droben,
droben list,
ki drevo mu daje hrano.
To drevo
iz zemlje rase,
zemlja
pa je vir življenja
in življenje
vir človeštva
in človeštvo
to je hrast,
ki človeku
daje rast.

Pravila

oglaševanj v času predvolilne kampanje za volitve v Evropski parlament

V naslednji, 5. številki Lista bomo objavili predvolilne oglase političnih strank in neodvisnih list za volitve v Evropski parlament. Objave bomo zaračunali brez posebnih popustov, razen za tiste oglaševalce, ki so, oziroma bodo do izida 5. številke Lista sklenili celoletne pogodbe, oziroma po posebni ponudbi 50% v primeru, da sklenejo pogodbo za volitve v EU Parlament in volitve v DZ 2004.

Moj zdravnik 2004

Osmi Moj zdravnik je Gregor Drnovšek, dr.med.

Letos so v reviji Viva akcijo Moj zdravnik izpeljali že osmič in z veseljem ugotavljajo, da njen odmev v javnosti ostaja na zavidljivo visoki ravni.

Glasovanje je potekalo od 5. januarja do 15. marca 2004 v številnih nacionalnih in lokalnih tiskanih in elektronskih medijih. Letos je za Mojega zdravnika 2004 oddalo svoj glas kar 11.731 glasovalcev. O tem, da je akcija potrebna in smiselna, priča tudi to, da je vsako leto več predlaganih zdravnikov, letos kar 1529.

Za etičnost in korektnost akcije ter poteka glasovanja je tudi letos skrbela strokovna komisija, ki jo sestavljajo: prim. Marko Demšar, dr. med., Dean Klančič, dr. med., Ivan Cibic, dr. med., doc. dr. Marjan Premik, dr. med., prof. dr. Pavle Poredoš, dr. med.

DOBITNIKI PRIZNANJ

Moj zdravnik 2004

Gregor Drnovšek, dr. med., Maribor

Moja družinska zdravnica 2004

Verica Čavić Lolić, dr. med., Kočevje

Moj pediater 2004

Prim. Tomaž Vahtar, dr. med., spec. pediatrije, Trbovlje

Moja ginekologinja 2004

Irena Begič, dr. med., specialistka ginekologije in porodništva, Kočevje;

Med glasovalci smo izžrebali naslednje nagrade:

AB SWING dobijo

Ana D., Sodražica, Dragica N., Maribor in Marija G., Zgornja Ložnica

TURBO MAXIMUS dobijo

Peter M., Radenci, Katarina Š., Ljubljana - Rakovnik, Jelka F., Železniki, Zlatka M. R., Hoče, Marjan Š., Ptuj, Marta B., Selca, Irena J., Zagorje ob Savi, Vlado M., Stara Cerkev, Tatjana C., Dekani, Darinka D., Velenje, Barbara K., Bistrica ob Dravi, Marija B., Ivanjkovci, Karmen V. Branik, Marija M., Kočevje, Katarina P., Bohinjska Bela, Minka K., Vodice, Vesna S., Miren, Marija K., Radeče, Ivanka J., Železniki, Metka K., Rogatec

Maskaro S.S. VOLUMEN (črno) dobijo

Boža B., Mosta na Soči, Bernarda P., Bizeljsko, Petra J., Kočevska Reka, Boža B., Kranj, Suzana G., Nazarje, Amalija P., Maribor, Silva G., Celje, Cveta C.J., Ljubljana, Dragica V., Cirkovce, Beti T., Hajdina, Anča K., Dob pri Domžalah, Jerica B., Kotlje, Ljudmila M., Izola, Marija G., Vodice, Frančiška K., Poljčane, Vesna S.F., Črni Kal, Teja N., Ljubljana, Marija K., Slovenska Bistrica, Nataša O., Brezovica pri Ljubljani, Olga T., Maribor, Barbara G., Šmarje Sap, Karmen G., Boštanj, Anica K., Ljutomer, Marija B., Novo mesto, Ana B., Murska Sobota, Snežana Đ., Šentilj v Slovenskih Goricah, Jožica T., Grahovo ob Bači, Sabina B., Cerklje na Gorenjskem, Irena S., Tabor, Mira S., Kostanjevica na Krki

Toaletno vodo S.S. ONE SHOT MEN dobijo

Vinko T., Makole, Jakob A., Slovenj Gradec, Franci B., Brezovica pri Ljubljani, Tadej P., Leskovec pri Krškem, Franc E., Cirkulane, Štefan V., Podplat, Erik Š., Tržič, Janez P., Hrastnik, Franci G., Jesenice, Andrej B., Vas, Robert C., Koper, Mitja Š., Kanal ob Soči, Franc A., Lesce, Bojan Š., Dušan P., Vrhnika, Rado Z., Maribor, Hinko P., Cerklje, Luka Z., Preddvor, Marjan J., Škofja Loka, Blaž M., Bled

Dobitniki bodo o nagradah obveščeni po pošti.

Več o prireditvi in slovesni podelitvi priznanj si preberite v majski številki Vive.

Nagrajenci Lista:

Knjige Franc Hribernik: Mesto Šoštanj bodo prejeli: Marta Golob, Zavodnje 26, Vera Župevc, Gaberke 132 in Vesna Zagorščak, Pod smrekami 12, Šempeter.

Turistične karte Občine Šoštanj bodo prejeli: Anton Plazl, Ravne 133, Šoštanj; Štefanija Prislan, Koroška 3, Šoštanj; Gregor Rupnik, Šercerjeva 10, Šoštanj; Olga Goličnik, Topolšica 60f in Anica Starič, Topolšica 57.

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Dejan Tonkli

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Grafika Gracer Celje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 5 (maj 2004), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 17. maja 2004.

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

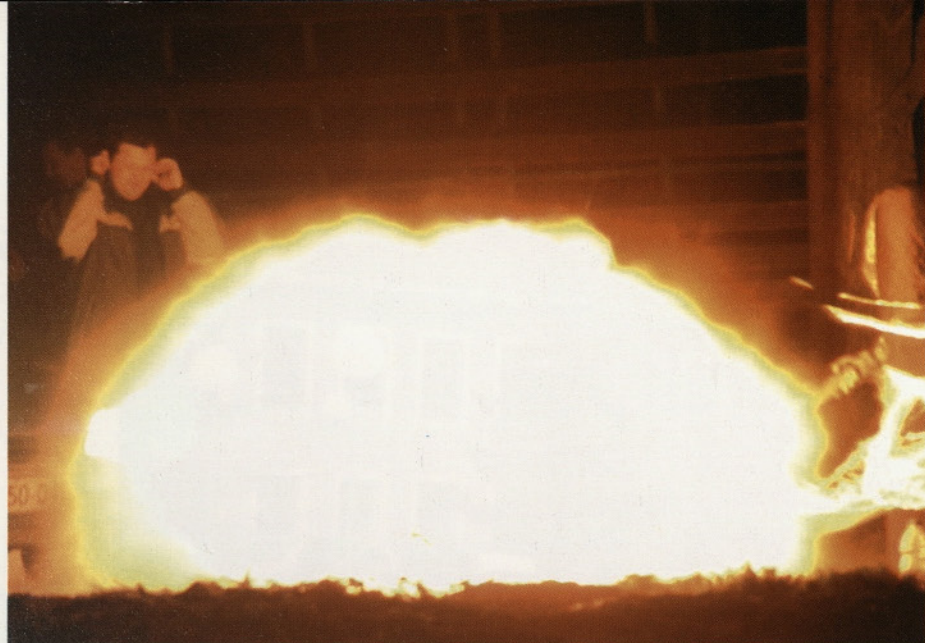

Foto: A.Grudnik

Ko "Šaci" zabobni v temno noč.

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Dogodki in ljudje
10	Intervju
	Sonja Beriša, ki vodi oddelke Glasbene šole v Šoštanju
12	Forum – »for« um
	Kam z mladimi
18	Čez Uršljo goro
	Kulturni natroski s Koroške
19	Utrinki iz življenja cerkve
20	Prometni kotiček
21	Varnost
22	Sredina
	Iz sredine vas vabijo v svojo sredino
24	Tema Meseca
	Dan zemlje
29	Dogodki in ljudje
30	Kultura
32	Prostorske informacije
34	Knjige
	Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj
35	Hotenja
36	Spomini
	Dogodilo se mi je...
38	Stoletnica PD Šoštanj
	Nekje na vrveh
39	Naša naravna dediščina
	Živalski svet smrekovških gozdov
40	Odbojka
41	Astrologija
	Svetloba
42	Nagradna križanka

Foto: Bojan Rotovnik

Planinski Živžav

V petek, 2. 4. 2004, je na parkirišču pri osnovni šoli Bibe Röcka v Šoštanju potekal Planinski ŽIVŽAV. Prireditev je organiziralo Planinsko društvo Šoštanj ob stoletnici delovanja.

Na parkirišču je bilo mnogo otrok; najprej so prišli otroci iz vrtca in obeh osnovnih šol do 3. razreda. Od 11. do 12. ure so ŽIVŽAV obiskali učenci 3., 4. in 5. razreda obeh šol, potem pa še najstniki iz 7. razreda devetletke in 7. ter 8. razreda osemletke.

Kljub oblačnemu vremenu se nismo pustili odgnati in smo uživali. Na izbiro smo imeli veliko možnosti. V delavnici **Družabne igre** smo razgibali telesa, v **Likovni delavnici** smo lahko izdelali zajčke, okrasili prtičke, naredili markacije iz testa, pobarvali planinske smerokaze ipd. V **Pravljčni delavnici** smo prebirali planinske pravljice, v drugi delavnici pa smo si lahko ogledali tudi opremo, ki jo morajo obvezno imeti planinci. Medtem se je gospod Bojan Rotovnik spuščal po Mayerjevi vili in prikazoval varne spuste planincev v gorah.

Okoli poldneva so prišli gorski reševalci in nam pokazali, kako rešujejo ponesrečena iz hribov. Vsekozi je bilo poskrbljeno za hrano, pijačo in glasbo. Zabavali so nas harmonikarji, ki jih uči Robert Goličnik. Mlade pevke mladinskega pevskega zbora osnovne šole Bibe Röcka so prepevale samo za nas. Želodce smo napolnili s toplim čajem in z jabolkami, ki smo jih dobili v **Kuhinji**.

Pokrovitelj prireditve je bilo Planinsko društvo Šoštanj ob sodelovanju obeh osnovnih šol in vrtca. Zahvala gre tudi Kmetijski zadrugi Šaleška dolina, ki je darovala jabolka, in Premogovniku Velenje, ki je odstopil zgornje prostore Mayerjeve vile.

Na ŽIVŽAVU smo bile prisotne tudi štiri novinarke OŠ Bibe Röcka, ki smo naredile anketo z udeleženci in jih poprosile za mnenje. Večina jih je povedala, da je bilo vse skupaj zanimivo in kolikor smo videle, si je vsak odnesel domov izdelek, ki ga je naredil. Upam, da ga bo vedno spominjal na planince.

Prepričana sem, da je bil program zelo zanimiv, in upam, da so se tako mladi kot malce starejši otroci navdušili nad planinstvom in bodo sedaj skupaj s starši večkrat obiskali gore, ki v teh pomladanskih dneh že željno čakajo na nas.

In še nekaj misli udeležencev Planinskega ŽIVŽAVA:

Denis: Tu mi je zelo všeč, saj je veliko delavnic in si lahko narediš, kar želiš.

Jernej: Najboljše mi je bilo risanje na kamne.

Filip: Všeč mi je zato, ker lahko ustvarjam.

Klementina: Je zelo »fajn«. Veliko sem se naučila. Želim si, da bi bil vsak petek tak.

Jernej: Imam se dobro.

Jerneja: Super! To bi moralo biti večkrat na leto.

Ga. Vesna: ŽIVŽAV je zelo dobro pripravljen. Otroci lahko spoznajo osnove planinstva, izvedo, kako naravno varovati in jo imeti rad.

Zapisała novinarka Nastja Stropnik,
7. D, OŠ Bibe Röcka Šoštanj

V imenu Gaje

Peter Rezman

Naslov uvodnika sem ukradel. Marti Svetina, ki je njega dni na Radiu Velenje naredila vrsto ekoloških oddaj - razgovorov z enakim naslovom.

Štos te oddaje je bil, da se je pogovarjala z ljudmi, ki so tako ali drugače povezani z ekološkim gibanjem v Šaleški dolini. Šaleškim ekološkim gibanjem. Ki je zamrlo. Ta čas, ko je bila zaradi praznika popularna Zemlja, sem nekajkrat zaznal čustvo, ki ga gojijo vse bolj številčni udeleženci NOB. To je čustvo "starega borca" ujetega v sintagmi "a smo se za to borili?" Kar nekajkrat so me namreč različni ljudje povprašali o tem in onem iz minulega časa, ko s(m)o se ekologi borili "proti elektrarni." (Kao.) Seveda me niso spraševali zato, ker bi jih (še) skrbelo za okolje, ampak zato, ker je bil Dan Zemlje. Tega pa so modri ljudje proglasili zaradi skrbi za okolje in zato je prav, da je! Zaradi te skrbi (ne zaradi modrecev) smo v Listu "temo meseca" posvetili Dnevu Zemlje.

Bila je tudi občinska prireditev za Dan Zemlje. Uspešna in zanimiva, seveda. Jaz je (žal) nisem videl, ker sem tega dne - gnojil in oral zemljo ter sadil krompir. Zdaj pač skrbim samo še za majhen košček zemljice (pa še to kampanjsko), za celo Zemljo pa naj se borijo drugi. Mlajši. Mi - "stari borci" smo svoje opravili.

Treba se je boriti. To bi morali vedeti predvsem tisti, ki jih zaradi let še ni načel žlahtni konzervativizem. (Nas, blizu petdesetih, pa čedalje bolj gloda...) Treba se je fajtati za svoje projekte. Ne da ti nekdo, ki vedno spletkari v ozadju, sesipa pravo stvar.

Ja. Govorim o Mladinskem centru, ki ga obširno predstavljamo v novi rubriki (Forum). V trdi veri, da je to dober projekt. Jaz sem sicer prepričani, da ne bo realiziran, ker je med drugim zastavljen preveč ambiciozno in zato vzbujajo preveč ljubosumja. Predvsem pa zato, ker še ne vidimo nikogar, da bi se zanj boril s srcem. Brez preračunljivosti. (No, in zdaj vidite,

kakšno stališče se rojeva v glavi "starega borca" v obdobju "žlahtnega konzervativizma"...?)

Za Dnevom Zemlje pride Dan knjige - same lepe in koristne stvari na kupu, bi človek rekel. Bližina in povezava teh dveh praznikov po svoje kaže na kompleksnost človeške narave. Na potrebo po hrani za telo in za duha.

Sicer pa...

Za nami je teden, ko so nam združeni politiki - levi in desni (!), na vrat nakopali novo dacarsko regulativo. Oderuško! Ki je v Državnem svetu že "padla", predvsem zaradi zlorab nemoralnih strokovnjakov vseh vrst, ki služijo neverjetno visoke avtorske honorarje. Zato novi davčni zakon najbolj udarja po žepu - kulturnike. Pa tudi kmetovalce. Ki delajo z gnojem.

In da bi plebejci tega ne zaznali prehitro, je modra politika mednje vrgla novi pasji bombici. Opozicija opozarja na pranje denarja pozicije, pozicija pa ponuja poroko istospolnih partnerjev. Ljudstvo se tako (zopet) razburja, seveda ne zaradi davkov, temveč zaradi pasjih bombic.

In čisto po nepotrebnem je javnost zaradi ene teh bombic razburil moj pesniški kolega Brane Mozetič, sicer istospolno usmerjen, (ki to stanje duha in telesa pravzaprav dobro "prodaja"). Žaljivo je govoril o gnoju na škornjih politikov - žaljivo do gnoja, ne do politikov!

Toda; ali nimamo tudi mi, "enaki" različnospolni partnerji, tudi pravico do svojega mnenja, zasebnosti in miru (pred politiki in "drugačnimi", kot si sami pravijo...)?

Dragi moji! Ugasnite rado. Odložite časopis. Delo na zemlji pomirja. Branje knjig tudi.

Gaja misli na nas.

Društvom razdelili več kot pol milijona

Krajevna skupnost Šoštanj je v primerjavi z drugimi KS v Občini Šoštanj precej specifična, zato pa nič manj dejavna kot druge. Specifika je povezana z velikostjo in hkrati finančnim zalogajem za projekte, ki jih snujejo, zato ne gre pričakovati, da bi bilo teh v realizaciji številčno veliko. Tako so na primer na 12. redni seji, ki je bila dne 15. marca med drugimi obravnavali tudi potek priprave na izgradnjo kolesarske in peš poti ob Paki ter ureditve Trga Svobode. Poročilo o izvajanju aktivnosti pri izdelavi projektov za Kolesarsko in peš pot in Ureditve Trga Svobode je podal arhitekt Edi Vučina, ki je tudi član sveta KS. Na sestanku s projektanti je bila potrjena trasa kolesarske in pešpoti. Le-ta se bo prilagajala glede na zahteve lastnikov zemljišč, preko katerih bo potekala. Pri izdelavi trase so upoštevane zahteve, da se koristijo obstoječe poti in kanali,

Foto: Dejan Tonkili

Štirje od sedmerice članov sveta KS Šoštanj (od leve): Edi Vučina, mag. Cvetka Tinauer - predsednica, Milojka Plamberger in Janko Zacirkovnik.

tako da bi čim manj motili dostope lastnikov na njihove njive oziroma parcele. Pri ureditvi Trga Svobode je bilo s projektanti dogovorjeno, da se izvedejo predvidene parkirne površine v enem nivoju. Del trga se nameni v času prireditve kot prireditveni prostor, ko ni prireditve, pa se koristi za parkiranje. Tako bi doseglo dvonamenskost obstoječega prostora. Trg se podaljša do trgovskega objekta Era. Predsednica mag. Cvetka Tinauer je predlagala, da Edi Vučina na vsaki seji poda kratko poročilo o izvajanju aktivnosti na teh dveh projektih, s čimer so se prisotni člani Sveta KS strinjali. Nato pa so obravnavali varnostne razmere v Šoštanju, ki sta jih predstavila komandir PP Velenje Božidar Pezdevšek in vodja policijskega okoliša Šoštanj Zoran Stojko Krevzl. Zapisnik bomo v celoti povzeli na strani 21 v tej in prihodnji številki.

Člani Sveta KS so nato dodelili običajno finančno pomoč Turističnemu in olepševalnemu društvu za organizacijo pustnega karnevala v višini 40.000,00 SIT, Prostovoljnemu gasilskemu društvu Šoštanj-mesto za pokrivanje 1. med-

društvenega tekmovanja pionirk in pionirjev za pokal KS Šoštanj v višini 40.000,00 SIT, Smučarsko skakalnemu klubu Šoštanj za izvedbo nočne skakalne tekme "Munti 2004" v višini 60.000,00 SIT, Planinskemu društvu Šoštanj za pokrivanje stroškov izvedbe aktivnosti ob praznovanju 100. obletnice društva v višini 100.000,00 SIT, Društvu upokojencev Šoštanj pokrivanje mesečnih stroškov za vzdrževanje mestne ure v višini 12.903,25 SIT, letno pomoč Krajevni organizaciji združenja borcev in udeležencev NOB Šoštanj v višini 40.000,00 SIT, Osnovni šoli Karel Destovnik Kajuh Šoštanj, za pokrivanje stroškov 36. razstave Likovni svet otrok v višini 40.000,00 SIT, Šaleškemu literarnemu društvu HOTENJE dotacijo v višini 20.000,00 SIT in Namiznoteniskemu klubu SPIN Šoštanj sredstva za pokrivanje stroškov rednega delovanja v višini 40.000,00 SIT. O drugih pomembnih aktivnostih KS Šoštanj bomo poročali še v naslednji številki Lista.

P.R.

Lokalno uspešni

Občinski odbor LDS je od svoje ustanovitve leta 1995 precej povečal svoje članstvo in malo manj kot trideset se jih je zbralo na letni konferenci, ki so jo imeli 16. aprila v Florjanu. Njihov predsednik in hkrati župan Občine Šoštanj je v sicer precej rutinskem poročilo o delu, postregle tudi z dvema kadrovskima zanimivostima. Prva je ta, da bo njihov član Vlado Malenkovič postal vodja kabineta novega

Sekretar stranke Novalja Muminovič je predstavil načrt dela občinske LDS za letošnje leto.

ministra za gospodarske dejavnosti Lahovnika. To Šoštanjčani razumejo tudi kot posredno priznanje njihovi občinski organizaciji.

Druga pa je napoved Kopusarja, da se bo na jesenskih volitvah ponovno potegoval tudi za sedež poslanca v Državnem zboru, saj je "obveza" iz koalicijske pogodbe, da bodo v tem mandatu uzakonili nezdružljivost županske in poslanske funkcije, z izstopom SLS iz vladne koalicije, padla v vodo.

P.R.

Letna konferenca NOB Šoštanj

26. 3. 2004 so se v jedilnici OŠ Bibe Roecka zbrali člani KO ZB Šoštanj na svoji redni letni konferenci. Da so organizacije ZB še kako aktivne, je dokazalo veliko število prisotnih - preko 60 se jih je zbralo.

Kakor vsako leto do sedaj je tudi letos ravnateljica OŠ Bibe Roecka zaželela dobrodošlico vsem prisotnim, učenci pa so pripravili prisrčen kulturni program.

V nadaljevanju je predsednik KO ZB Maks Medved podal poročilo o aktivnostih in prizadevanjih članov ZB Šoštanj. Seveda pa ni mogel mimo dejstva, kako še vedno nekateri poskušajo očrniti vrednote NOB. Tudi nekateri znani šoštanjski pisci raznih člankov to počnejo, namerno ali zaradi nepoznavanja dogodkov. Pa je že tako.

V nadaljevanju je predsednik povedal, da si bomo še naprej prizadevali ohraniti vrednote NOB, še posebej tiste v Šoštanju in okolici.

Predstavniki območne organizacije ZB Velenje g. Bojan Voh pa je nekaj svojih misli navezal na pomembne prelomnice oz. dogodke za našo državo, ki se bodo zgodili v letošnjem letu.

Po poročilu blagajničarke in podanem predlogu programa dela za leto 2004 je bil uradni del zaključen.

Ob prijetnih zvokih ansambla Sivi slavčki, mimogrede, vsi so člani KO ZB Šoštanj, in kozarčku rujnega se je prijetno druženje nadaljevalo še nekaj časa.

M. Plamberger

Borci povečali svoje vrste

Na kmečkem turizmu v Skornem je bila 20. marca skupščina KO ZB NOB Skorno - Florjan, Bele Vode. Sestanek je potekal pod vodstvom delovnega predsednika Toneta Berložnika in članov Ane Kumer ter Franca Golavška.

Prisotne je najprej pozdravila predsednica KO Ana Vrabič in podala poročilo za leto 2003. Iz poročila je razvidno, da KO šteje 61 članov in članic, z dnem skupščine pa je v organizacijo stopilo 7 novih članov. Odbor je bil dejaven vse leto in bil prisoten na občnih zborih, proslavah, spominskih svečanostih ter na tak ali drugačen način sodeloval v javnem življenju. Svojih bolnih članov so se v odboru spomnili z obiski, žal pa so se za vedno poslovili od članice Terezije Pistotnik. Njihova članica Ana Kumer je v letu 2003 prejela priznanje ZB NOB, za kar so ji iskreno

Foto: Arhiv

no čestitali. Uspešno vodenje organizacije pa želi odbor tudi novemu predsedniku ZB NOB Janezu Stanovniku, ki je zamenjal tovariša Dolničarja. Vrabčičeva je podala tudi plan dela za leto 2004, ki poleg drugega zajema še sodelovanje in organiziranje proslave ob dnevu državnosti pri spomeniku v Skornem.

V Skornem so nagradili zaslužne člane.

Foto: Deljan Tonkili

Kar nekaj gostov je prisostvovalo zboru, med njimi župan občine Milan Kopušar, predstavnik OZOZNOB Jože Povše, predsednik KS Skorno – Florjan Valter Pirtovšek in drugi, ki so skupščini izrekli pozdrave in pohvalo.

Skupščina je bila tudi priložnost, da izkažejo pozornost najstarejšim članom, to so bili Fanika Lesjak, Apolonija Menih in Ferdo Juvan.

Uradni del so zaključili s potrditvijo poročil in z razmišljanji posameznih članov o tem in onem. Večerja, ki je sledila, je dostojno zaokrožila skupščino in srečanje.

Milojka Kompnej

Upokojenci o tem in onem

Delegati DU Šoštanj so se 17. marca sestali v Zavodnjah na redni letni skupščini. Pregledali in ocenili so svoje delo v preteklem letu in sprejeli program dela za letošnje leto.

Za uvod jih je prijetno presenetila ženska pevka skupina: Slavka Kavtičnik, Marija Špeglič in Štefka Koželjnik. Ob spremljavi citrarja Ivana Kneza so zapele nekaj pesmi. Prisotni so jih nagradili s spontanim aplavzom.

Skupščino delegatov so s svojo prisotnostjo počastili: podžupan Občine Šoštanj g. Štefan Szabo, zastopnik Koroško-Šaleške pokrajinske zveze DU in predsednik DU Velenje g. Ivan Povh, predsednik in tajnik Medobčinske zveze DU Velenje g. Hubert Mravljak in g. Ludvik Uranjek, predstavnica DeSUS-a ga. Ana Roza Hribar ter predsedniki sosednjih društev upokojencev.

Iz poročil, podanih na skupščini za preteklo leto, je razvidno, da je bilo društvo aktivno vključeno v razpravo o ustanovitvi oziroma pristopu h Koroško-Šaleški pokrajinski zvezi DU (KŠPZ).

Prav tako so se aktivno vključevali v razpravo o reformi zdravstvenega zavarovanja z namenom, da bi bilo breme pravično porazdeljeno. Predvsem ne na škodo upokojencev. V društvenih prostorih so uspeli delno zamenjati stenske obloge in obnoviti vhodna vrata. Poskrbeli so tudi za popravilo in redno navijanje mestne ure na stavbi. Precej napora pa je bilo potrebno za uspešno delovanje kulturne, razvedrilne in športne dejavnosti. V njih člani društva skrbijo za svojo fizično in duhovno kondicijo.

V okviru kulturne dejavnosti delujeta mešani pevski zbor in literarni krožek. Število članov pevskega zbora je po več letih ponovno naraslo na 40 pevk in pevcev. Namesto dosedanjega predsednika zbora g. Ernesta Ferderja, ki je bil na lastno željo razrešen te dolžnosti, je skupščina soglasno izvolila g. Rudija Vrčkovnika. Zbor je nastopal na prireditvi Pozdrav pomladi v Velenju, na prireditvi Petje na vasi v Šmartnem ob Paki, na skupnem koncertu s pihalnim orkestrom Zarja v Kulturnem domu v Šoštanju, na srečanju upokojenskih pevskih zborov Koroško-Šaleške regije v Slovenj Gradcu, v Domu za varstvo odraslih v Velenju. Imel pa je tudi več samostojnih koncertov v Termah Topolšica.

Člani literarnega krožka se sestajajo občasno. Število članov se zmanjšuje zaradi naravnega osipa. V lanskem letu je g. Franc Hudomal, ki je skupaj z ženo tudi vodja krožka, napisal prispevek za 13. knjigo SREBRO V DLANEH. Ana Meža iz Zavodenj pa prispevek za 14. knjigo, ki jo izdaja LIKUS Maribor v založbi DRUMAC. Poleg tega pišejo še prispevke za razne priložnosti in sodelujejo z recitacijami na različnih prireditvah.

V razvedrilnem programu deluje predvsem izletniška dejavnost. V preteklem letu se je vseh izletov, skupaj z brezplačnim na Roglo, kamor so povabili tudi šest parov zlatoporočencev, udeležilo 396 upokojencev. Tu pa niso všteti udeleženci na izletih, ki jih organizirajo pododbori po KS.

V okviru univerze za III. življenjsko obdobje deluje pri društvu krožek ročnih del, ki ga obiskuje 13 članic. V preteklem letu so sodelovale na razstavah v NAMI v Mozirju in Velenju, v Kulturnici v Velenju in v Mestni galeriji Šoštanj skupaj z lončarskim krožkom iz Topolšice.

Na športnem področju deluje 10 sekcij. Tekmujejo na meddruštvenih, regijskih in tekmovanjih ob Tednu upokojencev, kjer so bili tudi prireditelji v kegljanju in šahu. Športna sreča je različna. Med uspešnejšimi so bili kegljači, ki so na regijskem tekmovanju zasedli drugo mesto. Zelo aktivni so bili tudi kegljači s kroglo na vrvici (rusko kegljanje). V minulem letu je DU s pomočjo Medobčinske zveze DU 8. julija odprlo kegljišče v Zavodnjah. Udeležilo se ga je 5 ženskih in 6 moških ekip iz okoliških društev. Med ženskimi je ekipa iz Zavodenj zasedla 2. mesto s 138 keglji (Škalcanke prve s 139 keglji).

Med moškimi pa je 1. mesto zasedla ekipa iz Zavodenj. 16. septembra pa je bilo odprtje kegljišča v Lokovici. Udeležilo se ga je 7 moških in 5 ženskih ekip. Med ženskimi je prvo mesto zasedla ekipa iz Zavodenj.

V letošnjem letu praznuje 10. obletnico ustanovitve pohodniška sekcija, ki je bila ustanovljena leta 1994. Njen prvi vodja je bil g. Alojz Kurmanšek.

Število članov društva se giblje okrog 1300 (582 žensk in 758 moških). V preteklem letu se je včlanilo v društvo 53 upokojencev. Preselilo, odselilo ali prenehalo s plačevanjem članarine je 31 članov. Umrlo jih je 39. Spomin na njih so delegati počastili z enominutnim molkom. Društvo je lani poslalo svojim članom 137 čestitk za okroglo obletnico rojstva. Zlato poroko je slavilo 6 parov, biserno pa en par. Vsi ti bodo letos povabljeni na brezplačni izlet na Roglo, kjer bodo skromno počaščeni. Društvo tudi vsako leto podeljuje Spominske listine tistim svojim članom, ki izkazujejo zvestobo društvu s 35- ali večletnim članstvom. Letos sta to Listino sprejeli ga. Marija Robida iz Topolšice in ga. Ana Čepelnik iz Metleč. Dobitniki teh Listin so med tremi ugodnostmi oproščeni tudi nadaljnega plačevanja članarine.

Kakor vsako leto je bilo tudi lani na kraju leta obiskanih 66 starejših in bolehnih članov. Te obiske so s skromno obdaritvijo opravili pododbori po krajevnih skupnostih.

V Programu dela, ki ga je sprejela skupščina za letošnje leto, so si zadali podobne naloge kakor lani (program je objavljen v Biltenu za leto 2004). Članarina tudi tretje leto ostane nespremenjena (1400 SIT). Športna tekmovanja se začnejo že v aprilu, izleti v maju...

Foto: Bogdan Mugenle

Glavna naloga društva v letošnjem letu pa je popravilo strehe in fasade na stavbi DU. Začeli so že z zbiranjem ponudb. Delo nameravajo opraviti v dveh fazah. V letošnjem letu popraviti streho, v naslednjem pa fasade. Pri tem računajo tudi na pomoč Občine Šoštanj s sredstvi iz proračuna.

Skupščino je zaokrožila pesem. Ženski pevski zbor je ob koncu zapel tri pesmi. Dve narodni in eno hudomušno, da so se zbrani veselo nasmejala.

Stane Mazej

En dogodek - troje poročil

(OŠ Karla Destovnika Kajuha - Podružnica Topolšica)

Vsredo, 10. marca, so šli naši učenci na tekmovanje Turizmu pomaga lastna glava. Na šoli je ostala le približno polovica otrok, ena učiteljica in vzgojiteljica, ki sta skrbeli, da je pouk potekal po »normalnem voznem redu.« Po pouku smo imeli tudi krožek, ki ga vodi lončar gospod Igor Bahor. Gline oblikujejo v prostoru prvega razreda in ravno so se pripravljali za delo, ko je nenadoma nekaj zaropotalo in strop se je porušil. Vsi so prestrašeni pritekli na hodnik, a k sreči je leseno konstrukcijo zadržalo kovinsko držalo, ki je bilo namenjeno obešanju raznih slik in zemljevidov. Vse se je srečno končalo in škoda je nastala samo na stropu. Ker nas je bilo strah, da bi strop v celoti padel na tla, smo otroke spravili v druge učilnice, iz prostora hitro odnesli najdragocenejšo opremo (nov računalnik, torbe s potrebščinami otrok) in učilnico zaklenili. Gospod ravnatelj je o nesreči obvestil predstavnike občine, ki so nemudoma prišli na ogled in sklenili, da se sanacija prične takoj.

Foto: Arhiv

Naslednji dan je pouk potekal nekoliko zmedeno, saj so ves dopoldan prihajali razni novinarji, delavci iz termoelektrarne so pričeli z rušenjem stropov, mi pa smo bili v časovnih učilnicah na podstrešju. Ker je bilo vse nekoliko drugače, nam je bilo sprva celo všeč. Toda dela so se zavlekla in počasi smo postajali nejevoljni, saj smo se kar naprej selili iz prostora v prostor in povsod je bilo polno prahu, čeprav so se čistilke vsak dan zelo trudile, da bi čim boljše počistile.

Ko so prijazni delavci Termoelektrarne Šoštanj podrli še vse ostale nevarne stropove, so prišli delavci SEBA d. o. o., ki so pritrtili nove, varne stropove. Prišli so še pleskarji in vse lepo pobelili. Vse je potekalo po dogovoru in zdaj je naša šola

svetla, lepa in varna. Znova smo nalepili razne plakate in naše risbe in šolo uredili po svoje. Veseli smo, da se je vse tako lepo končalo.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so nam hitro priskočili na pomoč, predvsem pa Termoelektrarni in Občini Šoštanj.

Nuša Kugonič

Vsredo se je podrl strop, ravno ko smo imeli »gline«. Vsi so sme ustrašili. Igor nas je zgrabil in hitro smo stekli ven. Potem smo poklicali delavce, da bi popravili strop. Dolgo so delali in veliko smo se morali seliti. Nosili smo mize in stole iz razreda v razred in na podstrešje. Sedaj imamo lep bel strop, ki mi je zelo všeč. Tudi moj razred je lepši.

Kaja Koželnik

Vsredo smo imeli »gline«. Kar naenkrat se je podrl strop. Poklicali smo delavce, ki so popravljali štirinajst dni. Kar naprej smo se selili. Zdaj je v šoli še lepše, kot je bilo in tudi selimo se ne več. Nov strop mi je še bolj všeč.

Jaka Rančnik

Pomoč v različnih oblikah

Krvodajalska akcija, ki poteka v Ravnah pri Šoštanju za potrebe bolnice Maribor, ni novost. Vsako leto dvakrat, v spomladanskem in jesenskem terminu jo organizira tamkajšnji KO v sodelovanju z območno organizacijo iz Velenja. Tudi letos jim je uspelo povabiti kar 134 krvodajalcev. Sodelovanje odbornikov s krvodajalci je v Ravnah že kar legendarno, pa tudi na splošno smo o delovanju Rdečega križa v Ravnah dobro obveščeni, kar gre zasluga tudi Jožetu Jančiču, ki skrbi za potek akcij in raznih aktivnostih od začetka do konca. V sodelovanju z drugimi člani, seveda.

Pred kratkim pa se je zgodilo, da je zagorelo pri enem od ravnanskih članov. Jože Tajnik, tudi sam neumoren aktivist RK, je pred časom ravno lepo uredil svojo hišo, a mu rdeči petelin ni prizanesel. V marcu je v popoldanskih urah zagorelo ostreje in le hitremu posredovanju okoliških gasilskih enot se gre zahvaliti, da so požar lokalizirali in da ni bilo katastrofe. Po požaru so Jožetovi družini takoj priskočili na pomoč KS Ravne, sorodniki, sosedje, prijatelji, različni obrtniki in celo ribiči ter vsi odbori Rdečega križa v dolini in na tak ali drugačen način pomagali, da je streha pokrita in so najhujše posledice požara sanirane. Jože Tajnik se zahvaljuje vsem dobrim ljudem, ki so mu priskočili na pomoč.

M. K.

Slavolok v Ravnah

Prva sobota v aprilu, ko se je ženil naš član Marjan Kotnik, je bila ena redkih sončnih sobot v letošnji pomladi. Še sreča, saj smo imeli za mladoporočenca in spremstvo pripravljeno prijetno doživetje, ki pride najlepše do izraza le v jasnem, sončnem vremenu. Na Graščinskem klancu v Ravnah smo gasilci uprizorili vodni slavolok, s čimer smo pozdravili in pospremili Marjana in njegovo izbranko v zakonski stan.

Foto: Zdenka Mazej

Gasilski pozdrav mladoporočencema.

Marjanu in Mojci želimo dolg, vroč in neugasljiv ogenj ljubezni.

Za PGD Gaberke, A.Grudnik, Z.Mazej

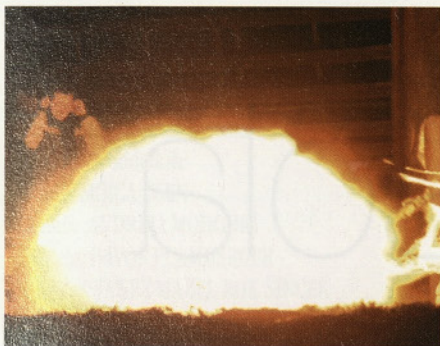
Velikonočno pokaanje v Gaberkah

Leto kar prehitro mine in zopet smo dočakali velikonočne praznike z bobnenjem po bližnji in daljni okolici. V Gaberkah se je izvajalo pokaanje na Špitalovem travniku pri cerkvi sv. Urha. Tudi letos so se mladinci kljub sobotnemu deževnemu in mrzlemu vremenu organizirali in z bobnenjem začeli opozarjati naravo, naj se že zbudi, saj smo vsi že siti vlažnega in mrzlega vremena. Bobnelo pa ni samo s Špitalovega travnika, temveč tudi na travniku pred Goričnikovim kozolcem, kjer so mladincem delali konkurenco bolj zreli fantje. Od tu je bobnelo le v soboto po-

Foto: A.Grudnik

Mladinci sredi akcije.

Ko "Šaci" zabobni v temno noč.

poldan ter v nedeljo zvečer, saj so morali fantje v nedeljo raznositi pisanke.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

nov so uspešno vključeni mlajši, tako da je sestava KK Ravne trenutno sledeča: Rafko Srebernjak, Ivan Mevc, Slavko Mevc, Uroš Mevc, Jani Mevc, Klemen Mevc, Robi Kumer, Simon Kumer, Rudi Gomboc in Matej Gomboc.

Ob praznovanju okrogle obletnice so najprej odigrali tekmo v Topolšici v novih oblačilih, ki so jih kupili s pomočjo sponzorjev, srečanje pa so zaključili v znanem gostišču v Ravnah. Člani kluba pravijo, da so pripravljene na vse vrste izzivov, kar se košarke tiče, v svoje vrste pa vabijo nove člane. Hkrati se zahvaljujejo vsem, ki razumejo, da je zgolj prijateljsko rekreativno igranje ravno tako cilj, ki opravičuje sredstvo.

M.K.

Konkurenca Elektri?

Ste že slišali za Košarkarski klub Ravne? Mogoče v zadnjem času res ne, vendar je dejstvo, da je pred kratkim klub praznoval 20. obletnico, kar pomeni, da fantje že dvajset let združujejo enake cilje in interese. Ob ustanovitvi je bil njihov cilj igrati v občinski ligi, dandanes pa je interes druženja nekoliko »nižji«, a vendar dovolj plemenit, da jih drži skupaj. To pa je ohranjanje stikov, rekreacija in predvsem prijateljstvo, ki ga starejši člani uspešno prenašajo na svoje otroke.

Člani kluba se dobivajo v telovadnici šole v Topolšici enkrat tedensko in takrat se dodobra preizkusijo, kdo najbolj zadene koš. Financiranje kluba je seveda v lastni režiji, vendar mi je Ivan Mevc, ki je »duša« kluba, zaupal, da je njihova dejavnost v okolju vedno naletela na dober sprejem, tako da se je vedno našel kdo, ki je primaknil kakšen tolarček, da so fantje uspešneje igrali.

Dvajset let ni kratka doba in klub je v svoji karieri dosegel kar nekaj uspehov, dokler se je aktivno podil po parketu. Predvsem so bile odmevne njihove uvrstitve v občinski in medobčinski ligi v letih 1984 do 1997. Med temi beležijo največji uspeh 3. mesto v sezoni 1988/89. Sodelovali so na raznih turnirjih in od leta 1988 do konca aktivnejšega igranja uspešno tekmovali z KK Sava iz Kranja, s katerimi so tudi odigrali otvoritveno tekmo v novi športni dvorani.

Danes se dobivajo, kot že na začetku rečeno, predvsem zaradi prijateljstva. V krog starejših čla-

Foto: Dejan Tonkili

Turnir v namiznem tenisu

Športno društvo Gaberke je konec marca v dvorani Gasilskega društva Gaberke organiziralo turnir v namiznem tenisu. V štirih kategorijah se je pomerilo 20 tekmovalcev. Veliki

Pero se je trudil, vendar premalo.

finale zmagovalcev iz vsake kategorije pa je dobil Mirko Verhovnik.

A. Grudnik

Foto: Z. Verhovnik

Vulkanizer leta

Ko boste menjali gume, ne oklevajte. Zapeljite se... ops... To pa zdaj diši že po reklami. Torej kje najdete dobrega vulkanizerja? Gotovo je to Franci Drev, ki je na državnem tekmovanju za najvulkanizerja leta v Celju letos dosegel prvo mesto.

Tekmovanje je bilo od 11. do 14. marca in je zahtevalo od tekmovalcev kar nekaj dokazov, da so vešči ravnanja z gumami. Franci Drev, ki je mehanik že peto leto, je očitno spreten in vesten fant, ki vam bo znal svetovati o menjavi, uporabi in trajanju vaših pnevmatik.

Franci se je naziva seveda zelo razveselil, kaj pa mu to poleg pokala prinaša, pa ga nismo povprašali. Mogoče se mu bo kaj poznalo pri plači, saj ga je na tekmovanje prijavil njegov delodajalec Rudi Vrčkovnik. No, pa ste vseeno izvedeli, kje vam gume dobro zmontirajo.

Foto: M. K.

M. K.

Bivša direktorja v časteh

V čudovitem ambientu Velenjskega gradu je v ponedeljek, 29. marca 2004, župan Mestne občine Velenje Srečko Meh pripravil sprejem za dva izmed najpomembnejših gospodarstvenikov preteklih let na področju Šaleške doline in širše - Jožeta Staniča, nekdanjega predsednika Uprave Gorenja, in dr. Franca Žerdina, nekdanjega direktorja Premogovnika Velenje, in jima s tem tudi v imenu vseh zbranih ter občank in občanov izkazal zahvalo za dolgoletno delo na področju gospodarstva, za številne dosežke in uspehe.

Gospodarstvo občine je gonilna sila razvoja občine, lokalna skupnost pa je lahko uspešna le, če je uspešno njeno gospodarstvo, zato je povezanost in sodelovanje med gospodarskimi subjekti in lokalno skupnostjo tako zelo pomembno. Gostitelj je častna gosta pozdravil z besedami: »Današnji sprejem posvečamo človekoma, ki sta nadaljevala in nadgrajevala začete usmeritve in dosežke in s tem pomembno zaznamovala ne le razvoj Premogovnika in Gorenja, ampak tudi razvoj slovenskega gospodarstva, razvoj lokalnih skupnosti in družbe.«

Z oblikovanjem dolgoročne vizije in strategije uspešnega razvoja sta imela kot vodilna menedžerja pomemben vpliv pri tem, da sta se družbi, ki sta ju vodila, uspešno izognili težavam tranzicije, prestrukturiranju proizvodnje in ohranjanju delovnih mest. Oba gosta sta poudarila, da ju veseli, da sta družbi, na čelu katerih sta bila vrsto let, uspešno sodelovali, dobro pa je bilo tudi sodelovanje obeh gospodarskih subjektov in občine.

Slavnostni sprejem je popestril izbrani moški nonet Mešanega pevskega zbora Šolskega centra Velenje pod vodstvom zborovodkinje Danice Pirečnik in kvartet trobil Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega.

Tadeja Mravljak

Razgovor s Sonjo Beriša, ki vodi oddelke Glasbene šole v Šoštanju

Glasbena šola se je utrdila

Milojka Komprij

Foto: Sabina Beriša

Kakšen je torej vpis?

Zanimanje za glasbeno šolo v Šoštanju se v zadnjih letih povečuje, kar dokazuje povečan vpis novih učencev, s tem pa tudi odpiranje novih instrumentalnih oddelkov. V letošnjem šolskem letu obiskuje glasbeno šolo v Šoštanju 192 učencev, poučuje pa jih 18 učiteljev. To pomeni, da obiskuje glasbeno šolo v Šoštanju 23,6 % osnovnošolcev v naši občini, s tem pa precej presegamo slovensko povprečje vključenosti osnovnošolskih otrok v glasbeno šolo, ki je trenutno 11 %.

Nekje sem izvedela, da imate na v okviru izobraževanja programe za mlajše otroke, ki ne potekajo v prostorih glasbene šole. Kakšni so odzivi?

Prenova šolstva v Sloveniji je prinesla novosti tudi v glasbene šole. V letošnjem šolskem letu so bili sprejeti novi učni načrti, predmetniki in novi programi za pet in šestletne otroke. Veseli nas, da smo s poukom male glasbene šole in glasbene pripravnice začeli tudi v Šoštanju, kar pomeni, da se v našem oddelku izobražujejo otroci na vseh nivojih nižje glasbene šole.

Na pobudo nekaterih staršev smo se na začetku leta dogovorili z ravnatelji vrtca in obeh osnovnih šol, da se bo pouk glasbene šole za najmlajše odvijal v njihovih prostorih v času podaljšanega bivanja. Skupine smo organizirali glede na število vpisanih otrok, tako pouk poteka v vrtcu in v osnovni šoli B. R. Starši so s tako organizacijo pouka zelo zadovoljni, saj lahko popoldanski čas preživijo z otrokom brez dodatnih obveznosti. Ob tem bi se rada zahvalila ravnateljem vrtca in obeh šol, saj brez njihovega sodelovanja take organizacije ne bi mogli speljati.

Najbrž ste se za takšno obliko poučevanja odločili še s kakšnim razlogom?

S tem rešujemo prostorsko stisko, ki je resnično zelo velika. V prostorih glasbene šole so štiri učilnice in zbornica, kar pa ne zadostujejo že nekaj let. Pouk se odvijava v mnogih neprimernih prostorih kulturnega doma, pa tudi sama razdelitev urnika nam povzroča zaradi tega velike težave. Včasih je moten naš pouk zaradi prireditev, ki so v kulturnem domu, največje težave pa nastanejo takrat, ko so zaradi nastopov potrebne dodatne vaje z učenci.

Zanimanje za glasbeno šolo se ne končuje ob koncu šolskega leta. Še preden se eno obdobje zaključi, se že začneja drugo. Zato smo pogovor s Sonjo Beriša, vodjo oddelka glasbene šole v Šoštanju, pripravili tako nekje vmes. Postregla nam je z zanimivimi podatki, ki bodo gotovo prišli prav tistim, ki razmišljajo, ali vpisati otroka v program glasbenega izobraževanja ali ne.

Koliko glasbenih pedagogov je ta trenutek v šoštanjki glasbeni šoli.

Trenutno poučuje v Šoštanju 18 učiteljev v instrumentalnih oddelkih:

- Flauta: MOJCA UŠEN
- Godala: ANDREJA MOHORIČ
- Tolkala: DAVOR PLAMBERGER
- Klarinet: JANEZ MAZEJ, ROK ŠINCEK
- Saksofon: GORAZD TOPOLOVEC
- Trobila: JANEZ ŠULIGOJ, MIRAN ŠUMEČNIK, ANDREJ ŽGANK
- Kitara: FRANZISKA PLANKO
- Klavir: TEA PLAZL, BLANKA ROTOVNIK, MATJAŽ ŽELEZNIK, NATAŠA ŽEVART, TINA ČAS
- Harmonika: SONJA BERIŠA, ZMAGO ŠTIH
- Nauk o glasbi: ANDREJA SKOK

Nekaj učiteljev poučuje tudi na srednji glasbeni šoli v Velenju, kar je dodatna spodbuda za naše nadarjene učence. V letošnjem šolskem letu so kar štirje učenci iz našega oddelka opravili sprejemne izpite za srednjo glasbeno šolo. S tem uresničujemo del naše vizije.

Kako je z vključevanjem mladih v svet glasbe?

Poleg oblikovanja novih profesionalnih glasbenih strokovnjakov želimo skrbeti tudi za dvigovanje

Foto: Sabina Beriša

Vsako tretjo sredo v mesecu se naši učenci predstavijo občinstvu v Mestni galeriji Šoštanj.

umetniške in kulturne ravni domačega kraja.

Mislím, da je aktivno vključevanje v kulturno dogajanje kraja naloga vsake glasbene šole, nastop na odru pa pomeni za vsakega otroka dragoceno izkušnjo, ki mu koristi tudi v drugih življenjskih okoliščinah.

Vsako tretjo sredo v mesecu se naši učenci predstavijo občinstvu v Mestni galeriji Šoštanj.

Mladinski pihalni orkester glasbene šole deluje četrto leto. Svoj delež k rasti orkestra prispeva tudi Pihalni orkester Zarja, saj si pri njih lahko naši učenci sposodijo instrumente.

V prazničnem decembrskem času smo z najmlaj-

šimi pripravili nastop v kulturnem domu. Povabili smo tudi dedka Mraza.

V mali dvorani kulturnega doma pripravljamo redne interne nastope, na katerih se predstavi vsak učenec glasbene šole.

Vemo, da se udeležujete tekmovanj in preizkusov, kdo je boljši.

Tekmovanje že dolgo poznamo tudi v glasbi. Merjenja moči v muziciranju na regijski, državni in mednarodni ravni so spodbudna in koristna tako za učenca kot za pedagoga. Tudi učenci našega oddelka so v preteklosti redno sodelovali na državnih tekmovanjih. V letošnjem letu so se pomerili v kategoriji klavir in trobilni kvinteti. Največji uspeh pa sta leta 2002 dosegli Tina in Tajda Tavčar pod mentorstvom Tee Plazl, ko sta v kategoriji klavir štiročno na državnem tekmovanju v Ljubljani dobili zlato plaketo in III. nagrado.

In še trenutni načrti, sodelovanje učencev?

V četrtek, 15. 4., je bil v kulturnem domu letni koncert učencev glasbene šole, v soboto, 17. aprila, so naši učenci sodelovali na prireditvi Likovni svet otrok. 22. aprila bodo od 13. do 16. uri igrali pred knjižnico učenci vseh instrumentalnih oddelkov, zvečer pa bomo sodelovali na prireditvi ob dnevu Zemlje ...

Foto: Sabina Beriša

Mladinski pihalni orkester glasbene šole deluje četrto leto. Svoj delež k rasti orkestra prispeva tudi Pihalni orkester Zarja, saj si pri njih lahko naši učenci sposodijo instrumente.

Načrtov je seveda še veliko, vendar se brez podpore širše skupnosti naša vizija ne bo uresničila. Upamo, da bomo prostorsko stisko rešili v kratkem času in s tem zagotovili vse pogoje za nadaljnje delo.

Vpis v glasbeno šolo za šolsko leto 2004/05 - kako bo potekal?

S prenovo glasbenega šolstva je predpisan tudi nov način vpisovanja otrok v glasbeno šolo. Učenci se vpisujejo na podlagi razpisa za vpis, ki bo objavljen v javnih občilih od 3. do 14. maja. Glasbena šola uskladi število vpisnih mest s kadrovskimi in prostorskimi zmogljivostmi, pri čemer daje pred-

nost vpisu bolj nadarjenih učencev ter učenju orkestrskih instrumentov. Vpis se opravi na podlagi preizkusa glasbenih sposobnosti, včasih pa zaradi psihofizičnih sposobnosti svetujemo, kateri instrument bi bil za otroka najbolj primeren. Preizkus glasbenih sposobnosti bo 26. maja 2004 od 17. do 19. ure v prostorih glasbene šole v Šoštanju, vpisovanje pa bo potekalo od 1. do 10. 6. 2004 za novince, od 21. 6 do 24. 6. 2004 pa za učence, ki so že vključeni v glasbeno šolo.

Z upanjem, da bomo v naslednjem šolskem letu tudi v Šoštanju lahko zagotovili prostorske zmogljivosti, bomo v oddelku glasbene šole v Šoštanju vpisovali v naslednje programe:

predšolska glasbena vzgoja - se vpisujejo otroci brez preizkusa glasbenih sposobnosti
predšolska glasbena vzgoja-otroci starosti 5 let, glasbena pripravnica-otroci starosti 6 let;

pouk instrumenta
klavir - od 7 do 9 let,
godala: violina, violončelo - od 7 do 9 let,
pihala: kljunasta flauta, flauta, klarinet, saksofon - od 7 do 12 let (odvisno od instrumenta),
trobila: trobenta, pozavna, tuba, bariton, rog - od 7 do 18 let (odvisno od instrumenta),
kitara - od 8 do 10 let,
harmonika - od 7 do 9 let,
tolkala - od 9 do 18 let

Foto: Sabina Beriša

V prazničnem decembrskem času smo z najmlajšimi pripravili nastop v kulturnem domu. Povabili smo tudi dedka Mraza.

Priporočljiva starost za vpis učenca je določena s predmetnikom, odstopanje od spodnje starosti pa je mogoče za eno leto.

Prepričana pa sem, da otroke in njihove starše zanima še veliko stvari, zato bomo v torek, 18. maja 2004, ob 17. uri odprli vrata glasbene šole v Šoštanju in podrobneje predstavili naše delo. Učenci in profesorji bodo glasbila predstavljali v svojih učilnicah, otroci in starši pa bodo zagotovo dobili odgovore na vsa konkretna vprašanja.

Hvala za pogovor in veliko uspeha pri vaših načrtih.

Kam z mladimi?

Okrogla miza – Mladinski center Šoštanj

Drage bralke in dragi bralci. To je še ena nova rubrika, ki smo si jo zamislil sicer že za drugo številko, pa ni šlo tako hitro. Videli ste, da smo letos uvedli »teme meseca«, za katere smo domnevali, da bodo imele odziv bralcev, ali druge zainteresirane javnosti, kot se temu sedaj veleumno reče. Te in takšne odzive na določene teme bomo v sedanjem konceptu revije zgostili v samostojno rubriko, ki smo jo poimenovali »Forum«, besedo pa povzeli po internetni latovščini, kjer »forum« pomeni odziv, praviloma anonimnih posameznikov na določeno temo. Pri nas anonimnost ni pravilo.

Prvi »forum« je posvečen temi, ki smo jo obdelovali v 1. letošnji številki Lista. Čeprav tokratna rubrika ni ravno odziv na pisanje v Listu, je bila predstavitev ideje realizacije Mladinskega centra v Šoštanju, ki se je zgodila 12. marca v Kulturnem domu v Šoštanju v tesni povezavi s pisanjem v Listu, zato dogodek predstavljamo kot odziv na naše januarsko provokativno vprašanje: »Kam z mladimi?« Z današnjim »forumom« pa te teme ne zapiramo, saj je pisec teh vrstic že na predstavitvi »emceja« dobil črvička, ki mu je prišepetal, da ideja nima tako bleščeče podpore, kot so bile svetle podobne, objavljene tudi v današnjem Listu...

Lokacija je znana!

V petek, 12. marca zvečer, je bila v predverju Kulturnega doma Šoštanj okrogla miza na temo: Izgradnja – ne samo fizično, temveč tudi organizacijsko – Mladinskega centra (MC) Šoštanj. Okroglo mizo je organizirala Komisija za mladinska vprašanja Občine Šoštanj, ki je bila ustanovljena s strani župana Občine Šoštanj na pobudo Davorina Tonklija, sedaj predsednika te komisije. Ta večer je bil prvi večji javni korak k realizaciji MC Šoštanj.

Znana je lokacija MC Šoštanj, ki bo na šoštanjskem letnem bazenu. Interes za ta prostor je imelo sicer več društev, predvsem Turistično olepševalno društvo Šoštanj (TOD), ki je prav na bazenu organiziralo nekaj odmevnih prireditev (Vinska trgatev, pustovanje), prostor ob bazenu, prekrit s šotorom, pa se je med Šoštanjčani že dodobra prijel kot prireditveni prostor. Ta prostor je sicer v lasti Občine Šoštanj. Prav s posredovanjem Občine pa se je našla kompromisna rešitev, ki ustreza vsem: mladim, TOD, predvsem pa je v korist vsem prebivalcem občine Šoštanj, saj bo priljubljen prireditveni prostor ostal, takšen kot je, svoj prostor – pomaknjen nekoliko bolj »pod bazen« – pa bodo dobili tudi mladi. Seveda bo potrebno vložiti nekaj dela, predvsem pa zapreti prehod med bazenom in spodnjim delom.

»Zelo sem vesela, da se je našla kompromisna rešitev, s katero smo lahko vsi zadovoljni. Občina Šoštanj je zainteresirana za nastanek MC in ga tudi podpiramo, to smo pokazali že z zagotovitvijo sredstev v proračunu. Mladi bodo s tem dobili, kar zahtevajo – »Dejte nam plac«. Na Občini pa si želimo videti še program MC, kakšne vsebine se bodo notri doga-

jale. Želimo ideje mladih, ki jih bomo nato pomagali udejanjiti,« je na okrogli mizi povedala direktorica občinske uprave Mirjam Povh.

Mojca Katič med predstavitvijo raziskave javnega mnenja, v ozadju arhitekt Bojan Pavšek in član Sveta Občine Šoštanj Davorin Tonkli, ki je vodil okroglo mizo.

Ne na pamet!

Na okrogli mizi je bila predstavljena raziskava, ki jo je naredila in predstavila Mojca Katič, finančno pa podprla Občina Šoštanj, v zvezi s potrebami in željami mladih glede mladinskega centra Šoštanj.

- V raziskavi je sodelovalo 100 mladih Občine Šoštanj, vanjo pa je bilo vključenih tudi 38 odraslih, ki so povedali, kaj oni pričakujejo od MC.

- Mladi si tako želijo: družabne dogodke (praznovanje novega leta, brucovanje,

pustovanje, glasbo, ples, čajnico, piknike, športne dogodke), prostor za druženje, koncerte, ogled filmov, uporabo računalnika z internetom, informiranje o dogajanju za mlade, pomoč in svetovanje, organiziranje športnih dogodkov, rekreacije, sejem rabljenih učbenikov tečaje...

- Za mlade pa si odrasli želijo podobnih vsebin, le da si odrasli želijo več gledaliških predstav, potopisov, literarnih večerov...

Predstavljen je bil tudi arhitekturni idejni projekt MC Šoštanj, ki ga je predstavil in izdelal Bojan Pavšek. Projekt bo sicer treba nekoliko prilagoditi, glede na to da se bo prostor prestavil bolj v »notranost bazena«. Površinsko s to predstavitvijo niso mladi nič prikrajšani. Projekt predvideva del s pisarnami in nekakšno sejno sobo v enem delu, v drugem pa večji prostor za druženje, kjer bodo možne tudi prireditve, kjer bo tudi oder... Predvidena je tudi t. i. e-točka – soba z računalniki z internetom in tudi bralni kotiček.

Nekatera mnenja

Sledila je okrogla miza, na kateri je predsednik mladinske komisije Davorin Tonkli pozval vsa društva, vse mlade k sodelovanju in dajanju konkretnih idej za program MC Šoštanj. Svojo pomoč in sodelovanje je že ponudil Mladinski odsek Planinskega društva Šoštanj; obljubili so pomoč v obliki organizacije planinskih izletov in tudi pomoč pri delovnih akcijah.

Pomoč mladim je obljubil tudi predsednik TOD Peter Radoja, ki je poudaril, da bo največja naloga MC pridobiti na svojo stran tudi na rob odrinjeno mladino, da postane MC res prostor, kjer se bodo družili vsi mladi, saj, kot je poudaril Radoja, obstaja sedaj v Šoštanju zelo pereč problem ločevanja mladih (glede na starost, izgled, etnično pripadnost...).

Svoje izkušnje v zvezi z delovanjem MC pa je predstavil tudi direktor MC iz sosednjega Velenja Aleš Ojsteršek.

Davorin Tonkli je za konec še poudaril, da želijo mlade privabiti v MC že čimprej, že na nižji stopnji osnovne šole, in sicer na način, da se tam srečujejo v obliki raznih občolskih dejavnosti, kot so taborniki, planinci in podobno. »Ko se bodo enkrat navadili tega prostora, se bodo vanj vračali, tudi v sedmem, osmem razredu in kasneje,« upa Tonkli. Na Občini Šoštanj pa nekoliko z obžalovanjem ugotavljamo, da na okrogli mizi, ki jo je sklicala mla-

dinska komisija, ni bilo tistih, katerim je vsa zadeva namenjena – mladih. Bilo jih je zelo malo. So pa tisti, ki so prišli, pokazali, da znajo poskrbeti za zabavo, saj sta po koncu dva izmed njih prišla v roke kitaro in saksofon ter zabavala prisotne s prijetno glasbo.

Tjaša Rehar
Referent za odnose z javnostmi
Občine Šoštanj

Cilj raziskave je bil predvsem ugotoviti, katerih vsebin si mladi želijo in so za mlade pomembne. Poleg tega sem z raziskavo želela ugotoviti tudi mnenje glede prodaje pijače (tudi alkohola) in malih prigrizkov v mladinskem centru, obratovalni čas mladinskega centra, ki bi mladim najbolj ustrezal in opozoriti na nekatere probleme, ki bi se lahko pojavljali v zvezi z mladinskim centrom.

Raziskava je bila opravljena z anketiranjem decembra 2003, s pomočjo dokaj

Foto: Dejan Tonkli

Mladih res ni bilo veliko – ker ne vemo, kje je meja med mladimi in starimi... Vseeno pa so bili vsi prisotni mladi po srcu!

Raziskava potreb in želja mladih glede mladinskega centra v Šoštanju

Večkrat izražena želja in potreba po mladinskem centru je bila povod za odločitev, da se v Šoštanju ustanovi in zgradi mladinski center. Vendar je potrebno dati temu mladinskemu centru vsebino. Zato je bila s strani Komisije za mladinska vprašanja v Občini Šoštanj naročena raziskava, ki bi ugotovila, kakšne so potrebe in želje mladih glede mladinskega centra v Šoštanju.

obsežnega vprašalnika, ki ga je izpolnilo 100 mladih iz občine Šoštanj: večinoma osnovnošolci 7. in 8. razreda, srednješolci, nekaj tudi študentov. Isti vprašalnik je izpolnilo tudi 38 odraslih oseb, ki delajo oz. imajo izkušnje z mladimi: predvsem so bili to starši mladoletnikov in pedagogi.

Za uvod bom najprej predstavila, kakšno je splošno zadovoljstvo s tem, kako je izven šole poskrbljeno za mlade v občini Šoštanj. Raziskava je pokazala, da je večina anketiranih s tem nezadovoljnih, tako mladi kot odrasli.

Mladi v občini Šoštanj najbolj potrebujejo prostor za druženje in zabavo, organizirane dejavnosti in aktivnosti, prireditve za mlade, šport, zabavo, konkretno so navajali tudi mladinski center, kino,...

Večini anketiranim, mladim in odraslim,

se zdi zelo pomembno, da se v Šoštanju čim prej ustanovi mladinski center. To utemeljujejo predvsem z naslednjimi razlogi:

- mladi nimajo primerne prostora za druženje,
- za mlade v Šoštanju ni poskrbljeno,
- mladi bi bolje preživljali svoj prosti čas,
- večja ponudba dejavnosti in aktivnosti za mlade,
- več možnosti za zabavo in sprostitve mladih,

dih v mladinskem centru odvisne tudi od njegovega obratovalnega časa. Kot prostor bo mladinski center omogočil dnevno druženje mladih, druženje pri organiziranih dejavnostih in prireditvah, ki bodo potekale v mladinskem centru, prostor pa lahko ponudi tudi za sestanke mladinskih skupin (taborniki, planinci,...).

Mladinski center ne sme biti samo prostor, kamor bodo lahko zahajali in se

Mladi si želijo koncertov, izrazili so željo po slovenskih glasbenih skupinah. Poleg koncertov si želijo tudi druge družabne dogodke, kot so praznovanje novega leta, vrtenje glasbe z dj-jem, ples, tematski večeri, čajnica, pikniki in športne prireditve.

Ker zelo pogrešajo v Šoštanju kino, si želijo ogleda filmov v mladinskem centru na platnu, s projektorjem in računalnikom. Aktualni bi bili predvsem pustolovski in akcijski filmi ter komedije.

Mladi si želijo tudi možnost uporabe računalnika in dostop do interneta v mladinskem centru, saj veliko mladih doma nima računalnika.

Želijo si tudi, da jim mladinski center nudi pomoč in svetovanje pri raznih problemih, ki jih imajo mladi (problemi v šoli, doma, s prijatelji, socialni problemi, osebne stiske ipd.). Morda bo problem najti ustreznega človeka, ki mu bodo mladi zaupali in ki jim bo znal svetovati in pomagati. To področje že delno pokriva na novo nastali dnevni center in Mavrica.

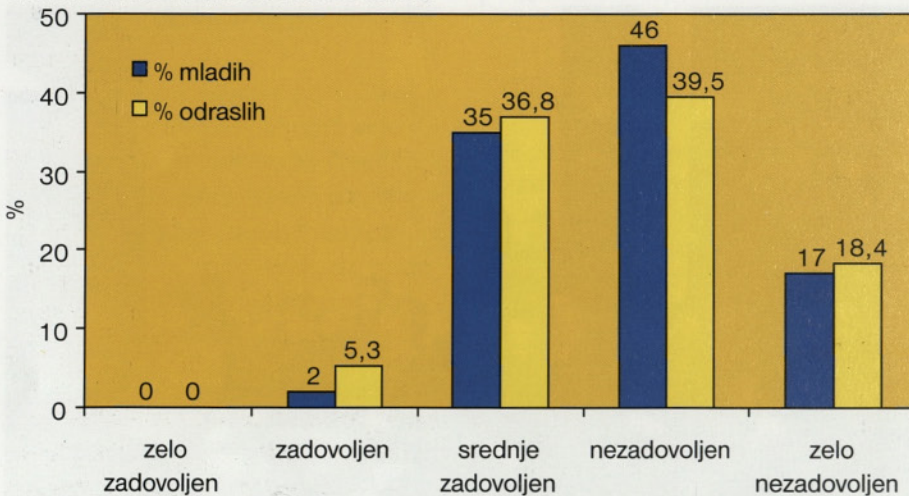
Mladi niso dovolj seznanjeni z dogajanjem v mestu in okolici, ki je namenjeno njim. Zato si želijo, da jim mladinski center zagotovi informiranje o dogajanju za mlade. Mladinski center lahko mladim (in odraslim) posreduje informacije na oglasni deski v mladinskem centru, preko letakov, zloženok, brošur, plakatov, interneta (izdelava internet strani).

Mladi so izrazili željo po predavanjih in diskusijah o aktualnih in za mlade pomembnih temah (spolnost, aids, alkohol, kajenje, droge, razvoj mladostnikov itd.). Takšna predavanja pomenijo izobraževanje in pa tudi preventivo. Posebna predavanja se lahko organizirajo tudi za starše mladoletnikov.

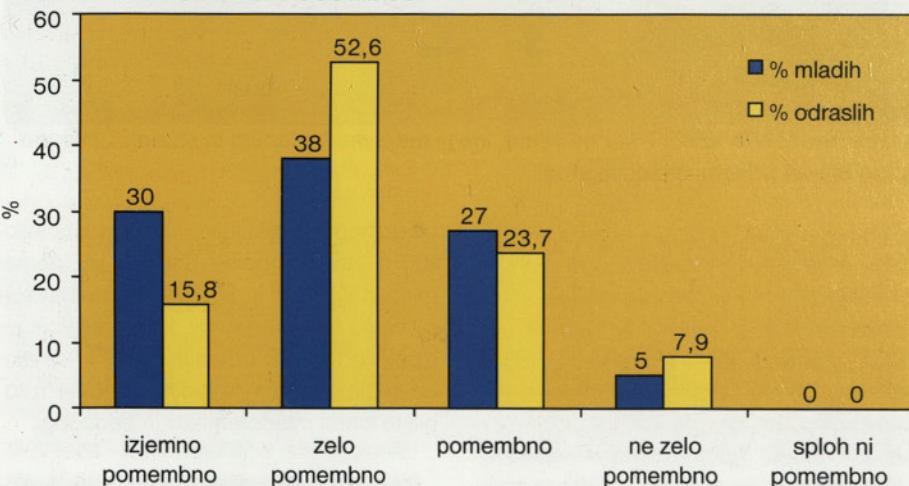
Mladi imajo veliko željo po športu. Želijo, da mladinski center organizira za mlade rekreacijo in občasne športne dogodke. Predvsem si želijo tudi smučanja in drsanja, Rekreacijo in občasno športne dogodke.

Mladi si želijo tudi tečajev in delavnic. Pokazali so interes za računalniške in jezikovne tečaje. Med delavnicami pa si najbolj želijo foto delavnice, srednje pa si želijo likovne, novinarske in gledališke delavnice.

SPLOŠNO ZADOVOLJSTVO ANKETIRANIH S TEM, KAKO JE IZVEN ŠOLE POSKBLJENO ZA MLADE V OBČINI ŠOŠTANJU

POMEMBNOST, KI JO PRIPISUJEJO ANKETIRANI ČIM PREJŠNJI USTANOVITVI MLADINSKEGA CENTRA V ŠOŠTANJU

- mladi bi pozitivno usmerjali svojo energijo,
- manj mladih na cesti in v gostinskih lokalih,
- manj pokvarjene mladine, kriminala, nasilja in vandalizma,...

družili mladi, ampak predvsem institucija, ki bo mladim ponudila razne organizirane dejavnosti in aktivnosti, prireditve, dogodke,...! Pri tem pa je potrebno upoštevati želje mladih in pomembnost posameznih vsebin za mlade.

Mladi si želijo in pripisujejo največjo pomembnost prostoru, kjer se bodo lahko družili. Prostor za druženje bodo mladi dobili z izgradnjo mladinskega centra, vendar bodo možnosti za druženje mla-

V nadaljevanju bodo predstavljene vsebine, po katerih so v raziskavi izrazili željo mladi. Te vsebine so lahko kasneje osnova za oblikovanje konkretnega programa mladinskega centra.

Želja mladih in predvsem tudi staršev mladoletnikov je, da mladinski center organizira sejem šolskih knjig, kjer bi bilo možno kupiti in prodati rabljene šolske knjige za osnovno in srednjo šolo. Lahko pa bi se organiziral tudi sejem študentskih knjig in zapiskov.

Mladi si srednje želijo gledaliških predstav, literarnih večerov in potopisov. Pri teh vsebinah se želje mladih in želje odraslih tudi najbolj razlikujejo (pri ostalih vsebinah ni bistvenih razlik). Odrasli si teh vsebin za mlade bolj želijo kot mladi sami in se jim zdijo tudi bolj pomembne kot mladim. Vendar to ne pomeni, da menijo mladi, da te vsebine za njih niso pomembne.

Davorin Tonkli in Aleš Ojsteršek, direktor MC Velenje, ki se je odzval vabilu in predstavil nekaj velenjskih izkušenj pri ustanavljanju in formiranju MC Velenje.

Večina anketiranih mladih in odraslih si želi med šolskimi počitnicami več dogajanja za mlade kot pa med šolskim letom. Med počitnicami si želijo predvsem družabnega dogajanja (koncertov, zabave, ogledov filmov, prireditev za mlade, športnih aktivnosti, delavnic ipd.).

Prav tako se zdi večini dobro, da se v mladinskem centru prodaja tudi pijača in mali prigrizki, vendar se v večini strinjajo, da točenje alkohola v mladinskem centru ni primerno.

Glede obratovanja mladinskega centra, si kar 70% anketiranih želi, da je mladinski center odprt vsak dan. Tisti, ki si tega ne

želijo v večini menijo, da naj bo mladinski center odprt konec tedna.

Obratovalni čas mladinskega centra, ki bi mladim v občini Šoštanj najbolj ustrezal je, po rezultatih raziskave, naslednji:

Od ponedeljka do četrta si večina mladih želi, da se mladinski center odpira ob 12., 13. ali 15. uri, večina odraslih ob 15. uri; zapira pa naj se po mnenju večine mladih in odraslih ob 20. oz. 21. uri.

Ob petkih in sobotah si mladi želijo, da se mladinski center odpira okoli 9. ure ali ob 12. uri, večina odraslih pa ob 15. uri; zapira pa naj se po mnenju večine mladih ob 24. uri, po mnenju odraslih pa ob 23. uri.

Ob nedeljah si večina mladih želi, da se mladinski center odpira okoli 9. ure, odrasli pa ob 10. uri ali kasneje ob 14., 15. uri; zapira pa naj se po mnenju večine ob 20. oz. 21. uri.

Morebitni problemi glede obiskovanja mladinskega centra, na katere so opozorili anketirani, so:

- mladi, ki živijo izven mesta ne bodo imeli prevoza,
- ne bodo imeli denarja, dovoljenja staršev,
- nestrpnost med mladimi, problematični najstniki,
- alkohol, droge in kajenje,
- nadzor in varnost mladih,

- problem pritegniti mlade k dejavnostim,
- vodenje mladinskega centra in dejavnosti, animatorji,
- obratovalni čas mladinskega centra in
- finančna podpora projektom mladinskega centra.

Rezultati raziskave lahko služijo kot osnova pri oblikovanju vsebinskega dela mladinskega centra - razvidno je, katerih vsebin si želijo mladi. Kasneje pa bomo videli, ali se bodo mladi dejansko tudi udeleževali dejavnosti in vsebin, po katerih so izrazili željo v raziskavi.

Mojca Katič, univ. dipl. ekon.

MLADINSKI CENTER ŠOŠTANJ (idejni osnutek arhitekturne rešitve)

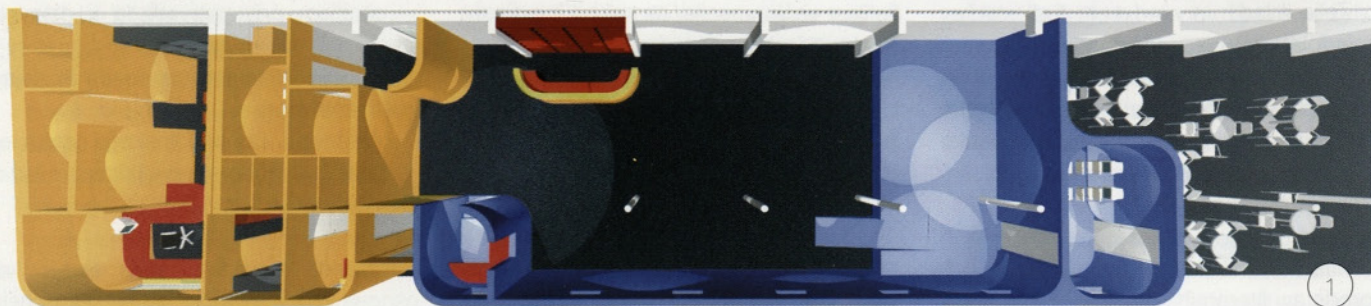
Vsak rezultat utemeljene kreativnosti postavlja za svoje izhodišče primerno izbran koncept, katerega rezultat bo ustrezno postavljen v kontekst zgodbe. Tako »Mladinski center« že v svojem imenu neposredno postavlja temeljno izhodišče bodočega arhitekturnega objekta, ki bo predstavljal prostor za mlade, center mladih, njihovo bazo, vozlišče srečanj in podajanje/izmenjevanje različnih informacij.

Kakšna arhitekturna forma naj posebej Mladinski center Šoštanj?

Odgovor na to vprašanje ne zadovoljujejo predloge arhitekturnih tipskih projektov, saj se mladina, njihove navade, želje in kultura razlikujejo od generacije do generacije ter okolja, v katerem živijo.

Osnovo Mladinskemu centru naj predstavlja nabor različnih volumnov, ki bodo tako prostorsko kot tudi organizacijsko zadovoljili izvedljivost programske sheme Mladinskega centra. Ker pa so programi mladih fleksibilni oziroma je njihova vsebina soodvisna od časa/trendov/gibanj, v katerih nastajajo, mora tudi prostor odgovarjati omenjenim oblikam fleksibilnosti.

Foto: arhiv MC Velenje

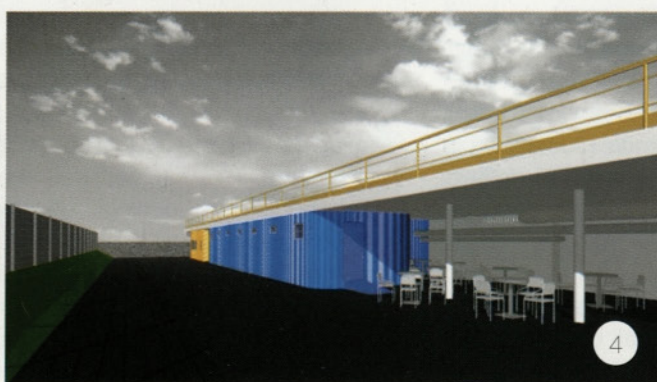
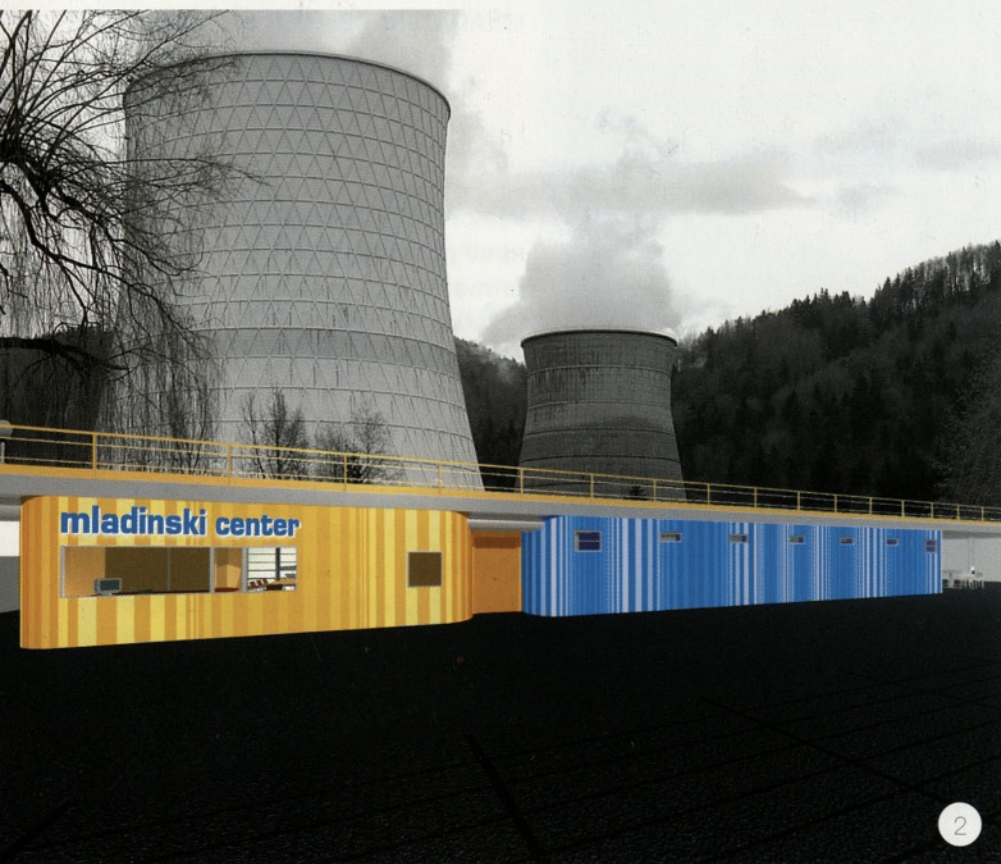
Rešitev je preprosta in leži na dlani. Narediti prostor, ki omogoča prostorske transformacije. Pa naj gre za izvedbo delavnic, predavanja, gledališke igre, koncerte, družabne igre,... Za vse to so najbolj primerni prostorski volumni (odprti in zaprti) različnih meril ter čim manj nefunkcionalnih in

»zapuščenih« koticov. Ti parametri so bili osnova za izdelavo osnutka arhitekturne rešitve Mladinskega centra Šoštanj.

Mladinski center je sestavljen iz štirih samostojnih enot, ki pa se lahko medsebojno programsko povezujejo in so

postavljene tako, da navzven delujejo kot homogena arhitekturna celota. Te enote so: pisarne, sejna soba, arhiv-skladišča, sanitarije, osrednji prostor za obiskovalce: informacijski pult, koncerti, gledališke igre, kino, galerija, delavnice, internetni ali bralni kotic, zakulisje, požarni izhod, zunanji pokriti prostor: delavnice, učenje, počitek, zunanji koncerti...

Arhitektura ostane v srcih bodočih uporabnikov le v primeru, če se le-ti lahko z njo poistovetijo. Spekter današnje mladine ter njihove zahteve pa lahko zadovoljijo le prostor z zanimivo paleto detajlov, ki jih ponavadi ni zaznati na objektih v njegovi bližnji okolici. Izbira detajlov je lahko pogojena z več dejavniki, kot so na primer makro in mikrolokacija ali pa že samo višina sredstev, namenjenih za izgradnjo in vzdrževanje objekta. Lokacija Mladinskega centra je bila s strani Občine Šoštanj predlagana na območju šoštanjskega bazena ali natančneje pod njim. Ta lokacija s svojimi »vodnimi aktivnostmi« predstavlja močan argument in je posledično vplivala na nastanek ovalnih zaključkov/stikov obodnih sten osnovnih prostorov, ki spominjajo na valovanje vode. Tako kot valovi tudi stene nimajo ostrih robov. Oblika se izkaže tudi za praktično, saj deluje prostor kot neskončna stena brez zaključka - roba. Informacije, akcije in misli mladih tako neovirano tečejo po vogalih prostora. Pomembno vlogo v dojemaju ambienta

pa bo odigral ustrezen izbor svetil in s tem premišljena scenografija svetlobe. Omo- gočala bo ustvarjanje različnih ambientov, ti pa bodo ustrezali programu, ki se bo v njih trenutno odvijal.

Fasada kot zunanje zrcalo notranjih prostorov s svojo podobo sledi konceptu valovanja. Kljub temu da so stene ravne, brez kakšnih dodatnih izrastkov, je namen likovne poslikave fasade ustvariti optično prevaro. Načrtno izdelan raster vertikalnih linij različnih intenzivnosti iste barve ima za posledico izgled »ravne stene, ki ni ravna, ki ~~~~ valovi«. Takšna oblika fasade zaradi svoje likovne posebnosti privablja poglede in zanimanje tudi tistih generacij, ki niso dejavne v Mladinskem centru. In to je tudi del njene namembnosti - ustvariti prepoznavno inštitucijo Mladinskega centra, tako vsebinsko kot arhitekturno.

Dinamiko fasade in notranjih prostorov dopolnjuje primerno izbrana barvna paleta. Rumena barva simbolizira svetlobo, energijo, pozitivnost, toplino, modra pa valovanje, dinamiko, skrivnost, nepredvidljivost (vsa ta simbolika je najbolj potencirana ravno pri mladih). Tako so rumeno obarvani prostori enote 1 in modro prostori enot 2, 3 in 4. Glavni vhod je umeščen v barvni prehod med rumeno in modro fasado. Zaradi ovalnih robov fasade, ki se končujejo pri vhodu, le-ta prostorsko in simbolično povezuje zunanje in notranje prostore. Zunanost se preliva v notranost. Lokacija vhoda je poudarjena le z obarvanim tlakom pred njim. Prav tako barva tlaka razmejuje zunanji pokriti prostor Mladinskega centra z ostalim prostorom, ki je namenjen dostopu vozil (osebna, tovorna, intervencijska) in oseb do toplotne postaje in strojnice.

Vendar pa prostor, premišljeno oblikovan, na primerni lokaciji in racionalno izveden, še ne daje vtisa, ki bi vzpostavil

pozitiven odnos objekta do okolice in obratno. To bo postal šele z vsebinskim programom, ki bo napolnjeval tako zunanje kot notranje prostore Mladinskega centra. In tukaj nastopijo akterji mlajših generacij, ki bodo neobremenjenega duha vdihnili življenje nekdanjim bazenskim garderobam.

Bojan Pavšek, univ. dipl. inž. arh.
samostojni ustvarjalec na področju
kulture

1. Tloris notranjih in zunanjih prostorov Mladinskega centra iz ptičje perspektive
2. Pogled na Mladinski center iz smeri parkirišča pred zdravstvenim domom
3. Pogled na Mladinski center iz smeri glavnega vhoda v bazen
4. Pogled na Mladinski center v smeri proti glavnemu vhodu v bazen
5. Notranost osrednjega prostora za obiskovalce – pogled z odra (enota 2a)
6. Pisarne in sejna soba za aktiviste Mladinskega centra (enota 1)
7. Internetni in bralni kotichek, zakulisje (enota 2b)
8. Notranost osrednjega prostora za obiskovalce – pogled proti odru (enota 2a)

Nikoli nisem bila pozorna na to, zadnje čase pa opažam, da je na Koroškem relativno mnogo amaterskih gledaliških skupin in pevskih zborov. Slednjih je celo toliko, da manjka pevovodij. Zelo aktivna je gledališke skupine Zgornja Kapla iz Ožbolta, ki je nedavno po koroških ljubiteljskih odrih gostovala s komedijo Usodna zamenjava v režiji priljubljenega Igorja Glasenčnika. Tu so še Prevaljčani, ki se aktivno družijo z Mežičani, pa Mislinjčani in drugi. Predstave se selijo iz krajev v kraje to in onstran vedno bolj samo še simbolične slovensko-avstrijske državne meje.

Zadnje dni meseca marca letos je Kulturno društvo Stari trg v sodelovanju z Javnim sklado RS za kulturne dejavnosti Območna izpostava Slovenj Gradec in Zvezo kulturnih društev Slovenj Gradec uresničila pobudo srečanj gledaliških skupin Mislinjske doline. Nastopile so gledališka skupina SPUNK - Talijin hram kulturnega društva Gimnazije Slovenj Gradec s Popovičevro igro Hrošč in v režiji Andreja Makuca, Dramska skupina KD Stari trg z igro Zares čuden par, Gledališka skupina KD Pameče-Troblje z igro Sobe in Amaterska gledališka skupina KD Šmiklavž z igro Burka o jezičnem dohtarju.

Cerkev svete Uršule na Uršlji gori je najvišje ležeča katoliška cerkev v Sloveniji. Nastala je kot gradbeni prispevek kmetov, ki so stavbo zgradili sami v čast zmagi rimokatoliške vere nad protestantizmom konec 16. in v zgodnjem začetku 17. stoletja. Takrat jo je posvetil sam nadškof Tomaž Hren.

Leta 2002 se je zgodila velika škoda na zvoniku cerkve svete Uršule na Uršlji gori, kar je razlog za pobudo o obnovi te cerkve. Vendar ta projekt zdaj stoji, kajti po šestih mesecih, ko so zbrali 2 milijona 400 tisoč SIT, znova zbirajo donacije in prostovoljne prispevke. Ivan Gačnik je ključar v cerkvi sv. Uršule na Uršlji gori, ključarjeva prva skrb je, pravi, da za cerkev poskrbi. Ustanovili so civilno iniciativo, predsednik odbora za obnovo je doktor Drago Plešivčnik. V odboru so člani vseh občin, ki segajo na območje Uršlje gore: Šoštanj, Mislinja, zgornji del koroške pokrajine, Dravograd. Pišejo donatorske prošnje. Prvi predračuni kažejo, da je za nujno obnovo strehe potrebnih 69 milijonov SIT.

Vromanski cerkvi svete Vida v Dravogradu so odprli razstavo nežnih steklarskih del oblikovalke in umetnice Tanje Pak. Pripravila jo je Koroška galerija likovnih umetnosti Slovenj Gradec v sodelovanju z Občino Dravograd. Z otvoritvijo je Koroška pričela s prireditvami ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo. Na otvoritvi je bil prisoten tudi župan sosednje občine Labot Herbert Hantinger. V kulturnem programu je z moderno eksperimentalno skladbo s saksofonom nastopila Betka Kotnik.

Razstava del Tanje Pak ima naslov SLEDI. Občutenje sakralnega prostora (v krščanski kulturi) v povezavi z osebno izpovedjo je bila za umetnike vedno poseben izziv. Tanja Pak je s svojim posegom v tak prostor in vzpostavljanim časovnim trakom - simbolično ga je začela z letom nastanka cerkve - zgradila nova razmerja. Gradi z elementi kamen - železo - steklo. Naslonila se je na osrednjo os, ki poteka iz apside, in tako dobimo pogled skozi vse kvadre.

Tako kot Andersenova pravljica pripoveduje o človeku v divjih krempeljih sence, tako tudi celostna postavitev Tanje Pak v cerkvi svetega Vida svari pred zlaganim svetom dvomljivih vrednot. Vendar nam daje tudi upanje. Podoživeti tako transformiran prostor ni le vrhunsko estetsko ugodje, pomeni pogledati vase in se zamisliti, je v spremnem katalogu ob razstavi med drugim zapisala direktorica slovenjgraške galerije Milena Zlatar. Vrhunsko izdelan katalog je oblikovala Snežana Madič

Lešnik, fotografije je prispeval Boris Gaberščik, besedilo o zgodovini cerkvice, zgodovinskega bisera na Koroškem, ki vabi predvsem umetnike k svojemu izražanju, je napisala Aleksandra Gradišnik. Poleg Zlatarjeve je strokovno predstavitev dela umetnice in projekta Sledi zapisal tudi umetnostni zgodovinar dr. Jure Mikuž.

Obe razstavi v organizaciji Koroške galerije likovnih umetnosti Slovenj Gradec, ena v Slovenj Gradcu, druga v Dravogradu, sta odlični in izstopata po svoji visoki kakovosti, zato sem se odločila omeniti obe, kajti resnično ponujata mnogo vidnega in duhovno potujočega estetskega užitka. Besede o tem so seveda premalo.

Tudi v Klik baru v Slovenj Gradcu imajo kulturne večere. Včasih prav posebne vrste in za izbrano publiko zelo zanimive. Prisluhnili smo lahko Luki Kotniku, ki je približal Charlesa Bukowskega.

Društvo DURI postaja vse bolj prepoznavno. V Andeškem hramu v Slovenj Gradcu organizirajo delavnice raznih, večinoma že pozabljenih ročnih spretnosti. Pod vodstvom Fanike Jeromel se je zgodila ena od delavnic z naslovom Zelišča nam pomagajo do zdravja. Obrtna zbornica Slovenije v sodelovanju z Mestno občino Slovenj Gradec in MO Ljubljana ter ob podpori Ministrstva za

Foto: Arhiv

malo gospodarstvo in turizem organizira 15. bienalno razstavo domače in umetnostne obrti. Razstava bo v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu od 16. aprila do 2. maja 2004 in v Ljubljani od 10. maja do 30. maja 2004.

V galeriji Štibelc v Mežici so odprli razstavo risanih in vsivanih slik univ. dipl. ing. arhitekture Lojzeta Kralja. Oblikoval je arhitekturo, ki je upoštevala arhitekturno dediščino in hkrati sodobne estetske poglede. Le ozek krog njegovih prijateljev je imelo možnost spoznati njegovo likovno ustvarjanje. Najbližja mu je risba. Z njo je spontano segel v botaniko, kajti njegovo oko razvajenega estetskega pogleda ni moglo spregledati cvetočih trav in rož. Opažoval in občutil jih je kot pesnik, risal in gradil pa jih je kot arhitekt, da bi končno zaživele kot likovna stvaritev. Zanimivi so tudi njegovi gobelini na osnovne, podloge slik znanih slikarjev. Tako lahko vidimo Miheličeve Kurente in drugo. Vzpodbuda za to razstavo je prišla iz Univerze za tretje življenjsko obdobje v Velenju, krožka za likovno ustvarjanje pod mentorstvom prof. Toneta Skoka.

Vida Paradiž je na otvoritvi prebirala pravljice, ki jih je napisala. Lani malo pred božičem je izšla pri založbi Karantanja njena knjiga, pravljica Božičku je šlo vse narobe.

Foto: Arhiv

Ilustracije je narisal Jure Kralj, za katerega je pisateljica na otvoritvi te razstave izvedela, da je nečak gostujočega likovnega umetnika, arhitekta Lojzeta Kralja. Te dni je Vida Paradiž napisala do konca pravljico o kraljeviču, ki si je z rešitvijo treh navadnih nalog, ki jih sploh ni bil vajen, moral zaslužiti srečanje s sošolko v čisto navadni šoli.

Kristus - upanje Evrope

Pod geslom: »Kristus – upanje Evrope« so škofovske konference Poljske, Češke, Slovaške, Madžarske, Hrvaške, Bosne in Hercegovine, Avstrije in Slovenije razglasile »Srednjeevropski katoliški shod«, ki se je začel lani 31. maja na Brezjah in se bo zaključil letos 22. maja v Mariazell. Znamenita avstrijska Marijina božja pot bo v soboto, 22. maja, sprejela romarje iz vseh omenjenih osmih držav srednje Evrope. Slovesno mašo bo vodil papežev delegat kardinal Sodano.

Namenoma se je ta shod odvijal in pripravljali v letu, ko smo se v petih omenjenih državah pripravljali na vstop v Evropsko zvezo. Gotovo bo slovesnost v Mariazell v znamenju letošnjega 1. maja. Pri romarski maši se bomo Bogu zahvalili

ropskega katoliškega shoda. K trem vrlinam so nas vabili škofje:

- k premišljevanju božje besede, ki krepí naše prijateljstvo s Kristusom;

- k novemu odkritju nedelje in evharistije, kar tvori edinost z Bogom in nas napravlja za brate in sestre med seboj;

- k medsebojni ljubezni in spoštovanju človekovega življenja od spočetja do naravne smrti, kar naj bi bilo sad življenja iz božje besede in evharistije.

Ko so v nekdanji Avstrogrški državi romali v Marijino Celje (kakor Slovenci imenujemo Mariazell) Avstrijci, Madžari in Slovani, so k Mariji klicali: Velika Mati Avstrije, Velika Gospa Madžarske, Bлага Mati slovanskih rodov.

V tem duhu bo izzvenel tudi letošnji shod. Naj nam Marija s svojo priprošnjo pomaga, da bomo priče tistega upanja, za katerega se zahvaljujemo Kristusu, ki nas more v Evropi privedi skupaj v resnični edinosti.

Naj bodo te vrstice vabilo na shod v Marijino Celje 22. maja 2004.

Jože Pribožič, dekan

Dragi prvoobhajanci!

Če hočete, da bo Jezus vaš prijatelj in da boste tudi vi njegovi prijatelji, se radi pogovarjajte z Jezusom. Najbolj se pogovor z Njim odvijava v molitvi. Zato radi molite in radi v mesecu maju prihajajte k šmarnicam, saj bodo prav te naša neposredna priprava na slovesnost 1. svetega obhajila, ko boste prvič v življenju v svoja srca prejeli Jezusa pod podobo kruha. Ves mesec maj se bomo vsak večer zbirali k šmarnicam pri večerni sveti maši, kjer bomo najprej prisluhnili Jezusovemu evangeliju – božji besedi, ki naj bi vedno bolj postajal življenje našega življenja. Nato bomo skupaj razmišljali o njegovih besedah in se pogovarjali o samih šmarnicah. Na koncu maše pa bomo sami sebe, naše starše, botre, sorodnike in prijatelje priporočili v skupnih litaniyah, ki jih bomo vedno opravili v čast Materi božji, Devici Mariji, naj nas Gospod v življenju

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

1. maj, praznik Jožefa delavca

Romarski shod pri Sv. Križu nad Belimi Vodami, maša ob 10. uri.

Nedelja, 2. maj – nedelja duhovnih poklicev – maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Topolšica ob 9.45, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri.

4. maj, god sv. Florijana, zavetnika gasilcev

Pri sv. Florijanu bo maša ob 18. uri.

Sobota, 8. maj

Šoštanjka župnijska cerkev – srečanje zakoncev jubilarcev (5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50., 55., 60., 65. obletnica poroke). Maša bo ob 10. uri.

Nedelja, 9. maj

Svete maše: šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Gaberke ob 9.45, Bele Vode ob 8.30, Zavodnje ob 10. uri, sv. Florijan ob 11. uri.

Nedelja, 16. maj, v Šoštanju slovesnost 1. svetega obhajila

Svete maše: šoštanjka župnijska cerkev ob 7., 8.30 in 10. uri (1. sv. obhajilo), šoštanjka mestna cerkev ob 19. uri, Bele Vode ob 8. uri, Zavodnje ob 8. uri.

Sobota, 22. maj – romanje v Mariazell

Nedelja, 23. maj – 1. sveto obhajilo v Belih Vodah in Zavodnjah

Svete maše: šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Gaberke ob 9.45, Bele Vode ob 8.30 (1. sv. obhajilo), Zavodnje ob 10. uri (1. sv. obhajilo).

Nedelja, 30. maj – binokšti – romarski shod pri Sv. Križu

Svete maše: šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30, šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri, Topolšica ob 9.45, Sv. Križ ob 9. in 10.30, Zavodnje ob 10. uri.

varuje in spremlja.

1. sveto obhajilo bomo praznovali v nedeljo, 16. maja, ob 10. uri v šoštanski župnijski cerkvi. Poskrbimo v teh dneh priprave, da ne bodo čiste samo naše obleke, ampak in predvsem srca, v katera bo vstopil naš prijatelj Jezus.

Janko Babič, kaplan

Butara butar je bila dolga 34 m, k Farni cerkvi pa so jo prinesli iz Skornega

za duha medsebojnega sporazumevanja in prosili Božjega blagoslova nad razširjeno Evropsko unijo.

Geslo »Kristus – upanje Evrope« hoče poudariti pomen evangeljskih vrednot za človekov blagor. Kristjani se moramo vedno znova vračati k Jezusu, ki je dejal ženi Samarijanki ob Jakobovem vodnjaku: »Kdor bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvor vode, ki teče v večno življenje.«

Lani 1. junija smo pri nedeljskih mašah brali skupno pastirsko pismo ob začetku Srednjeev-

Foto: Dejan Tonkli

Matjaž Cesar

Prometni kotiček

**Prijetno je, kadar lahko človek napiše nekaj vrstic, ki mu ležijo na srcu.
Nekaj razmišljanj, pohval, graj, morda nasvetov in nekaj...**

Prav gotovo se vam zastavlja vprašanje, od kod sem dobil številko 20. V letu 2004 sem spisal samo 3 članke. Prejšnjih 16 ste pa kar pozabili ali kaj? No, res je, da je bil 16. Prometni kotiček napisan že v daljnem letu 2002. Izšel je 27. junija, tik pred počitnicami. Govoril je o drugi državni cesti, katere trasa poteka skozi našo Občino Šoštanj. To je tako imenovana »lokoviška cesta«. Nekateri jo imenujejo tudi »cesta smrti«. Zakaj, se sprašujete.

Zato, ker:

- je bila projektirana in narejena za mnogo manj prometa, kot v tem trenutku poteka po njej;
- so nanjo v kasnejšem času priključili kar vsako stransko cesto, namesto da bi jih prej združili in jih šele nato priključili nanjo;
- so ravni deli te ceste mnogo prekratki za varna prehitevanja;
- je preozka in v ovinkih slabo pregledna zaradi hitrosti, ki je na njej dovoljena;
- ima že zelo poškodovano in dotrajano vozno površino, ki je nevarna predvsem za kolesarje in motoriste;
- je brez pločnika, razen na glavnem križišču v Lokovici, ki bi pešcem zagotavljal minimalno varnost;
- je brez kolesarske poti;
- je brez dodatne vaške ceste za traktorje in ostalo mehanizacijo;
- je brez pravilne minimalne prometne signalizacije na vozišču in ob njem;
- je brez osvetlitve na križiščih, razen na glavnem.

Končal pa se je 16. Prometni kotiček takole:

»Na cesti nas čaka obvestilna tabla, da se peljemo skozi naseljen kraj Lokovica. Tu je na tej cesti storjen največji greh. Projektant in upravljalec vozišča nimata dovolj znanja, da bi, kljub mnogim katastrofalnim nesrečam, skozi ves kraj omejila hitrost vožnje na 50 km/uro. Za to bi bilo potrebno le zamenjati obvestilno tablo Lokovica, ki je sedaj brez črne obrobe, in ta bi avtomatsko omejevala hitrost. Zaradi morda preveč drastične omejitve hitrosti na 50 km/uro bi bilo mogoče le-to omejiti tudi na 70 km/uro.«

Ta odstavek je bil zapisan pred skoraj dvema letoma. Od takrat do sedaj se je na cesti skozi Lokovico, na našo veliko žalost, zgodilo mnogo prometnih nesreč. V zadnjem obdobju je to število skokovito naraslo. Kar 15 prometnih nesreč po vrsti je že

dovolj veliko opozorilo, da bi pristojni za prometno varnost lahko pričeli ukrepati. Policija Velenje je že podala zahtevo na višji nivo. Zelo žalostno je, da prometni strokovnjaki, ki jih po mojem mnenju plačujemo predrago, ne ukrenejo nič. Zato pozivam vse, od krajanov do lokalne oblasti, da zastavimo skupne moči za rešitev te problematike v dobro nas vseh.

Nadaljevali bomo na največjem in sedaj že vsaj delno dobro urejenem glavnem križišču v Lokovici. Tu je, mislim, po drugi opravljeni rekonstrukciji vozišča in njegove okolice na lokoviški cesti od iz-

gradnje nekje v letu 1978, mnogo manj nesreč.

V smeri iz Velenja proti Mozirju in Šmartnemu ob Paki je to križišče še vedno slabo pregledno z desne strani zaradi, po moji oceni, prevelike bližine sadnega drevja.

Pred križiščem je hitrost iz obeh smeri pravilno omejena na 60 km/uro. Križišče je tudi dobro osvetljeno.

Ni pa povsem dobro znana namera projektanta sanacije križišča, zakaj se je odločil za izvedbo razmejitvenega otoka le na zgornji strani križišča.

Na žalost se je že marsikateremu vozniku, ki pač ne upošteva neprekinjene sredinske črte pred križiščem iz smeri Mozirja in Šmartnega ob Paki proti Velenju, zgodilo to, da je po sicer nepravilnem prehitevanju skozi križišče ostal s svojim vozilom na drugi strani razmejitvenega otoka in je tako zašel v pravo past ter še bolj ogrožal prometno varnost nasproti vozečih udeležencev v prometu.

Po rekonstrukciji križišča je bil ravno zaradi tega modri okrogli prometni znak s puščico za obvezno smer kar nekajkrat povožen. Potem ko smo se neka-ko privadili na to v Sloveniji edinstveno rešitev, le-ta

preseneti samo še tujega voznika.

V križišču in do njega manjka pločnik za pešce na desni strani vozišča iz smeri Velenja proti Mozirju in Šmartnemu ob Paki.

Na stranskih dovozih ostaja tudi pesek, ki ga je vzdrževalec državne ceste v zimskem času pridno posipal, vendar pa ga potem spomladi pustil ležati na vozišču. To, da bi ga pospravil, je zanj že preveč, češ saj ne leži več na državni cesti. Ta nanos peska je v mrtvih točkah križišča (glej fotografijo) prava past za motoriste in kolesarje.

In nazadnje še ena od »cvetk«, ki so mi jo povedali domačini. Sami jo imenujejo »ruska ruleta«.

Še razlaga za tiste, ki ne vedo, kaj je to ruska ruleta. To je igranje z ročno pištolo, ko v boben za šest nabojev vstavimo le en naboj. Nato boben zavrtimo, da ne vemo, ali bo naboj prišel v cev ali ne. Tako pripravljeno pištolo nastavimo na svoje sence in pritisnemo petelina. Potem pa - kar bo, pa bo. Če smo še živi, lahko vso stvar ponovimo.

Ravno na tem največjem križišču se s stranske ceste občasno pojavi eden od domačinov s svojim traktorjem. Ne ustavi tako, kot mu veleva prometna signalizacija, da bi preveril, ali je glavna cesta prosta, temveč pelje čeznjo, kot da je on na glavni cesti.

Potem pa - kar bo, pa bo. Osebnostno mu želim še mnogo sreče pri tem početju.

Odkar vem za to, se skoraj vedno po glavni cesti v smeri Velenje-Mozirje in Šmartno ob Paki pripeljem zelo počasi, da vidim, če lahko varno nadaljujem. Če sem še živ, lahko vso stvar ponovim.

Naslednjič: Nadaljevanje ceste skozi Lokovico. Prosim vas za vašo razmišljanja, mnenja, nasvete...

E-naslov: list@sostanj.si
s pripisom: Za prometni kotiček.

Pregled modrih dogodkov za območje občine Šoštanj v minulem mesecu

- Dne 3. 3. 2004 smo bili obveščeni, da **krajanka Gaberk potrebuje našo pomoč, ker jo je pretepel mož. Ob prihodu na kraj smo ugotovili, da mož ni bil nič kaj nežen, zato se bo moral zagovarjati pri sodniku za prekrške in na sodišču, saj naša intervencija pri njih ni bila prvič.**

- 10. 3. 2004 je klicatelj iz Šoštanja obvestil OKC PU Celje, da je v Šoštanju na Goricah požar. Kriminalisti in policisti smo pri ogledu kraja dogodka ter ob razgovorih z bližnjimi sosedi ugotovili, da je NN storilec na gospodarskem splotju občanke Šoštanja podtaknil požar. Pri tem je gospodarsko poslopje popolnoma zgorelo skupaj z vso opremo za kmetovanje, ki je bila v njem. Nastalo je za cca 1.500.000,00 SIT škode. Pravočasnemu posredovanju gasilcev se lahko zahvalimo, da se požar ni razširil na bližnje stanovanjske hiše, v katerih so spali sosede. Za NN storilec se poizvedujemo, občane, ki bi lahko k raziskavi kakor koli pripomogli, pa prosimo, da nas o svojih opažanjih obvestijo.

Foto: Dejan Tonkli

- Dne 15 3. 2004 smo bili obveščeni, da je v Ravnah pri Šoštanju zagorela stanovanjska hiša. Na kraju smo ugotovili, da se je krajanu pri varjenju izpušne cevi v bližini rezervoarja osebnega avtomobila le-ta vnel, ogenj pa se je hitro razširil z lesene garaže na ostrešje stanovanjske hiše. Pri tem sta zgoreli garaža, ostrešje stanovanjske hiše ter osebni avtomobil. Nastalo je za okoli 1.500.000,00 SIT škode. Zoper povzročitelja bomo podali kazensko ovadbo zaradi povzročitve splošne nevarnosti.

- 16. 3. 2004 smo policisti posredovali v lokalu v Šoštanju, kamor so vstopili štirje mlajši krajanji in pričeli razbijati inventar. Ob prihodu policistov na kraj so se razgrajči nedostojno vedli tudi proti njim, zato bodo svoje ravnanje in obnašanje morali pojasniti sodniku za prekrške.

- 20. 3. 2004 nas je občanka Šoštanja obvestila, da se na trgu pred gostinskim lokalom v Šoštanju pretepa večje število mladostnikov. Na kraju smo ugotovili, da je med dvema izmed njih prišlo do spora zaradi punce, zaradi česar so na cesti nato kričali drug na drugega. Zoper kršitelje smo podali predlog sodniku za prekrške, temu bodo morali razložiti svoje ravnanje, ki ni bilo v skladu z zakonom.

- Dne 25. 3. 2004 smo opravili pri krajanu Šoštanja na podlagi odredbe sodišča hišno preiskavo. Pri tem smo krajanu zasegli orožje in strelivo, ki jih krajan ni prijavil pristojnim organom in za njih ni imel ustreznih dovoljenj. Zoper omenjenega bomo podali predlog sodniku za prekrške in kazensko ovadbo.

- Dne 27. 3. 2004 smo zaradi prepira med dvema osebama morali posredovati na enem izmed dvorišč stanovanjskega bloka v Šoštanju. Zoper kršitelja, ki se je ob našem prihodu že umiril, bomo tako podali predlog sodniku za prekrške.

Kmalu za tem pa smo morali ponovno posredovati pred istim blokom, pri tem pa ugotovili, da je NN storilec poškodoval vrata stanovanja predhodnega kršitelja. Podali bomo kazensko ovadbo.

- Istega dne smo policisti v nočnih urah posredovali tudi na znanem kraju v Šoštanju, kjer se pogosto zadržuje mladina. Tega dne so s svojim preglasnim ravnanjem motili bližnje stanovalce pri nočnem počitku. Ob prihodu na kraj smo ugotovili, da so si mladeniči omenjeni prostor v središču Šoštanja izbrali kar za praznovanje rojstnega dne. Ob prihodu policistov na kraj se je omenjena družba že pomirila in so se po opozorilu policistov razšli na svoje domove.

- Dne 28. 3. 2004 pa smo bili iz Zdravstvenega doma v Velenju obveščeni, da se je k njim zatekla pretepena krajanka Šoštanja. Iz njene zgodbe smo kmalu ugotovili, da je bila ponovno žrtev svojega moža, ki jo je pretepel. Zoper omenjenega bomo podali kazensko ovadbo.

- Dne 3. 4. 2004 je krajane Šoštanja močno zmotilo nočno kričanje, ki je prihajalo z mestne ulice, zaradi česar so poklicali na policijsko postajo in prijavili kršitev nočnega mira. Policisti smo pri prihodu na kraj ugotovili, da je močno vinjeni občan na vsak način hotel v znan šoštanski lokal, ki pa ni več obratoval. Vse skupaj ga je tako ujezilo, da je pred lokalom kričal ter urinirati po zgradbi in oknih lokala. Svoje ravnanje bo pojasnil sodniku za prekrške.

- V preteklem mesecu smo v Šoštanju opravili v dveh primerih tudi ogled kraja dogodka, pri katerih sta bili najdeni mrtvi osebi. Pri ogledih trupel znakov nasilja nismo našli, ugotovili pa smo, da je tuja krivda izključena in da gre za samomora.

Vodja policijskega okoliša:
Zoran STOJKO-KREVEL

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA VELENJE

SMRTI

Janez STEINBERGER,
roj. 1931, Velenje, Arnače 20
Ivan RIBIČ,
roj. 1925, Velenje, Erjavčeva cesta 8
Rudolf MATAVŽ,
roj. 1926, Zreče, Cesta na Roglo 17 d
Štefanija TKAVC,
roj. 1910, Šempeter v Sav. dolini, Kale 1
Viktor JAPELJ,
roj. 1916, Ljubljana, Cesta 24. junija 30
Stanko KOŽELJNIK,
roj. 1955, Šoštanj, Tovarniška pot 2 d
Marija ERJAVEC,
roj. 1923, Ljubljana, Murkova ulica 23

Vse bralke in bralce Lista obveščamo, da bomo po naročilu svojcev objavili priložnostna besedila »v spomin« pokojnim. Dodatne informacije lahko dobite na telefonski številki 041-987-634.

1. teden

sobota, 1.5.	planinstvo	Planinski pohod Šoštanj - Forhtenek	Šoštanj - Forhtenek	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 1.5. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : Stojnci (3. slovenska nogometna liga - sever)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
ponedeljek, 3.5. ob 19:00	proslava	Slovesnost ob vstopu v Evropsko skupnost (koncert MePZ SVOBODA in Slovenskega pevskega društva ZVON iz Nizozemske)	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj in MePZ Svoboda Šoštanj
torek, 4.5. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje in Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 5.5. ob 19:00	razstava	Otvoritev slikarske razstave Slavice Tesovnik	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 6.5. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
sobota, 8.5.	odbojka	Odbojarski turnir veteranov Šaleške doline	Športna dvorana Šoštanj	Odbojarski klub Šoštanj Topolšica
sobota, 8.5.	razstava	Tržič: Odprte razstave Usnjarsko - čevljarska tradicija v Šoštanju in Tržiču	Tržiški muzej	Muzej Velenje in Občina Šoštanj
sobota, 8.5. ob 15:00	gasilstvo	1. meddruštveno tekmovanje mladih gasilcev	Gasilski dom Šoštanj	Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj mesto
sobota, 8.5. ob 19:00	čaranje	Marlizz show - zabavna prireditev s čarovnikom	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
nedelja, 9.5.	planinstvo	Planinski izlet na Grintovec, 2558 m (snežna tura)	Kamniško-savinjske Alpe	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 9.5. ob 10:00	gasilstvo	Gasilski praznik - Florjanova nedelja	Florjan pri Šoštanju	Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj mesto
nedelja, 9.5. ob 19:00	proslava	Proslava ob obletnici podpisa kapitulacije in praznika krajevne skupnosti Topolšica	Zdraviliški park Topolšica	Krajevna skupnost Topolšica in ZZB OS Velenje

2. teden

sreda, 12.5. ob 19:00	film	KINO predstava "Ne joči Peter"	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 12.5. ob 8:00	planinstvo	Izlet Huda Luknja - Razbor (lahka označena pot)	Plešivec	Društvo upokojencev Šoštanj - pohodniška sekcija
četrtek, 13.5.	izlet	Izlet v Slovensko Bistrico in Konjiško Pohorje	Pohorje	Društvo upokojencev Šoštanj
četrtek, 13.5. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 14.5. ob 20:00	gledališče	Komedija v izvedbi Matjaža Javšnika	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 15.5.	planinstvo	Planinski izlet na Blegoš, 1562 m (lahka označena pot)	Blegoš	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 15.5. od 10:00	ogled	Mednarodni dan družin: Dan odprtih vrat za družine na Kavčnikovi domačiji (do 17:00)	Kavčnikova domačija Zavodnje	Muzej Velenje
sobota, 15.5. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : Holer Ormož (3. slovenska nogometna liga - sever)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj

3. teden

torek, 18.5. od 10:00	ogled	Mednarodni dan muzejev: Dan odprtih vrat na Kavčnikovi domačiji (do 17:00)	Kavčnikova domačija Zavodnje	Muzej Velenje
torek, 18.5. od 19:00	poezija	Predstavitve knjige poezij Mira Perovca "Orodjarska poezija"	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
sreda, 19.5. ob 19:00	koncert	Večer glasbene šole - koncert učiteljev	Mestna galerija Šoštanj	Glasbena šola FKK Velenje - oddelek Šoštanj in Zavod za kulturo
sreda, 19.5. ob 20:00	razstava	Otvoritev razstave likovnih del Lili Jelen	Galerija "Na štengah" v Kavarni Šoštanj	Kavarna Šoštanj
četrtek, 20.5. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
petek, 21.5. ob 16:00	namizni tenis	Rekreativni turnir v namiznem tenisu	Dom TVD Partizan Šoštanj	Športno društvo Šoštanj
sobota, 22.5. ob 11:00	planinstvo	Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje (zaključek 23.5. ob 17:00)	področje Občine Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 23.5. ob 10:00	delavnica	»Dimnica« muzejska ustvarjalnica za otroke	Kavčnikova domačija Zavodnje	Muzej Velenje

4. teden

četrtek, 27.5. ob 16:00	kegljanje	Odprte kegljišča na vrhovi v Topolšici	Dom Mladika	Društvo upokojencev Šoštanj - pododbor Topolšica
četrtek, 27.5. ob 17:00	predavanje	Pravljica ura z Metko Pivk	Knjižnica Šoštanj	Knjižnica Šoštanj
četrtek, 27.5. ob 19:00	bridge	Razmigajte svoje možgane: Bridge za stare in mlade (predstavitve bridga)	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
sobota, 29.5.	planinstvo	Planinski pohod od Kotelj do Belih Vod	Kotlje - Bele Vode	Planinsko društvo Šoštanj in Občina Šoštanj
sobota, 29.5. ob 16:30	nogomet	Šoštanj : Bistrica (3. slovenska nogometna liga - sever)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj

Napovednik prireditev pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)KATEGORIJE PRIREDITEV: ■ šport ■ kultura ■ šolstvo ■ gospodarstvo ■ splošno

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://sostanj.info>Kavarna & Šoštanj
TAPRAVI NASLOV ZA TAPRAVO KAVO

Tema Meseca: **Dan Zemlje**

Vsak dan je dan na Zemlji

Foto: Janja Anželak

Razmišljanje ob minulem mednarodnem dnevu Zemlje (22. april)

Vedno bliže je čas, ko se bo moral naš način življenja drastično spremeniti, da bomo sploh lahko še obstajali na našem »modrem« planetu.

Kako kratko obdobje je bilo potrebno, da smo ljudje skoraj izropali planet, uničili naravna bogastva, proizvedli ogromno količino odpadkov in spremenili celo razmerje plinov v zraku. Slednje je povzročilo ogrevanje ozračja in tanjšanje ozonske plasti. Zaradi

prvega se spreminja klima, zaradi slednjega pa prispe na Zemljo več škodljivega UV-B sevanja. Klimatologi opažajo, da se ozračje po vsej Zemlji v zadnjem stoletju segreva vedno hitreje. Ob koncu dvajsetega stoletja je bila povprečna letna temperatura za 0,7 stopinje Celzija višja kot ob koncu devetnajstega stoletja.

Ljudje smo velikokrat zelo krivični do narave. Do nje se obnašamo zelo mačehovsko, čudimo pa se, ko nam vrne z neurji, sušo, poplavami... Premalo se še zavedamo, da vsi naši posegi v naravo rušijo njeno ravnovesje in to neskladje se nato odraža na različne načine. Odlaganje odpadkov na zemljo, pretirana uporaba gnojil in sredstev za zaščito rastlin ter onesnažene padavine onesnažujejo zemljo in podtalnico in naprej pitno vodo. Slovenci imamo srečo, da živimo v vodnatem območju, kjer imamo

veliko gorskih izvirov vode in za vir pitne vode manj uporabljamo podtalnico. V nižinskih območjih (Ptujsko in Dravsko polje, Spodnja Savinjska dolina, Ljubljana...), kjer je podtalnica edini možni vir pitne vode, se že srečujejo s problemom onesnažene pitne vode. Tudi naše reke in jezera niso več čisti biseri. V času povojne industrializacije smo vse industrijske odplake, poleg komunalnih, neposredno spuščali v reke, saj je veljalo staro ljudsko pravilo, da voda tako vse odnese in se po toku navzdol očisti. Vendar pa to zadnje velja le za manjše onesnaženje, odvisno pa je tudi od hitrosti toka in vodnatosti vodotoka. Voda je naravno dobro in se moramo do nje tudi tako obnašati.

Na srečo so se v zadnjem desetletju močno povečala prizadevanja za izboljšanje okoljskih razmer na Zemlji. Podpisane so bile številne konvencije ter protokoli, s katerimi se skuša problem onesnaženosti okolja rešiti na svetovnem nivoju. Tudi slovenska zakonodaja, ki je večinoma usklajena z evropsko, vsebuje stroga zakonska določila glede izpustov določenih onesnažil, zahteva redne emisijske monitoringe in stroge kazni za tiste, ki se pravil ne držijo. Problem onesnaževanja je namreč preveč pereč. Če bi se namreč nadaljevalo z današnjim načinom onesnaževanja, bi to že v naslednjih petdesetih letih povzročilo velike posledice, ki bi lahko dolgoročno vodile tudi v izumrtje številnih rastlinskih in živalskih vrst in tudi človeka. Marsikdo bo na tem mestu zavzdihnil, le kaj ta naklada, ko pa je okolje v Šaleški dolini sedaj veliko manj onesnaženo kot je bilo še pred desetletji. V resnici je v Sloveniji marsikje zaradi opustitve industrije ali namestitve čistilnih naprav kvaliteta zraka boljša, gradijo se tudi učinkovitejše čistilne naprave na rekah, omejuje se proizvodnja odpadkov in zahteva ločeno zbiranje odpadkov. Mnogi od vas se še spomnite časov, ko je bilo v Šaleški dolini zelo močno okoljevarstveno gibanje. Opozarjalo je na slab zrak, »požgano« rastlinje, mrtvo Pako in Velenjsko jezero. Okoljska

zavest pri ljudeh je zrasla – hoteli so živeti v zdravem okolju. Od takrat se je na področju okolja v Šaleški dolini naredilo veliko. V reki Paki in Velenjskem jezeru se zopet bohoto živelj. Na dveh dimnikih TEŠ že obratujejo odžveplalne naprave, ki sicer v emisijah močno znižujejo delež SO₂, medtem ko plini CO₂ in NO_x še vedno ostajajo in povečujejo delež toplogrednih plinov v atmosferi. Verjetno ni potrebno naštevati vseh posledic, ki jih za sabo prinaša efekt tople grede. Za naše območje predvidevajo, da naj bi se v sto letih povprečna letna temperatura zraka povišala med 1 in 4o C. To pa je ogromno.

Posledice rudarjenja se v Šoštanju kažejo tudi v nastanku Družmirskega jezera, ki bo po predvidevanjih nekoč največje in najgloblje jezero (že danes je najgloblje s 74 m globine) v Sloveniji. To naj bi se že zgodilo do leta 2015, kar pa ni tako daleč. Zato je že danes potrebno imeti v mislih, kako bomo to izkoristili za razvoj mesta, pri tem pa ne pozabili, da nismo sami na Zemlji, temveč si jo delimo še z drugimi živimi organizmi. V neki popularni slovenski reviji sem pred slabim letom prebrala sicer menda dobronameren predlog meteorologa Slovincem, da naj se na izlete ne odpravljajo v območje Mežiške doline, okolice Šoštanja in Zasavja. Slaba brezplačna turistična reklama za te kraje. To me je še bolj prepričalo, da si naše mesto ne more privoščiti vizije visokega turizma, dokler ne bo »očiščena« prizvoka umazanega industrijskega območja. Poleg tega pa me je ob tej izjavi obenem zaskrbelo za moje zdravje, saj v tem okolju, kjer turistom odsvetujejo celo že enodnevni izlet, diham zrak celih 24 ur na dan.

dr. Zdenka Mazej, univ. dipl. biol.

Sanacija okolja je postala strateški cilj

Nekoč je Šaleško dolino prekrivalo jezero, ob katerem so v zaselkih odmaknjeno živeli njeni prebivalci.

V globinah temnega jezera je gospodaril Pozoj, jezerski zmaj, ki je prebivalce navdajal s strahom in negotovostjo. Vsakič ko se je oglašil, se je stresla celotna dolina. Pa je vendar prišel junak, ki se ni bal pošasti, ki je bil pametnejši in odločnejši. Spodkopal je veliko skalno gmoto, ki je zapirala odtok iz

jezera v soteski Penk, voda je odtekla, zmaj je bil uničen. Nastala so rodovitna polja, ki so združila ljudi iz obrobja in jim tisočletja nudila možnost preživetja.

To dolinsko pravljico izpod peresa Gustava Šiliha je prekinila država, ki se je odločila pregnati ljudi z najbolj rodovitne zemlje na odmaknjeno obrobje. Tokrat ni bilo Samostalov, ki bi se usodili upreti. Iz globine so iztrgali črno zlato, potopili naselja, vasi, rodovitna polja so zapolnile vodne kotanje. Ponovno se v globini pod jezerom oglašča zmaj, kovinski zmaj, ki stresa in spreminja celotno dolino.

Pravijo da je to davek na razvoj, da je od tega odvisna rezina našega kruha, pa čeprav le-ta tudi v preteklosti ni bila ravno tanka. Prelepa dolina, ki so ji peli slavo naši največji rojaki od Vošnjaka, Ravljena, Šiliha, je postala največji slovenski degradiran prostor, ki je doživel velike socialne, gospodarske in okoljske spremembe. Danes, ko pogledamo preteklo obdobje skozi prizmo časa, se lahko samo zgrozimo nad dogajanjem. Tudi na vprašanja naših najmlajših, ki ob pogledu na premnoge spomine preprosto vprašajo zakaj, nimamo odgovora. Na srečo je ekologija postala osrednja tema, ki pomeni tudi obvezo in pogoj nadaljnega obstoja premnogih podjetij.

Odnos do narave, ki smo jo prejeli zato, da z njo živimo v sožitju in jo neokrnjeno predamo našim zanamcem, je postal vprašanje preživetja. Odnos do nje se bo tudi v prihodnosti samo stopnjeval. To, kar je še danes znosno in normalno, bo že jutri moteče in vprašljivo. Sedaj se tudi v našem mestu proizvaja čista električna energija, če seveda lahko odmislimo pridobivanje njegovega primarnega vira, za katerega očitno ne veljajo nikakršni ekološki standardi. In prav posledice izkopa premoga so tista mora, ki spremlja generacije in generacije. In tudi zato je vsako razmišljanje o okolju obremenjeno s tem dejstvom in me navdaja s sveto jezo zaradi naše nemoči ali nesposobnosti. Smo samo nemi opazovalci njegovega dnevnega spreminjanja, kjer nam zemlja dobesedno izginja pred očmi. Nastala jezera bi s svojo okolico že zdavnaj lahko iz statusa posledic ponudila neko novo vrednoto. Vendar je najpogostejši in obrabljeni odgovor, ki se glasi, da so tla še vedno aktivna, da bo to čez 30-40 let. Lahko je govoriti o okolju, hkrati pa se umikati v idilične koticke, od koder oddaljeni dim tovarniških dimnikov pomeni zgolj ustvarjanje dobička.

Premnogi pa smo obsojeni živeti v prostoru, ki so nam ga drugi uničili in spre-

menili, pa čeprav v lastni utvari, da je to sožitje možno. Ostali smo tu zato, ker temu prostoru generacijsko pripadamo in bomo prisotni tudi takrat, ko bo pogled nazaj le bled spomin obdobja, ki ga ni več. V nas je še vedno upanje, da se bo stanje izboljšalo, se ponudila nova priložnost, pa čeprav so odgovori o nadaljnjem dogajanju v našem prostoru polni izmikanih, dvomov in zavajanj. Strategije razvoja ne vodi gospodarstvo, ampak razmerja trenutnih političnih moči. Ne razumem, kako so lahko v tem ogroženem prostoru poniknila ekološka gibanja in okolju naravnane politične stranke, ki ne prestopijo več pogojnega praga. Ves čas rudarskih aktivnosti smo pričča degradaciji in stagnaciji okolja, na katerem se lahko sprošča uničevalna sla. Divja odlagaliska in pogosti požigi v naravnih in celo urbanih predelih so samo del dogajanja.

Pravijo, da je izkop premoga lahko tudi priložnost. Res smo se o tem lahko prepričali v slovenskem časopisu. Mnogo gospodov si je nadelo frake, vendar pa mi na svojo priložnost še čakamo. Vse do takrat pa bodo dogajanja imela status izgradenj nadomestnih objektov, ki so se prisiljeni umikati, za kar pa si je neumestno pripenjati zasluge. Pričakujemo premik, ki bo odraz časa in prisotnosti te gospodarske veje v našem prostoru, pa četudi bo le del tistega, kar je pustila usnjarska tradicija v dvestoletnem obdobju.

Področju pridobivalnega prostora je potrebno dati novo vrednost, ne pa samo izgovore o trenutni nemoči. Ker živimo v 21. stoletju, je neumestno govoriti, kaj se ne da.

Lansko jesen je obiskal dolino tudi prvi človek, odgovoren za varstvo okolja. Čeprav ne poznam vzroka njegovega prihoda, je bil minister lahko upravičeno zadovoljen z vlogo TE Šoštanj v slovenskem prostoru in njenim odnosom do okolja. Kakšno pa je bilo njegovo stališče do posledic rudarjenja, pa mediji niso poročali. Upam, da ni samo obžaloval stanja, saj pogosto slišan stavek o davku na razvoj že postaja žaljiv.

V vzhodnem delu doline rudarstvo zaključuje svojo dejavnost. Za sabo pušča dostojno urejen prostor, z novimi priložnostmi in velikim pečatom pri razvoju mesta. Strateški cilj velenjskega premogovnika so sedaj postale Golte. Bravo!!

Dosedanje obdobje je hitro minilo, preostalo bo še hitreje. Kako in koliko bodo osiromašeni naši zanamci, je odvisno tudi od nas samih.

22.aprila pa le praznujmo dan Zemlje, saj je je nenazadnje z vsakim dnem manj.

Čebul Danilo ml.

Divja (neurejena) odlagališča, spričevalo naše okoljske zavesti

V Šaleški dolini predstavlja enega večjih okoljskih problemov časovno omejena deponija komunalnih odpadkov (in z njo trenutno nerešen problem organskih komunalnih odpadkov), katere obratovanje se pričakuje do leta 2010, ter neurejena odlagališča odpadkov kot bremena bližnje preteklosti.

Foto: Dejan Tonki

Bogastvo naših gozdov.

Prebivalstvo v manj urbaniziranih delih Občine Šoštanj je na področju odlaganja odpadkov (predvsem gradbenih, kmetijskih in industrijskih) premalo ozaveščeno, medtem ko so ločeno zbiranje odpadkov ugodno sprejeli. Leta 1989 je bil izdelan kataster neurejenih odlagališč za območje nekdanje Občine Velenje, ponoven popis po suburbanih območjih dvanajst let kasneje pa je pokazal, da je potrebna obnovitev katastra in dokončna sanacija starih grehov.

Glavni namen ponovnega popisa neurejenih odlagališč v Občini Šoštanj (leta 2001) je bil, ugotoviti in pregledati obstoječe razmere na področju neurejenega odlaganja predvsem glede stanja, velikosti, urejenosti

in vrste odpadkov na odlagališčih v primerjavi z letom 1989, ko je bilo opravljeno prvo evidentiranje (Poles, Turnšek, 1989). V preteklem desetletnem obdobju je bil na področju zbiranja in ravnanja z odpadki v Šaleški dolini storjen velik korak naprej, npr. ločeno zbiranje in sezonska zbiranja kosovnih in nevarnih odpadkov, s ponovnim popisom pa smo hoteli ugotoviti njihovo učinkovitost.

Učinkovitost organizirane zbiranja odpadkov v KS Občine Šoštanj

Tabela

Krajevna skupnost	Sprememba 1989-2001
Bele Vode	6
Gaberke	2
Ravne	2
Lokovica	1
Skorno - Florjan	2
Šentvid - Zavodnje	2
Topolšica	4
Šoštanj	1
SKUPAJ	2-3

Legenda:

- 1 = zelo velik upad števila neurejenih odlagališč ($I < 50$)
- 2 = velik upad števila neurejenih odlagališč ($I = 51 - 100$)
- 3 = stagnacija ($I = 100$)
- 4 = velik porast števila neurejenih odlagališč ($I = 101 - 150$)
- 5 = velik porast števila neurejenih odlagališč ($I = 151 - 200$)
- 6 = zelo velik porast števila neurejenih odlagališč ($I > 201$)

V splošnem se je število neurejenih odlagališč na območju Občine Šoštanj v zadnjem obdobju (1989-2001) zmanjšalo.

Največji porast ($I=250$) smo zabeležili na območju KS Bele Vode, najugodnejše stanje pa smo ugotovili na območju KS Lokovica ($I=21$), kjer je bilo šest od popisanih odlagališč iz leta 1989 saniranih.

Na območju KS Šoštanj se je število neurejenih odlagališč glede na prejšnji popis prepolovilo ($I=50$). Večinoma se zasmetene površine nahajajo v novo nastajajočih ugrezninah pridobivalnega prostora premogovnika. Podatek opozarja na zelo nizko stopnjo ozaveščenosti ter mačehovski odnos prebivalcev do okolja (domnevamo, da mestnih in primestnih, saj se nahaja območje v neposrednem zaledju Šoštanja, pa tudi domačinov samih). Poleg tega je za odlaganje "ugoden" dostop (dobro utrjena makadamska cesta) ter poraščenost območja z gozdom. Tako dajejo odlagališča vtis, da so skrita in od daleč nevidna.

Glede na prevladujoče stanje odlagališč se odlagajo odpadki večinoma občasno oz. je odlaganje že prenehalo, kot prevladujoči vpliv pa smo ocenili degradirano (onesnaženo) podobo pokrajine. Predlagamo, da se izvede sanacija teh starih bremen bližnje preteklosti v obliki odvoza odpadkov na komunalno deponijo.

Enkrat letno izvaja PUP (Podjetje za urejanje prostora) Velenje akcijsko zbiranje kosovnih in nevarnih odpadkov, starih oblačil ter odpadkov, ki nastajajo pri spomladanskem čiščenju po vseh naseljih v Šaleški dolini (Ževart, 1999). To so odpadki, ki jih zaradi njihove velikosti ni mogoče odlagati v posode za odpadke: staro pohištvo, neuporabni gospodinjski stroji in oprema, ki pomeni veliko prostorninsko obremenitev za deponijski prostor. Hkrati so ti odpadki najpogosteje vsebina enkratno in spontano odloženih odpadkov neurejenih odlagališč. Količine teh odpadkov so bile ocenjene na 10 kg/prebivalca (Tekavec s sod., 1996), kar znaša okrog 80 ton kosovnih odpadkov letno v Občini Šoštanj. Po ocenah je v Sloveniji odloženih okoli 10 mio m³ odpadkov na neurejenih odlagališčih in v okoli 600 kraških jamah (Okolje v Sloveniji 1996, 1998), kar pomeni 5 m³ odpadkov na prebivalca.

Razmere na področju ravnanja z odpadki v Šaleški dolini so v primerjavi s povprečnimi slovenskimi dobro urejene, saj potekajo tovrstne dejavnosti že skoraj desetletje intenzivno in sistemsko:

- > sprejeta je lokalna zakonodaja (Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju takratne Občine Velenje je bil sprejet leta 1994, Pravilnik o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Šoštanj pa 1997);
- > ločeno zbiranje odpadkov po sistemu BIOPAS (biološki odpadki, papir in steklo) se izvaja od leta 1992 na območju celotne Šaleške doline in od leta 1997 Zgornje Savinjske doline pod sloganom »Z nami v čisto mesto«, po 1998. letu pa na zbiralna mesta postavijo tudi zabojnike za zbiranje pločevink in plastike;
- > odlagališče komunalnih odpadkov v sosednji velenjski občini je po presoji odlagališč, ki jo je izdelalo Ministrstvo za okolje in prostor, eno najbolj urejenih v Sloveniji (organizirano odlaganje poteka od leta 1983) (Tekavec s sod., 1997).
- Strategija ravnanja z odpadki v Šaleški dolini sledi t. i. "4P" strategiji ravnanja z odpadki v Sloveniji oz. v Evropi, katere temeljna izhodišča so (Ževart, 2000): pomanjšaj + ponovno uporabi + predelaj + preudari. Pri nevarnih odpadkih postavimo na prvo

mesto preudarne odločitve o uporabi izdelkov, ki vsebujejo nevarne snovi. Če bomo premislili, se bomo gotovo pravilno odločili in s tem tudi pomanjšali njihovo količino. S pravilnim zbiranjem in odlaganjem pa bomo omogočili predelavo in ponovno uporabo.

Zaradi neurejenih odlagališč so vodni viri v Občini Šoštanj še relativno neogroženi. "Le" 2 % odlagališč sta obremenjevala površinske vode (Velunja, Družmirsko jezero), predvsem smetišča v KS Šoštanj in KS Gaberke, ki se nahajata na območju pogrezkov. Podatek je še toliko bolj vreden upoštevanja, ker so v neposredni bližini obeh vodnih virov predvidene turistično-rekreativno površine, zato bo treba čim prej "poskrbeti" za neurejena odlagališča.

Natalija Špeh,

ERICo, Inštitut za ekološke raziskave

Vse gre v zemljo ter vstopi v igro...

Mislim, ne pozabi, da je Zemlja stara vsaj pet tisoč milijonov let, najmanj. Kdo si lahko privoščiči, da bi živel v preteklosti?

(Vrnitev, Pinter, Harold, 1930-)

Nekdanji ameriški senator Gaylord Nelson si je prizadeval, da bi okoljski problemi prišli na dnevni red ameriške politike. Prvi začetki segajo v leto 1963, ko je Nelson organiziral predsedniško turnejo, na kateri naj bi opozorili na probleme v okolju. Vendar je ustrezen odmev v javnosti dosegel šele prvi dan Zemlje - 22. aprila leta 1970 v San Franciscu, ko je na prireditvah, posvečenih dnevu Zemlje, v Ameriki sodelovalo okoli 20 milijonov ljudi. Dan Zemlje po letu 1970 obeležujejo vsako leto, število sodelujočih posameznikov, organizacij in držav pa narašča. To je največji in najpomembnejši okoljski praznik. Ob tem dnevu posamezniki in številne okoljske organizacije pripravljajo najrazličnejše projekte, dogodke in prireditve, s katerimi želijo opozoriti na ranljivost in enkratnost planeta, na katerem živimo. Zato je najpomembnejša naloga tako državnih institucij kot civilne družbe spodbujanje ozaveščanja in izobraževanja prebivalstva o pomembnosti ohranitve našega planeta in izboljšanje življenja na njem. Dan Zemlje je praznik ekologije in dan, ko se po vsem planetu vršijo razne aktivnosti, ki naj bi pripomogle k rešitvi našega planeta.

Organizirane skupine prebivalcev, vladne agencije, šole in druge institucije bodo pripravile različne dejavnosti, dogodke in kampanje z namenom promocije zdravega okolja in trajnostnega razvoja ter z množično mobilizacijo ljudi usmerile pozornost k okoljskim vprašanjem. Dan Zemlje je svetovna mreža organizacij, skupin in posameznikov, katerih cilj je ozaveščati, izvajati aktivnosti, predvsem pa graditi skrb in odgovornost posameznika za čisto in zdravo okolje.

Vsak, prav vsak posameznik bi se danes moral zavedati ranljivosti okolja z onesnaževanjem. Svoj planet smo spremenili v pravo ekološko katastrofo. Ne cenimo dovolj naravnih virov, kot so voda, zemlja, zrak...Vse to smo sprejeli, kot da lahko po uporabi odvržemo odpadke v koš ali celo mimo njega in

sadov, ki jih je osrečila ali pa pahnila v nesrečo; bili so preprosto odvisni od nje. Takrat je imela zemlja še drugačno vlogo. Takrat je svojo funkcijo opravljala še v svoji lepi rjavi, zeleno poraščeni obleki, ki ni bila nasičena s težkimi kovinami in njena kislost je ohranjala ravno potrebno vrednost. Nikoli ne bom pozabila, ko sva hči in jaz na vrtu naše babice nasadile svoje prve sadike jagod. Koliko je bilo dela okrog teh jagod, tega si ne morete zamisliti. Obe sva tako skrbeli zanje, da so te jagodne sadike verjetno imele že vsega v izobilju in so iz čistega dolgčasa res rodile sladke in velike sadeže. Medve sva pa prisegali, da bolj dobrih jagod ni na vsem svetu. Ampak spet vsa skrb ne bi štela nič, kje šele rodila rdeče sadeže, da tukaj ne bi bilo matere zemlje.

Foto: Janja Anželak

gremo v trgovino kupit nov paket čiste vode, zemlje ali zraka.

Naš odnos do narave je porazen. Čeprav vseeno poznam nekaj ljudi, ki globoko cenijo zemljo in njene darove. Vsako pomlad skrbno negujejo to, takrat še hladno grudo z gnojili, jo prekopavajo in pripravljajo na setev in sajenje. Ko pride čas, jo počastijo z raznimi semeni in pričakujejo, da bo rodila največ, kar se da. Vse leto budno pazijo, da se ne razraste plevel in ne požre gojenih pridelkov. In potem na jesen spet vsi zadovoljni pobirajo vsak dar, ki jim ga je zemlja z njihovim trudom rodila in podarila. Potem so občudovanja vredne zgodbe o naših babicah in dedkih ter njihovem življenju, ki je bilo odvisno od rodovitnosti zemlje in njenih

Pravzaprav je ves ta proces popolnoma biološki in naraven, pa vendar skrivnostno čudežen. Če se v to pričenem poglabljati, lahko rečem, da je narava čudežna. Zemlja predstavlja mogočno zgodovino in nam skozi obdobja piše v svojih plasteh vse svoje življenje. To bi morali spoštovati. Zemlja je tista žrtev, ki srka vase vso onesnaženost tega sveta in istočasno je zemlja tista, ki nosi posredno ali pa neposredno sleherno življenje tega sveta. Od travne bilke, do goveda, ki se z njo hrani, vse do človeka, ki uživa živalsko meso. Krog je začaran in z zastrupitvijo svoje narave zastrupljamo sami sebe. Ta ozaveščenost nam je vse predaletč. Če pogledamo okrog sebe, lahko vidimo, kako nastlano imamo naravo in to ne le s pasjimi iztrebki,

ob katerih se nekateri spotikajo. Po naših tratah je polno človeških odpadkov in navlake. V naših vodah se prelivajo prenekateri kemične substance, ki jih tovarne spuščajo v reke in jezera, kot da je to hrana ribam. Da ne govorimo o zračnih izpuhkih naših tovarniških objektov, ki jim denarja za čistilne naprave zagotovo zmanjka. Vse to je krivec za kisli dež, zastrupljeno zemljo, ozonske luknje itd.

Človek je s civilizacijo pozabil, da ga je ustvarila narava in da brez nje ne more preživeti. Ko kakšno jutro odprem oči, ker me

Gea

Pomlad je. Vsakoletno brstenje narave, polno prenovljene življenjske energije je navduševalo že številne poete, da so skozi poezijo slavili ta skrivnostni čas ponovnega vstajenja.

Najbrž ni naključje, da so si sodobni svetovni politiki za poklon naši Zemlji, ki starost meri v milijardah let, izbrali prav spomladanski dan (22. april). Že prav, da se vsaj en dan v letu nameni posebna pozornost našemu modremu planetu, materi Zemlji. Človek, četudi trenutno najrazvitejša bitje na planetu, torej »velikodušno« posveča delček svoje prezaposlene zavesti tistemu, kar omogoča njegov obstoj. Se vam ne zdi nekoliko naduto in prevzeto? Kot bi se dojenček za hip odtrgal od materinih prsi in modro ugotovil, da je mati zanj vendarle pomembna. Mar ni človek kot eden zadnjih eksperimentov evolucije še vedno s popkovino priključen na bitje z imenom GEA, ki mu daje hrano, vodo in zrak, skratka, da je torej od Zemlje nenadomestljivo odvisen?

Neločljiva povezanost človeka s svojim planetom postane zelo očitna, ko se v skafandru, neke vrste vesoljskem inkubatorju, poskuša podati v hladni, temni vesir in se vsaj za nekaj časa oddaljiti od prijaznega naročja matere Zemlje. Po desetletju poskusov je na sosednje planete kljub tehnološkemu napredku uspel poslati le kup robotov, med tem ko je svoje telo zaenkrat uspel izstreliti »le« na Luno. Tisti znameniti »majhen korak za človeka«, ki naj bi bil »skok za človeštvo«, se je izkazal le za prvi obotavljajoči korak otroka, pred katerim je še dolga pot učenja in razvoja. Že obisk sosednjega rdečega planeta, do katerega radijski signal potrebuje le pet minut, prav zaradi krhkosti našega telesa predstavlja zaenkrat še nedosegljivi cilj.

Seveda, preživetje človeške vrste še zdaleč ni samoumevno. Pravzaprav smo Zemljini gostje relativno kratek čas. Če poskusimo ponazoriti v časovnem merilu, kjer starost Zemlje predstavlja eno leto, se je prvi človek pojavil šele na silvestrovo, uro pred polnočjo. Veliko vrst oz. oblik življenja je v nekaj milijonov let dolgi

zgodovini življenja na Zemlji že postalo v kamen ujeti fosil. Svobodna volja kot produkt človeške zavesti z vidika evolucije predstavlja precej drzen poizkus, ki prav v svobodi nosi velik obet, a hkrati nevarno možnost samouničenja. Šele prihodnost bo pokazala, če smo kos izzivu, ki nam ga ponuja evolucija. Če nam slučajno ne bo uspelo, ne bo za našo vrsto najbrž nihče žaloval, veliko živalskih in rastlinskih vrst, ki pa prav zaradi človeka ta hip pospešeno izginjajo z zemeljskega obličja, pa bi se lahko oddahnilo. Virus, ki v obliki človeka ogroža Zemljo, bi bil končno zatrt.

Za razliko od večine, nisem prepričan, da se v zakonjeni skrbi za okolje in pokroviteljskem ohranjanju narave, skratka v ekološkem varovanju našega planeta skriva prava pot iz labirinta evolucije. Zemlja ne potrebuje naše pomoči, saj sama ni ogrožena. Da se nas, »zajedalskih bakterij«, znebi, le rahlo dvigne svojo temperaturo in že bomo delili usodo mikrobov v našem telesu, ki se brani na podoben način. Pomoč potrebujemo mi sami, saj se zaenkrat še nismo naučili uporabljati glavnega orodja, ki se nahaja v naših glavah. Kot možno pot za preživetje naše vrste, ki je dejansko z vsakim dnem bolj ogrožena, vidim v razvoju zavesti, bodisi vsakega človeka posebej bodisi kolektivno v obliki evoliucijskega zapisa v naših genih. Nekaj modrih, razsvetljenih ljudi, čeprav ves čas nesebično razdajajo svojo modrost med ljudi, kot nas uči zgodovina, žal ne zadoštuje.

Kako torej razviti in razsvetliti našo egoistično in omejeno zavest, da bomo kot posamezniki in kot skupnost preživeli naša kratka življenja bolj odgovorno in smiselno? Kako, kot najbrž edino bitje, ki mu je naloženo breme zavesti o svoji neizbežni smrti, v svojih možganih doseči razsvetljeno razumevanje vseh informacij, tako tistih zunanjih, ki nam jih sporočajo naša čutila, kot tistih notranjih, ki jih nabiramo skozi evoliucijske izkušnje? Kako odkriti »božji načrt« in našo vlogo v njem? Odgovorov na zastavljena vprašanja pa žal (še) ne poznam. Mogoče bi na katerega znal odgovoriti ZENAJ? Skrbi pa me, da sodobna civilizacija kljub razvitemu šolskemu sistemu in vedno zmogljivejšim napravam za prenos informacij ne uspe zaustaviti drvečega vlaka, s katerim se človeška vrsta pelje v neizbežni konec. Le kdo si bo takrat postavljaj takšna čudna vprašanja, kaj?

Foto: Janja Anželak

zbudi ptiček, ki se oglašja pod mojim oknom, pomislim na rodove za mano. Vprašam se, ali bodo imeli jutra polepšana z žvrgolenjem slavčka, ali bodo to za njih takrat le pravljice za lahko noč.

V dobri politiki so naši skrivnost, kako ravnati, da bodo od lakote umirali tisti, ki z obdelovanjem zemlje živijo druge. (Bedak, Voltaire, (François Marie Arouet, 1694-1778)

Andreja P. M.

Edi Vučina

Krvodajalstvo

V lanskem letu je Rdeč križ Slovenije praznoval 50. obletnico krvodajalstva v Sloveniji, saj je bila 9. marca 1953 v Zagorju ob Savi izpeljana prva krvodajalska akcija. Od začetkov do danes je Rdečemu križu uspelo veliko delo, saj je na 1000 prebivalcev v Sloveniji kar 51 krvodajalcev (5%), kar Slovenijo uvršča v sam evropski vrh. Na ta prostovoljni način se zbere letno okoli 45.000 l krvi.

Pri darovanju krvi sta temeljnega pomembna medčloveški odnos in solidarnost med ljudmi. Krvodajalec daruje kri neznanču, ne pozna njegovega imena, spola, starosti, verizpovedi ali socialnega položaja. Krvodajalec ne pričakuje hvaležnosti. Z darovanjem krvi rešuje življenja in za to ne zahteva plačila. Prostovoljno, anonimno se odziva na klic - pomagajte!

Delovanje krvnih celic in prefinjeno prepletanje ter medsebojno sodelovanje s sestavnimi plazme je tako kompleksno, da še dolgo ne bo mogoče pripraviti umetne krvi, ki bi enako zadostila potrebam kot naravna. Kri je nujno potrebna in zanjo ni nadomestila. Zato je vsaka odvzeta doza krvi dragocena in neprecenljiva. Nekomu vrne zdravje, drugemu življenje.

Kri lahko daruje vsak, ki:

- je dobrega zdravja,
- med 18 in 65 let starosti,
- tehta vsaj 50 kg,
- zadnje mesece ni imel večje operacije,
- v zadnjem letu ni prejel transfuzije,
- moški, ki vsaj tri mesece ni daroval krvi,
- ženska, ki vsaj štiri mesece ni darovala krvi in v zadnjem letu ni bila noseča.

Krvi ne morejo darovati vsi, ki:

- imajo hujša obolenja srca,
- imajo ali so imeli maligne (rakave) bolezni,
- sodijo v rizično skupino za prenos bolezni,
- imajo sladkorno bolezen, ki jo uravnavajo z insulinom,
- prebolevalo ali so v zadnjih 14-ih dneh prebolevali akutni infarkt.

V Sloveniji je najbolj pogosta krvna skupina A (40%), sledi krvna skupina 0 (38%), krvne skupine B je okoli 15%, medtem ko je krvna skupina AB zelo redka, in jo ima le okoli 7% ljudi.

V Šoštanju je bila krvodajalska akcija v sre-

do, 3. marca 2003. Akcije, ki sta jo organizirala Območno združenje Rdečega križa Velenje in Zavod za transfuzijsko medicino Ljubljana, sta se udeležila kar 102 krvodajalca, kri pa je lahko darovalo 97 prostovoljcev. Tako se je odvzema krvi udeležilo okoli 10% več prostovoljcev, kot leta 2003, kar je vzpodbuden rezultat glede na splošno pomanjkanje krvi.

Če ste krvodajalec ali bi to želeli postati in ste spregledali termin krvodajalske akcije v Šoštanju, se lahko udeležite krvodajalske akcije, ki bo v petek, 26. marca 2004, v Ravnah pri Šoštanju.

Več informacij o krvodajalstvu in krvodajalskih akcijah si lahko preberete na spletnih straneh Rdečega križa Slovenije (<http://www2.arnes.si/~lkrsl/>), ki so tudi vir podatkov za večino zapisanega v tem prispevku.

Bojan Rotovnik

Kaj je Slovensko društvo HOSPIC?

Slovensko društvo hospic je nevladna, neprofitna, humanitarna organizacija, ki deluje na več območjih Slovenije. Storitve, ki jih nudijo prostovoljci v hospicu so za vse uporabnike brezplačne.

Temeljna naloga hospica je celostna oskrba neozdravljivo bolnih v zadnjem obdobju življenja po načelih blažilne oskrbe. Namen je doseči največjo možnost kakovosti življenja umirajočega bolnika in njegove družine.

Glede na to, da bolnik korak za korakom doživlja omejitve osebne svobode, omejitve v sposobnosti delovanja, s katerimi se mora spoprijeti, je zadovoljitev tudi duševnih, socialnih in duhovnih potreb za bolnika zelo pomembna. Da spoznamo te potrebe moramo imeti veliko sposobnost vživljanja, pripravljenosti za srečanje, pogum za pogovor z bolnikom in sposobnost razumeti njegov način izražanja. Zadovoljitev omenjenih potreb olajša bolnikovo življenje na poti umiranja.

Umirajoči bolnik pa ni le posameznik s svojimi potrebami, ampak je član družine. V tem obdobju je tudi družina postavljena v čisto

nove situacije. Porušen je ustaljen način življenja, potrebno se je prilagajati novo nastali situaciji, spoprijeti se z novimi izzivi. Družina je izpostavljena velikim psihičnim bolečinam, fizičnim naporom, prisotni so občutki krivde in strahu, da morda niso naredili dovolj za umirajočega družinskega člana. Še posebej so hude stiske svojcev ob poslabšanju stanja pri umirajočem. Spremljanje svojcev v tem obdobju je silno pomembno, saj z učinkovito podporo zmorejo ostati spremljevalci umirajočega. Spremljanje poteka do bolnikove smrti in v obdobju žalovanja.

Slovensko društvo hospic se zavzema za spoštovanje življenja in sprejema umiranje kot naravno dogajanje v življenju. Umiranja ne pospešuje, niti ga ne podaljšuje. Umirajočemu je mogoče pomagati, da ohrani svoje dostojanstvo prav do konca. Predsmrtno trpljenje je danes mogoče ublažiti do znosne mere tudi z ustrezno protibolečinsko terapijo, ki je v pristojnosti osebnega zdravnika.

Skrb za družino ni končana s smrtjo bolnika, ampak se nadaljuje vsaj še leto po smrti oziroma dokler to želijo. Žalujočim nudimo podporo v obdobju žalovanja in jim pomagamo razumeti njihove občutke. Organizirana so individualna svetovanja, skupine za podporo žalujočim, klubi za žalujoče, tabor za žalujoče otroke.

Slovensko društvo hospic se z organizacijo različnih predavanj in izobraževanj trudi za detabuizacijo smrti v slovenski družbi. Trudi se za izboljšanje odnosa do hudo bolnih in umirajočih, ki so kot najšibkejši, najranljivejši člani naše družbe, žal pogosto diskriminirani.

Kdo je prostovoljec v hospicu?

Slovensko društvo hospic združuje številne prostovoljce. Prostovoljec postane lahko vsak polnoleten državljan po predhodnem opravljenem izobraževanju. Naloge prostovoljca so številne neprofesionalne dejavnosti: družabnost, prisotnost in pomoč bolniku, kjerkoli se nahaja (pri gibanju, hranjenju, pitju, osnovni higieni) in opora svojcem in žalujočim.

Območni odbor hospic Velenje deluje že sedmo leto. Osebo se o stiskah ob žalovanju pogovarjamo v prostoru hospica v Zdravstvenem domu Velenje, vsak ponedeljek med 17. in 19. uro, lahko pa tudi po telefonu.

Informacije o hospicu, o spremljanju umirajočih in žalujočih ter tovrstno literaturo dobite še vsako sredo med 8. in 10. uro osebno ali po telefonu 03 587 63 00, 051 418 445.

Območni odbor hospic Velenje
Slavica Avberšek

Oskarjev jubilej

Še je čas, da si ogledate zanimivo pregledno razstavo, ki jo je ob jubilejni predstavitvi slikarja Oskarja Sovinca v svoj program galerije uvrstil Zavod za

Foto: Dejan Tonkli

kulturo Šoštanj. Odprtje razstave, ki je bilo deležno izredne pozornosti, je bilo v četrtek, 8. aprila. Razstavo je na pot pospremila beseda umetnostne zgodovinarke, likovne kritičarke Milene Koren Božiček, par besed pa je svojim prijateljem namenil avtor sam. Odprtje je polepšala pesem umetnice Agate Šumnik, z vzpodbudnimi besedami avtorju in organizatorjem pa jo je namenu predal podžupan Občine Štefan Szabo. Ob tej razstavi je bil izdan tudi katalog, ki ga je s pomočjo prijateljev in sinovo ureditvijo izdal avtor sam.

Oskar Sovinc je zanimiv umetnik, ki je svojo življenjsko pot začel v juniju leta 1944 v Ravnah pri Šoštanju. Sedaj stanuje v Velenju, s svojo dolgoletno prisotnostjo v slikarskih krogih in nenehnim nadgrajevanjem znanja pa ima nedvomno svoje mesto v svetu barv in risb. Od tod tudi številne nagrade in preko 50 samostojnih in dvakrat več skupinskih razstav. Certifikat za risbo in grafiko v treh zadnjih letih ter priznanje za kakovost zlata paleta 2003 nedvomno samo zaokrožujejo delo in uspeh tega avtorja, ki pa seveda ni končano in se nadaljuje skozi nenehno iskanje in spoznavanje novega ter na koncu vračanja k že dognanemu in dodajanja svoje lastne note.

Božičkova mu je na razstavi namenila dosti vzpodbudnih besed. V katalogu, ki ga še vedno lahko dobite v Mestni galeriji Šoštanj, kjer si lahko ogledate razstavo do 5. 5., pa je med drugim tudi zapisano:

Prvinska navezanost predmetnemu in vse razvojne poti se najbolj prepričljivo dotikajo ploskovitosti naslikanih predmetov, v vseh poskusih pa ostaja v okvirih aktualnih nagibov novih realističnih rešitev. Njegova avtentična izraznost se torej razgalja skozi klasično občuteno obliko, četudi v zadnjih letih kaže veliko odprtost za sprejemanje nadaljnega likovnega raziskovanja, toda, mislim, da gre tu zgolj za gibanje znotraj osebnega izraza. Ta pa je avtonomen v barvitosti. (Koren Božiček, 2004).

Milojka Komprej

Trideset let petja

V petek je bilo v Kulturnem domu Šoštanj praznovanje posebne vrste. Odlična solistka Dušanka Simonovič je v krogu svojih prijateljev, glasbenikov, praznovala 30. obletnico delovanja in hkrati na nek način napovedalo slovo od nastopanja. Vendar je v petek zvečer v družbi Olge Ulokine, ki jo je spremljala na klavirju, blestela. V svojem repertoarju je potrdila svoj sloves, nastop

Foto: Dejan Tonkli

pa je zaključila z odlično izvedbo *O sole mio* v družbi Pihalnega orkestra Zarja. Med program so se vpletli nastopi MePZ Škale pod vodstvom Olge Ulokine, Mladinski pihalni orkester glasbene šole in Pihalni orkester Zarja, oba pod taktirko Janija Šuligoja, ter sekstet ANIMA VITA pod vodstvom Majde Završnik Puc, ki se je tokrat v Šoštanju predstavil prvič, pa gotovo ne zadnjič.

Praznovanje, ki je privabilo številne Dušankine prijatelje in ki bo gotovo ostalo v spominu kot lep umetniški dogodek

Kakor koli se bo Dušanka Simonovič odločila, je vseeno treba poudariti, da je umetnikov njene zvrsti malo in da bo glasbeni oder z njenim odhodom gotovo siromašnejši.

Milojka Komprej

Morda bi pa res zavedle čebelo

Cvetna nedelja je sicer že daleč za nami, pa kljub temu ne škodi, če se še enkrat spomimo nanjo. Je spomin na veličasten sprejem Kristusovega prihoda v Jeruzalem. V krščanstvu naj bi po evangelijskem izročilu v Jeruzalemu lomili palmove veje in jih kot preprogo polagali pred Kristususa. Zato na cvetno nedeljo v cerkvi blagoslovijo pomladansko zelenje, povezano v šope ali butare. Del teh je navadno tudi cvetje iz krep papirja, katere spretnosti izdelovanja se je potrebno naučiti in tudi obnavljati. Ravno v ta namen Turistično društvo

Foto: A. Grudnik

Spretno roke – čudovite cvetlice.

Kulturnica Gaberke vsako leto teden dni pred cvetno nedeljo organizira delavnico izdelovanja tovrstnega cvetja. Tudi letos se je delavnice udeležilo okoli 20 deklet, žena in otrok, ki so iz papirja pričarale cvetoč travnik prelepih cvetic. Narcise, škrniclji, marjetice, glavinci, vrtnice,... in še mnogo drugih cvetic je nastalo z delom spretnih rok. Nekatere med njimi so bile tako pristne, da bi morda lahko zavedle še čebelo. Udeleženske so si med sabo izmenjavale izkušnje, delo pa so si popestrile s petjem narodnih pesmi.

Z.Mazej

Nov član Abrahamove družine

Rastejo v strmi gori, bele planike tri.
Zanje vedo le orli, rosa umiva jih...

V zadnjem času je kar nekaj članov Upravnega odbora Kulturnice praznovalo okroglo obletnico. V marcu smo ob prihodu Abrahama nazdravili še z enim članom Upravnega odbora

Foto: A. Grudnik

Vesela družba se je veselila in prepevala dolgo v noč.

Kulturnice, in sicer z njenim nekdanjim predsednikom Dragom Rezmanom. Tudi njega smo obdarili s sodom in žlahtno kapljico, predvsem pa smo mu zaželeli še veliko aktivnih in srečnih let. Ker je Drago tudi strasten planinec, nam je zapel veliko manj znanih, a lepih planinskih pesmi.

A.Grudnik

Promocija in pol

Foto: Arhiv

Ta napis se je bohotal na platnu Linhartove dvorane Cankarjevega doma v Ljubljani. V njej sta Društvo skladateljev Slovenije in Glasbena mladina Slovenije pripravila zanimiv koncert v izvedbi tolkalne skupine STOP, ki izhaja iz tukajšnjih logov. Za sceno in režijo je poskrbel Zavod za kulturo Šoštanj! Več o zanimivem dogodku v prihodnji številki Lista.

Vse je kultura

Foto: Milojka Komprel

V Belih vodah so v okviru "praznovnj" materskega dneva pripravili zanimivo razstavo značilnih ženskih izdelkov. Te ročne spretnosti so rahlo v zatonu, pričajo pa praktičnost žensk, ki se ohranja na našem podeželju. Tudi "zabava", "kratkočasenje", da ne rečemo umetniško izpovedovanje, se je skozi dolga stoletja izražalo v "koristnih" izdelkih.

P.R.

KAOZ

Velenjska new-age thrash metal skupina Kaoz obstaja že od leta 1993, takrat še pod imenom Alcohollica. Februarja 1996 so izdali prvo demo kaseto z imenom »Keep Trashing«. Kmalu zatem pride do zamenjave kitarista, basist pa prevzame vokal in skupina se preimenuje v Kaoz. Po nekaj uspešnih koncertih skupina posname material za novo demo kaseto »The Day Of The Dead«, vendar do realizacije ni prišlo zaradi preslabe kvalitete posnetkov. Klub temu pa se je na posnetkih opazila velika razlika v glasbenem slogu. Oktobra leta 1998 je skupina ponovno v studiu in rezultat je nova demo kaseto z imenom »Feel The Chaos«. Pride tudi do zamenjave bobnarja, vendar so po mesecu dni že nastopali po Sloveniji. Aprila 2000 je skupina v studiu v Pamečah pri Sloven Gradcu posnela osem avtorskih pesmi, ki pa jih zaradi finančnih, predvsem pa zaradi tehničnih problemov niso nikoli dokončali. To in naslednje leto je bilo za Kaoz zelo delovno, saj so poleg koncertiranja po slovenskih klubih kar dvakrat gostovali v Jugoslaviji. Lansko leto so v studiu Dynamic v Velenju končno posneli material za prvo »pravo« ploščo, ki je z imenom »Kaoz« izšla v samozaložbi lani marca. Na albumu je dvanajst avtorskih pesmi, začinjemo z elektronskimi dodatki Aleša Uratnika, ki je tudi producent tega izvrstnega izdelka.

Foto: Arhiv

Več na: www.kaoz1.com

Ko pregorijo oči

Še pred turnejo s Soulfly po ZDA smo lahko konec aprila občudovali in uživali v udarnih reggae dub metal zvokih srbske atrakcije iz Beograda.

Beograjska skupina Eyesburn je nastala leta 1994 in združuje zvoke duba, drum`n`bassa, jungla in hard cora. Ime Eyesburn je nastalo kot posledica televizije, ki je ljudem, kot sami pravijo, "spržila oči i mozag". Leta 1995 so izdali prvi album "Freedomized", ki je bil posnet v živo in je izšel samo na kaseti. Leta 1998 so izdali svoj prvi studijski album "Dog Life", na katerem je tudi predelava pesmi Exodus Boba Marleya. Na naslednjem studijskem albumu "Fool Control" (l. 2000) skupina Eyesburn uporabi še več dub in drum`n`bass ritmov. V srbskem filmu Munje nastopijo kot klubski bend s skladbama "Fool Control" in "Rizlu ima a ličnu kartu nema". Leta 2001 so izdali album "Gabbau", pri katerem svoje glasbene aktivnosti še bolj razširijo v smeri reggaea zvokov. Takrat pride do sodelovanja z duetom Ank Steadyspear z Jamajke, s katerim so izdali bolj reggae album "Cool Fire". Tokrat nam bo ena izmed bolj popularnih skupin v Srbiji in Črni gori predstavila najnovejši album "SOLID", ki smo ga sicer imeli priložnost spoznati že na krajši lanskoletni decembrski turneji. To je že njihov šesti album, če ne štejeemo kompilacij. V Beogradu so bili Eyesburn tudi spremljevalni band Maxa Cavallere, kjer so pretežno izvajali skladbe Maxovega benda Soulfly in nekaj svojih. Posneli so tudi eno skladbo za novi album skupine Soulfly, ki izide letos, ko so Eyesburn tudi povabljeni kot predskupina Soulfly po ZDA. Tokrat se bodo v sodelovanju s Street Explosion in Rock Vibe mudili po Sloveniji od 26. aprila do 2. maja 2004.

Info o skupini tudi na: www.rockvibe.com,
www.eyesburnmusic.com

Foto: Arhiv

Prostorske informacije

Edi Vučina

Pa smo oz. bomo čez nekaj dni (odvisno kdaj to berete) v Evropi. Točneje, EU s kupom predpisov in direktiv je prišla k nam. In kaj zdaj? Nič pretresljivega se ni in se še najbrž nekaj časa ne bo zgodilo. Spremembe bodo prišle potihoma in počasi. Tudi socializem je odšel oz. počasi odhaja. Njegovi protagonisti (beri bivši komunisti) so še vedno tu, le da so bistveno bogatejši. Nekateri bodo šli celo v Bruselj braniti naše nacionalne interese. Če sploh vedo, kaj je to?

Na področju urejanja prostora prehodno obdobje še traja in tako bo vsaj še nekaj let. Ne verjamejte? Pa pogledajte, kaj so občinski svetniki obravnavali na aprilski seji Sveta občine Šoštanj. Da vam ilustriram in s tem obudim spomine na socializem, bom povzel naslov obravnavanega akta v celoti. Občinski svetniki so namreč obravnavali osnutek dokumenta z imenom »*Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989, in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj*«. Družbeno planiranje bivših petlekt torej še obstaja. Pravzaprav se planiranje na velika evropska vrata spet vrača v našo družbo. Oni dan sem v uho ujel besede nekega poznavalca funkcioniranja EU, ki je trdil, da bo vse resne investicijske načrte potrebno naravnati na proračun EU, ki bo v bodoče usmerjal razvoj koristnikov skupnega denarja. Le s pravočasnim načrtovanjem in pripravo zahtevne dokumentacije bo možno kandidirati za denar, ki nas bo čakal v številnih evropskih skladih. Brez planiranja, tudi prostorskega, torej v prihodnje ne bo šlo.

Poleg omenjenega prostorskega plana z dolgim nazivom so svetniki sprejeli tudi paket sprememb prostorskih aktov, s katerimi so do sprejema novega PROSTORSKEGA REDA občine omogočili izdajo gradbenih dovoljenj na zemljiščih, na katerih se od veljavnosti novega zakona (1. 1. 2003) ni dalo graditi niti postaviti pomožnega objekta. Tistih

Kdaj gradnja v metlečah?

nekaj lastnikov zemljišč, ki so čakali na uresničitev svoje želje, bo prav gotovo veselih. Sam pa bi bil vesel, da bi se ob urejanju velikega dela zemljišča, nad katerim je še pred kratkim bdela zaščitna roka velenjskega Premogovnika, našel kdo, ki bi bil pripravljen izkoristiti težko pridobljen prostor. Pogajanja, kdor se še spominja nekaj let nazaj, niso bila enostavna. Zakaj ob siceršnjem pomanjkanju zemljišč za gradnjo stanovanjskih hiš za »metleška zemljišča« danes ni več zanimanja, bo potrebno še ugotoviti.

Trenutno sprejeti prostorski akt zaenkrat dopušča dograjevanje naselja na zemljiščih, ki so v pretežni meri že pozidana. Novogradnja stanovanjskih objektov, pri čemer je dana prednost racionalnejšim strnjnim oblikam gradnje, kot so vrstne hiše ali manjše večstanovanjske stavbe (tako imenovani vila-blok), pa bo možna šele po predhodno izdelanem lokacijskem načrtu. Glavno težavo potencialnega investitorja pa najbrž predstavlja pridobitev dovolj velikega zemljišča. Investitorja torej čaka zahtevna predhodna komasacija sedanje strukture velikega števila manjših parcel. A komur bo uspelo pridobiti dovolj veliko parcelo, se mu za zaslužek, ki ga ponuja taka oblika strnjene gradnje, ni treba bati. Prihranek pomeni namreč enotna komunalna oprema zemljišča, ki jo običajni graditelji samostojno stoječih stanovanjskih hiš ponavadi preplačajo. Ubadanje z zoprnimi prekopi sosednjih zemljišč in mučna pogajanja z monopolnimi upravljalci komunalne infrastrukture tako ni prepuščeno vsakemu lastniku nove hiše posebej.

Kdo ve, mogoče bodo pa denar, ki »leži v Metlečah« znali vnovčiti naši novi sodržavljeni EU. Naši severni sosedje so na področju kvalitetne socialne gradnje prav v svetovnem vrhu. Upam le, da ni silhueta energetskega giganta tista, ki bo preveč odvracala bodoče investitorje. Če je razlog ta, da si ljudje ne bodo želeli živeti v senci elektrarniških dimnikov, jim ne gre zameriti, kajne? Prej si čudenja zaslužimo neizmerno pohlevni in potrpežljivi Šoštanjčani, ki smo na različne vrste strupov v našem zraku že menda skoraj adaptirani, da ne rečem celo ponosni, seveda na nek samosvoj patriotski način. Da je vrednost naših nepremičnin zaradi pridobivanja drage elektrike manjša (sem lahko prištejemo tudi tresenje tal in posledično vse razpoke na objektih), se nam zdi samoumevno. Ne vem, dragi bralci, kako vi gledate na to, a meni se zdi nemarno bogatenje posameznikov, ki z buldožerji porivajo izkopani lignit sem ter tja po deponiji, medtem ko ostale hiše v našem mestu prav zaradi takega načina pridobivanja elektrike izgubljajo na vrednosti, skrajno neokusno. Pa vam?

Naj zaključim tole pisanje kar s citatom svoje misli, pred leti zapisane v Listu: »*Serb za okolje ne more biti zgolj varovanje narave. Narava kot celotno vesolje je popolna in ne potrebuje našega varstva. Varstvo potrebujemo mi, ljudje, ki za svoj obstoj potrebujemo čist zrak, bistro vodo, duševni mir in svoj kulturni prostor za bivanje.*«

Kaj od tega lahko v prihodnje pričakujemo Šoštanjčani, je pa še vprašanje.

OBČINA ŠOŠTANJ

Občina Šoštanj objavlja na podlagi 16. člena Statuta občine Šoštanj (Uradni list občine Šoštanj št. 10/2000), sklepa sveta občine Šoštanj in Komisije za vodenje in nadziranje postopkov o pridobivanju in razpolaganju s stvarnim premoženjem občine z dne 07.04.2004 na podlagi 40. člena Uredbe o pridobivanju, razpolaganju in upravljanju s premoženjem države in občin (Uradni list RS št. 12/3),

JAVNO ZBIRANJE PONUDB za prodajo nepremičnine

1.

Naziv in sedež organizatorja javnega zbiranja ponudb : Občina Šoštanj, Trg svobode 12 , 3325 Šoštanj, telefon 03/89 84 300, fax 03/ 89 84 333

2.

Opis predmeta prodaje

a) poslovno stanovanjska stavba z dvoriščem v skupni izmeri 301 m², ki stoji na zemljišču parc. št. 1060/2, vpisana v vložku 300 v k.o. Šoštanj (**Objekt Trg svobode 3 v Šoštanju - BIVŠA KOVINOTEHNA**) Nepremičnina predstavlja večji dvo etažen prazen poslovno-stanovanjski objekt v mestnem jedru, ki ga bo treba obnoviti. Kupec bo moral pri obnovi ali nadomestni gradnji upoštevati določila UN Šoštanj ki velja za to območje, z obnovitvenimi deli ali nadomestno gradnjo pa pričeti najkasneje v roku dveh let od podpisa kupoprodajne pogodbe in vsaj zunanost objekta urediti najkasneje v roku štirih let od podpisa pogodbe sicer se pogodba razveljavi, kupnina pa vrne v nominalnem znesku brez obresti. V primeru, da kupec z obnovitvenimi deli ne bo pričel v navedenem roku in bo želel nepremičnino prodati, si prodajalec pridržuje predkupno pravico. V primeru, da prodajalec ne bo uveljavljal predkupne pravice, lahko kupec proda nepremičnino tretji osebi le pod pogoji, določenimi v tej točki.

3.

Izklicna cena za nepremičnino znaša:

- pod točko a) 21.200.000,00 SIT,

4.

Pogoji razpisa in dokumenti, ki morajo biti ponudbi priloženi:

a) Ponudbo lahko predložijo fizične osebe, ki so državljani Republike Slovenije, samostojni podjetniki, ter pravne osebe, ki imajo sedež na območju Republike Slovenije. Ponudba mora vsebovati: ime in priimek oziroma ime pravne osebe in točen naslov, fotokopijo potrdila o državljanstvu RS za fizične osebe oziroma izpisek iz sodnega registra za pravne osebe, ki ne sme biti starejši od treh mesecev, ponujeno ceno za nepremičnino, plačilne pogoje, dokazilo o

plačilu varščine, pisno izjavo, da ponudnik sprejema razpisne pogoje. V ponudbi mora biti naveden tudi predlog predvidene dejavnosti oziroma namembnost obnovljenega objekta in predvideni rok pričetka in zaključka obnove objekta. Ponujena cena je lahko najmanj enaka ali višja od izhodiščne, plačilni pogoji pa le za prodajalca ugodnejši od določenih.

- b) Nepremičnina se prodaja v celoti po načelu "videno – kupljeno".
- c) Vsi stroški in dajatve v zvezi s prenosom lastništva bremenijo kupca.
- d) Interesenti morajo vplačati varščino v višini 10% izklicne cene nepremičnine, ki jo dražijo na podračun EZR Občine Šoštanj št. 01326-0100018560 s pripisom za javno ponudbo do vključno 12.05.2004.
- e) Izbrani ponudnik mora skleniti pogodbo najkasneje v roku 15 dni po prejemu sklepa o izbiri in plačati kupnino v roku 8 dni od sklenitve pogodbe, pri čemer je plačilo celotne kupnine bistvena sestavina pogodbe.
- f) V primeru, da izbrani ponudnik ne sklene pogodbe v roku, se mu vplačana varščina ne vrne. Vplačano varščino bo prodajalec uspelemu ponudniku vračunal v kupnino, neuspelim ponudnikom pa vrnil v 15 dneh od dneva odpiranja ponudb brez obresti.

5.

Ponudbe morajo biti predložene v zaprti kuverti na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj, z oznako »Javna ponudba za prodajo nepremičnin« najkasneje do dne 12.05.2004 do 15. ure

6.

Javno odpiranje ponudb bo dne 12.05.2004 ob 16. uri, v sejni sobi Občine Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj .

7.

Prodajalec na podlagi te javne ponudbe ni zavezan k sklenitvi pogodbe o prodaji nepremičnine najugodnejšemu ponudniku, oziroma lahko začeti postopek do sklenitve pravnega posla ustavi.

8.

O tem, kdo je najugodnejši ponudnik bodo ponudniki, ki na odpiranju ne bodo prisotni, obveščeni v roku 8 dni po odpiranju. Izbran bo ponudnik, ki bo ponudil najvišjo ceno, pri enakih ponudbah pa ponudnik, ki bo ponudi krajši rok obnove objekta.

9.

Izračitek nepremičnine in prenos lastništva se opravi po plačilu celotne kupnine.

10.

Vsa dodatna pojasnila in informacije lahko zainteresirani ponudniki dobijo na zgoraj navedenem naslovu vsak delovni dan med 10. in 12. uro na tel., 03 89 84 300, kontaktna oseba Sonja Novak. Ogled nepremičnin je možen po predhodnem dogovoru.

Občina Šoštanj

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

No, pa si takole na en lep aprilski dan končno utrgam urico in pol za vas... knjige moje drage.

Prva za otroke in mladino je slikanica **basni**; takih najlepših »klasičnih«, **La Fontainovih** – saj jih poznate: Lisica in grozdje, Nečimrna vrana; pa Zajec in želva ter ostale. Ta svet govorečih živali zares odseva človekovo vedenje – njegove napake, pa tudi vrline. Ko smo že pri vrlinah... naj mi tisti, ki sem mu posodila knjigo kitajskih basni z naslovom Pavji rep le-to nemudoma vrne. Hvala. ; -)

V prej omenjeni knjigi so tudi zelo nazorne in lepe ilustracije, ki jih je narisal **Matthew Wolf**. Da ne bo pomote, ta knjiga je tudi za odrasle...

Druga je simpatična zbirka pesmic za otroke z naslovom **Zakaj so sloni rahlospeči?**, ki jih je napisal **Vinko Möderndorfer**, jih poklonil svoji hčeri Gaji, ilustracije pa je prispeval **Adriano Janežič**. Ko sem knjigo odprla in začela brati pesmice, sem ugotovila, da je tudi Vinko (tako kot jaz in člani moje primarne družinske celice) velik občudovalec Zvonimirja Baloga, in da je kar nekaj idej dobil pri njemu... pri Balogu (v knjigi *Jaz osel*) sicer ljudem iz umazanih ušes poganjajo češnje in repa, Vinko pa je deklici v nos (!) postavil vrt, v katerem... *goji razno zelenjavo, v njem posadi pravo kavo in vzredi kakšno solidno debelo in črno-belo kravo...* in tako dalje v tej maniri... naslednja pesmica se začne takole: *Ko sem še majhen bil, sem marsikaj razbil. Kdor pozna Balogovo pesnjenje se bo strinjal z mojo prejšnjo tezo o vplivu na Vinka. No, nehala bom z literarno komparativistiko (tako kot davnega leta 1998 ; -)) in vam le toplo priporočala to simpatično knjigo hudomušnic in zabavnih ilustracij.*

Tretja je za nadobudne pionirje. Naslov je **Zaklad z galeona** in je prva v zbirki Saša.

Napisal jo je **Fedrico Bini**, ilustriral pa **Paolo Cardoni**.

Saša preživlja hude trenutke, saj je ujet v odročni španski vasi. Njegova zvesta jadrnica Marjeta, je v pristanišču, kjer naj bi ji pokrpali trup. Saša brezdelno postopa naokrog in še sanja se mu ne, da se mu obeta eksotična pustolovščina, ki čaka nanj v kotu zaprašenega arhiva. Če tja noter pomoliš nos, odkriješ čudne zemljevide skrivnostnih krajev in skrivnosti Starodavnih galeonov (najbrž galej? op.av.), natovorjenih z zlatom. Nekoč so izpluli, a nikoli niso prispeli na cilj. Kdo ve, koliko zakladov počiva na dnu tropskih morij in čaka, da jih kdo najde, morda celo Saša. Torej bomo odpulili... proti Karibom!

Simpatično, pa še pustolovsko... in rahlo izobraževalno - na prijeten način seveda.

Zadnja za mladino je bolj strokovne narave... no, poljudnoznanstvena, če že hočete. Nosi naslov **V deževnem pragozdu: poučen in poglobljen pogled življenja v svetovnih pragozdovih**, in izhaja v zbirki Svet narave pri založbi Grlica; avtorica je **Barbara Taylor**. Knjiga pojasni razlike med tropskimi nižinskimi gozdovi, mangrovami in gorskimi gozdovi, odkriva živali, ki živijo na gozdnih tleh in tiste, ki se gibljejo med krošnjami... obiščemo ljudstva, ki živijo v teh okoljih in raziščemo kako še znajo živeti v sožitju s floro in favno... V knjigi je več kot 80 izrednih fotografij, zemljevidov in ilustracij, ki nam nudijo pogled v to prelepo in nenavadno okolje.

Meni je bila najbolj všeč drevesna žaba, Neminu piranha, mali Ajli pa orangutan. ; -)

Za odrasle ta mesec samo dve knjigi (vam rahlo pokažem jezik... tako kot ga princeske).

Prva knjiga – roman, nosi naslov **Mama Leone** in je izpod peresa **Miljenka Jergovića**. Ker mnogi najbrž še niste slišali za tega pisatelja, bom prepisala z zavihka...

V Sarajevu rojeni pisatelj, pesnik, dramatik, kolumnist, dobitnik uglednih literarnih nagrad, nogometni navdušenec, nemara

obraz z ovitka čokolade Braco, ki je prišel in vstopil v legendo, skratka, Miljenko Jergović, je v devetdesetih in pod okriljem Festivala A Književnosti (FAK) postal eno ključnih imen hrvaške literature. Literature, ki se je izmojstrila prav ob kratkih zgodbah.

In kaj pravi o knjigi Uroš Zupan, avtor spremane besede?

Pri prvem branju pred leti se mi je Mama Leone zdela kot plavanje v mehki čehovski nežnosti. Knjiga me je dobesedno pomirjala in mi brisala čas, mi nekako izničevala duhovno stanje, v katerem sem se nahajal. Bila je kot valium. Pri drugem branju pa se mi je pokazala kot nekaj popolnoma drugega. Vtis se je spremenil. Bolj ko sem napredoval skozi njo, bolj se mi je razkrivalo, da je knjiga izjemno žalostna in da se pravzaprav ne spomnim, kdaj sem nazadnje bral tako žalostno knjigo.

No, takole jaz čutim ko že n – tič prebiram Marquezovih *Sto let samote*. Mama Leone BO v knjižnici. Obljubim. Ko jo preberem.

Še čisto na kratko o obsežnem delu **Madamme de Staël** z naslovom **O Nemčiji**.

To delo je klasika v smislu primerjalnih študij na različnih področjih življenja v dveh državah, v tem primeru Franciji in Nemčiji (petelin in medo). To pravim jaz, na zavihku pa takole:

Delo O Nemčiji ni le prvi intelektualni potopis, ampak tudi pomemben mejnik v razvoju primerjalne literarne esejistike in kritike. Je dragocen literarnozgodovinski dokument, a se hkrati dotakne različnih, dandanes še posebej aktualnih področij, kot sta politika in sociologija kulture. Prek zanimive obravnave vsakdanjega življenja poseže tudi na področje etnologije in kulturne antropologije. Prav zaradi te svojevrstne interdisciplinarnosti je delo zanimivo za najširši krog bralcev.

Na odkrivanje razlik in podobnosti!

Se beremo v maju, zdaj vsi na sonce!

Življenje

Vedno bolj ko tuhtam, vedno znova pridem do istega zaključka: življenje se nam zdi takšno kot si mislimo da je. Najtežje je msiliti, da je lepo, da je vredno vsega trpljenja, da vedno obstaja upanje za lepši dan, da ima vsakdo od nas svoje poslanstvo.

Je že tako, da ponavadi živimo od komplimentov ali kritik drugih ljudi. Njihove besede nam rišejo pot. Našo lastno pot.

Kaj pa besede znotraj nas, ki kričijo v tihoti? Kako težko jih je slišati, še težje uresničiti.

Nekoč se moramo ustaviti in pogledati v dušo... pa saj že ves čas čutite prisotnost neke želje, ki čaka, da ji prisluhnete... zakaj ne danes, zdaj?

Ta trenutek postanite vi, enkratni in nepovnljivi, z mislijo, da ke življenje čudovito!

Ti

Moje misli polne tebe,
Skrivam jih, nočem te v srcu
Pa si, tako neizbežen,
Tako velika iluzija.

Kaj mi daješ, da te želim,
Nežno ovijaš moje srce
V niti ljubezni.
Pa tega sploh ne veš.

Plamen sreče

Le še tihi plamen sreče
V noči gri.
Barve so iskreče,
V njih plamen živi.

In kakor, da bi čutil
Da v meni nekaj ruši.
Počasi ugaša,
kakor sreča v moji duši.

A kolikor še lahko
Se trudi goreti.

Kolikor more
Še poskuša živeti.
Zjutraj sonce
Bo ta svet oblilo.
Zjutraj sonce
Bo plamen ubilo.

A če meni bo sonce
Solze posušilo,
Bo v tihi noči veselje
kakor plamen rodilo.

Vem

Sem mislila, da bo drugače,
Da bo ljubezen zame tu.
Zdaj vem, da to ni zaradi sramu,
Zdaj vem, da čutiš drugače.

Tiha je noč, ki me nežno tolaži,
Ne pove zakaj se sreča zame ne rodi.
Godi mi živeti v bolečih spominih
Se pobirati s časom in razprtimi očmi.

Irena Anželak

Nežna

Tiha je ta tvoja soba.
V mraku.
Dokler je midva ne zmotiva.
V mraku.
Kadar se nežno božava.
V mraku.
Kaževa si ljubezen.
V mraku.
Dihava si v oči.
V mraku.
Nato je tvoja soba spet tiha.
V mraku.
Tiha je vse do jutra.

Rojstvo pesmi

Ali je normalno, da pesmi nastajajo v temi?
Takrat, ko molčim in gledam v strop.
Misli prihajajo in odhajajo.
Določeni delčki pa se nalagajo v kupček.
Ta najprej nima smisla – je pravi bednik.
Nato raste in raste, da že kar boli.

Boli glava, ker mora kupček ven
Na sonce.
Ker ta kupček ni več bednik.
In takrat, ko že tako boli, da razbija
Pride ven.
Skozi usta.
S pomočjo prstov se riše na list.
Zdaj ima pomen.
Kaj je hotel pesnik s tem povedati?
Da boli glava.
Če boli glava, daj možgane na mizo in poišči
kupček.

Pomlad

Gotovo je sonce krivo,
da me prebudi
skupaj s pticami.
Zbudi me v novi dan.
Reši me noči in sanj.

Lepo je potovati
skozi razum,
ki zjutraj ne obstaja.
V zarji je vse lažje.
Poljubljajo me barve,
ki mi prve zaželiyo
lep dan.

RAB 09

Končno sem mirna.
Kot galeb v jutranjem svitu potujem.
Drsim skozi zrak.
V glavi je sama tišina.
Moj mir je najbolj pomemben.
Meni.
Svet, ki je moj.
V katerem prebivam sama.

Končno sem mirna.
Kot galeb v jutranjem svitu potujem.
Zrak je sladek.
Diši.
Moje želje.
Želje, ki ostajajo.
Vendar to je moj mir.
To.
To je moj svet.

Katja Rezman

Dogodilo se mi je...

Maks Lomšek

S spomini na moje medvojne in povojne dogodivščine, vključno z mojim priložnostnim pesnikovanjem sem dokončno zaključil. Ker pa nekateri bralci LISTA, z menoj vred, ugotavljajo, da našemu glasilu manjka vsaj ena razvedrilna stran, bi pa zanjo le pripravil kakšno od svojih monterskih prigod, ki jih imam kar nekaj prihranjenih.

Včasih so rekli, da so na svetu vsaj tri vrste ljudi: šoferji, monterji in pa ta normalni. Ker pa sem tudi sam preživel med monterji kar precej let, bi poizkušal s svojimi monterskimi dogodivščinami malo popestriti »vsebnost« LISTA.

Saj res, ja, (bil) sem tudi muzikant...

Po končanem šolanju na ljubljanski TSŠ nas je bila peterica po »planski raspodeli« poslana na Ministrstvo elektroprivrede v Beograd, od koder naj bi potem odšli naprej v Niš, kjer je bila tovarna televizorjev EI. Ker pa mi to seveda nikakor ni ustrezalo, se mi je s posredovanjem edinega Slovenca v personalni službi uspelo vrniti v Slovenijo, kjer je imela v Mariboru Hidromontaža, ki se je takrat imenovala Zvezno montažno podjetje za hidroelektrarne, svoj sedež.

No, in tako sem tam davnega leta 1948 stopil v »monterski stan«, kjer sem potem vzdržal skoraj celo desetletje. Dodeljena mi je bila priprava gradbišča, danes bi temu rekli inženiring, manjše hidroelektrarne na reki Timok tik bolgarske meje. Skrbeti sem moral za pravočasno odpremo hidromehanske, strojne in elektroopreme na gradbišče te elektrarne.

Sedaj pa končno k naslovu moje zgodbe, kajti na vseh mojih monterskih poteh me je spremljala moja dolgoletna zvesta prijateljica harmonika. To je bila lična nova kromatična harmonika, ki sem jo vseskozi čuval kot punčico svojega očesa in pazil nanjo, da se na mojih potovanjih ja ne bi kako poškodovala.

Prva (moja) harmonika je bila sosedova

Glasba je bila že od zgodnjih otroških let moj najljubši konjiček, tako da moram začeti tam, ko mi je bilo nekako 8 let. Takrat sem pogosto popoldne po šoli smuknil preko ceste k sosedu (Orožu), kjer so imeli veliko krušno peč, ki je bila pozimi vedno prijetno topla, in se udobno namestil na njej, seveda sporazumno z domačimi. Običajno sem se ulegel na trebuh tako, da sem gledal navzdol, kjer sta pridno drdrala dva kolovrata, ki sta ju poganjali domači hčerki (Mimika in Angela) in se je iz njunih

pridnih rok vila tanka bela nit volne na vretence kolovrata. Še raje pa sem k sosedu začel zahajati, ko sem nekega dne skozi priprta vrata kamre opazil na polici pravo, pravcato harmoniko. Bila je to stara diatonična harmonika, ki pa me je takoj neizmerno pritegnila in vzbudila mojo radovednost. Seveda sem takoj povprašal, če si jo lahko malo pobliže ogledam in preizkusim, kar mi je bilo seveda odobreno, tako da sem se lahko nemudoma lotil gumbov in raztegovanja meha. Res mi je že v par popoldnevih uspelo, da sem nekako že kar dobro zaigral tisto, ki je pri samoukih navadno prva na vrsti: Na planincih, pa ono Moj očka ima konjička dva. Kaj kmalu sem svojima predicama zaigral tudi njuno: Le predi, dekle, predi, tako da sta lahko tudi zapeli. To so moji najboljši spomini na tista otroška leta, ko sem se navdušil nad igranjem harmonike, ki me je nato spremljala skozi celo življenje do pzne starosti in tudi ona sedaj skupno z menoj uživa zaslužen pokoj.

Kaj kmalu pa sem ugotovil, da mi diatonična harmonika ne zadošča, ker pač nima nobenih poltonov in samo tri durovske lestvice in kakšne zahtevnejše skladbe na njej ni bilo mogoče zaigrati. Ko pa je moj oče le videl moje neizmerno navdušenje nad harmoniko in mojo resno voljo do igranja in ker mi je v šoli kar dobro šlo, pa tudi drugače sem bil še kar priden fantič, se je na moje moledovanje le odločil, da mi kupi novo harmoniko. Tako sva se na moj 12. rojstni dan odpravila v Maribor, kjer se je, prav dobro se spominjam, v Gosposki ulici nahajala ena izmed redkih trgovin z glasbili in sva tam kupila lično 4-vrstično 80-basno kromatično harmoniko, poleg Hohnerja, druge najbolj znane tovarne glasbil MEINEL-HEROLD, ki mi je nato služila vsa montažna leta, mi bila zvesta spremljevalka skozi kar pestre in včasih razburljive monterske dogodivščine, a bila proti koncu moje montažerske kariere na pretkan način »ugrabljena«!

Seveda sem bil nove harmonike strašno vesel, kljub temu da sem z učenjem nanjo moral pričeti povsem na novo, ker igranje na kromatično harmo-

niko ni niti najmanj podobno igranju diatonične. V tistih časih sem ob nedeljah redno hodil v cerkev, na kor in to predvsem zaradi orgelske glasbe in petja. Pogosto sem tudi pomagal »goniti meh« za orgle in se pri tem pobliže seznanil s takratnim organistom Naraločnikom, ki mi je dal tudi prve napotke za pravilno igranje harmonike in me tudi vpeljal v skrivnosti notnega črtovja, kajti kakršne koli glasbene vzgoje takrat še ni bilo. Res mi je igranje na novi harmoniki še kar uspelo in smo na takratni šoštanjski meščanski šoli že sestavili harmonikarski kvintet (če se kdo od teh še slučajno spominja: Marija Kosi, Ivan Pleteršek, Stanislav Šrot, Boris Žibert in moja malenkost), ki je deloval »pod komando« prof. Braza, tako da smo nastopali na raznih šolskih proslavah.

Od vaškega muzikanta – do ta-pravega glasbenika

Naj iz svoje muzikantske kariere opišem vsaj še dve dogodivščini. V prvi sva s svakom, ki je bil dober klarinetist, razrešila nerodno situacijo, ko so gaberškimi prirediteljem gasilske tombole z veselico tik pred začetkom odpovedali najeti muzikanti in je kazalo, da bo veselica kar brez muzike. Pa me je oče, ki je bil gasilski blagajnik in se je bal, da bo najbrž gasilska blagajna ostala prazna, uspel pregovoriti, da sem potem s svojo harmoniko in s pomočjo svaka in njegovega klarineta še kar uspešno razrešil kritično situacijo. Zares sva z nekaj valčki in polkami kar dobro poskrbela za ples in za pravo veselico razpoloženje, le da so me potem ves teden bolele roke in prsti, kajti samo s harmoniko in klarinetom, brez vsakega ozvočenja, poskrbeti za dovolj glasno veselico glasbo res niso bile mačje solze, bilo je potrebno kar krepko raztegovati meh. Pa so me potem še enkrat prepričali, da sem šel za muzikanta na ženitovanje. Poročila se je znanka, že kar piletna vdova, v sosednjo vas in je mene doletela vloga ohcetnega godca, ki ima menda tudi nalogo, da poleg igranja zabava in »gor drži« celo-

tno svatovsko družino, za kar pa jaz nikakor nisem bil primerna osebnost. Ko sem tam okrog polnoči le ugotovil, da svoji nenavadni vlogi nikakor nisem dorasel, sem odločno pobasal svojo harmoniko in jo v trdi temi skozi gozd mahnil domov. Sem se pa takrat le trdno odločil: nikoli več za kakega vaškega muzikanta...

Vse drugače pa je bilo potem, ko sem nastopil službo pri Hidromontaži v Mariboru. Tam sem se kmalu seznanil z nekaterimi sodelavci, ki jim je bila glasba tudi priljubljen hobi in tako je tam davnega leta 1948 kar hitro nastal soliden instrumentalni kvartet, ki smo ga v šali krstili kar po začetkih priimkov sodelujočih: ROŽA-LOLE (Rozman-Žagar-Lomšek-Lešnik), kar smo kasneje poenostavili na kratek IK (instr. kvartet). Ta naš kvartet je imel sicer nekoliko nenavadno zasedbo: harmonika, kitara, havajska kitara in violina, vendar smo se kar dobro ujeli in je bilo poslušalstvo in plesalstvo z našo muziko kar zadovoljno. Naš repertoar je obsegal komade za tiste zvrsti plesa, ki so takrat pač bili v modi, in sicer valček, počasni ali angleški, tango, foxtrot in slowfox. Plesni večeri pa so bili ob sobotah v DES-ovi kletni menzi v centru Maribora. No, spomini na ti dve leti obstoja našega IK-ja v moji muzikantarski karieri so kar prijetni, nerad pa se spominjam zadnjega nastopa mojih muzikantov, ki je pomenil nenaden konec naše kratke glasbene poti.

Škandalozni »poslednji tango«

Dogodilo pa se nam je tole: Kolektiv Hidromontaže je praznoval neko zelo pomembno delovno zmago, ki jo je bilo treba primerno proslaviti. Za kraj dogajanja je bila izbrana velika jedilnica mariborskega hotela OREL. In ker je bila Hidromontaža podjetje zveznega značaja, so prišli tudi pomembni gostje iz Beograda. Tako je bila jedilnica kar polno zasedena in je za ples in moje muzikante preostalo le malo prostora, vendar smo se nekako znašli. Po večerji, ko se je pričela resnična zabava in smo bili tudi mi, muzikanti, polno aktivni, nas je nenehno nadlegoval in motil naše igranje neki močno vinjen beograjski delegat z zahtevo, da "zasviramo jedno kolo". Nekajkrat smo se ga sicer otresli, vendar se je vedno znova vračal, nas oviral pri igranju in kar naprej sitnari, da pač hoče svoje kolo. No, takrat pa je tudi meni prekipelo. Bil sem ravno prav "pod gasom", da sem, ko se je možakar spet pririnil skozi gnečo plesalcev in zahteval: "Daj kitaro, pa ču ja da sviram!" z desnico stisnil harmoniko z levico zagrabil kitaro za vrat in z njo mahnil dedca po glavi in ramenu, da se je kitara kar razletela in mi je v roki ostal le še vrat s strunami. Glasba je seveda utihnila, najbližji plesalci, priče dogodka, so kar obnemeli, možakar pa se je sesedel na bližnji stol. Bil je res totalno pijan in se sploh ni zavedal, kaj se je pravzaprav zgodilo. Tudi po iztreznitvi naslednji dan se ni dogodka prav spominjal, kar pa je bilo za

mene le dobro. Se je pa zabava prejšnji večer res nekoliko nenavadno končala, za kar pa je bil zaradi pozne ure že pravi čas.

Vendarle pa je imel opisani škandal za naš ansambel usodne posledice. Naslednji dan nas je dal direktor poklicati "na raport" in nam kar na kratko dal vedeti, da je zaenkrat to neprijetno zadevo sicer uspešno in brez omembe vrednih posledic uredil, da pa je z nastopanjem našega IK-ja v javnosti za vselej in nepreklicno konec. In tako se je dogodilo, da se je kratka življenjska doba naše glasbene skupinice neslavno končala. Sicer pa se je to zgodilo kar ob pravem času, ker smo posamezni člani ansambla že bili razporejeni na posamezna gradbišča in naša skupina ni imela več možnosti nadaljnje obstoja. Me je pa moja harmonika še vedno spremljala na posamezna delovišča in sem si z njo in svojim sodelavcem krajšal prosti čas.

Pa še to...

Moja harmonika – žrtev go-ljofivega prevaranta

Ko sem se nekega dne po daljši odsotnosti vrnil domov, sem začuden ugotovil, da moje harmonike ni na običajnem mestu, pač pa sem tam našel ogromen, star in oguljen kovček, v njem pa veliko, zanemarljivo in neugledno staro harmoniko temne barve. Neprijetno presenečenje. Nič dobrega sluteč sem vprašal mamo, kaj naj sedaj to pomeni. Ona pa me samo začudeno pogleda: "Ja, kaj se nisi z njim dogovoril za zamenjavo?" Tedaj pa sem bil začuden jaz: "Kakšno zamenjavo? Ne vem ničesar o kakršni koli zamenjavi!" Njeno nadaljnje pojasnjevanje pa me je še bolj razkurilo. Dejala je, da se je pred kakšnima dvema tednoma oglasil pri nas doma neki možki, ki je dejal, da je tvoj dober prijatelj in da sta se dogovorila za zamenjavo harmonik. Ker pa mene najbrž še ne bo kmalu domov, bi on moja harmoniko kar vzel in svojo pustil pri nas. Meni o kaki zamenjavi seveda ni bilo ničesar znanega, niti se mi ni sanjalo, kdo bi si privoščil takšno lumparijo in s prevaro prišel do moje neprimerno boljše in novejšje harmonike. Nad to lopovščino sem bil tako prizadet, da je trajalo kar nekaj dni, da sem se malo umiril. Tudi moja mama je bila hudo potrta, ko je videla, kako hudo mi je za mojo priljubljeno harmoniko, in si očitala, da je nasedla takemu prevarantu.

Meni pa je takrat kar ustrezalo, da sem moral zopet za daljši čas na neko novo gradbišče, da sem počasi nekoliko pozabil na nesrečno zadevo. Ko pa sem se vrnil v Maribor, sem nemudoma poiskal znanega mojstra za popravila harmonik, s katerim sva se dogovorila za celotno prenovo harmonike, kar je pomenilo nov meh, nove basovske gumbe, zamenjavo oglušelih glasilk, popravilo registrov in še kaj. Mojster se je res potrudil, tako da sem bil z novim izgledom ter glasom kar zadovoljen. To pač ni veljalo za račun popravila, ki je znašal skoraj toliko, kot je stala nova harmonika.

Ko sem tako še vedno razmišljal, kdo bi utegnil biti ta prevarant, sem se naenkrat spomnil, da se je neki možakar na gradbišču v Srbiji kar precej zanimal za mojo harmoniko. Kje sem jo kupil, koliko je stala, kar se mi pa takrat ni zdelo nič nenavadno. Ko pa sem se pozneje na upravi pozanimal za tega možakarja, sem ugotovil, da je šofer pri podjetju in da je začasno nedosegljiv, ker je na montažnih delih v Pakistanu.

Šele pozneje pa sem tudi izvedel, da je ta oseba v ožjem sorodstvu z znanim velenjskim političnim veljakom in da je bolje, da ta nečedna zadevščina zastara. In tako sedaj moja nova - stara harmonika in jaz uživava v miru zasluženi pokoj.

O, srečno, srečno, vas družmirska (neznani avtor)

*Šmihelska fara zelo je že stara
in nje zgodovina je pestra.
Kjer cerkev prelepa je stala,
danes je še kup kamenja.*

*Več kot deset rodov faranov
si je v njej dušo lajšalo.
Mladim danes manj je znano,
kaj ta starim je pomenilo.*

*Rudnik velik je velenjski
pred leti rajinke preselil,
ne pomni tega rod slovenski,
da mrtvim kdo bi mir skalil.*

*Farna cerkev se mi smili,
bila je zgodovinske vrednosti.
Sedaj je zbrisana s površja Zemlje,
od nje ostal samo je lep spomin.*

*Družmirska vas prelepa,
simbol kmetijstva si.
Usoda kmalu te bo doletela,
da skoraj boš pod vodo ti.*

*Nekoč so furmani družmirski
povsod poznani bili.
So iz Velunje les vozili
z močnimi konji.*

*Slivnik, Srebotnik, Tamše,
še druge kmete bi naštel,
odšli bodo z družmirske zemlje,
kot ostale jih bo svet sprejel.*

*Na vas družmirsko čudovito
spomini bodo vezali ljudi.
Pozabiti se ne bo je dalo,
saj rodni kraj ostane vedno živ.*

Nekje na vrheh

Priveditev ob 100-letnici Planinskega društva Šoštanj

*Nekje na vrheh,
v bližini zadnjih gnezd
in prvih zvezd
nekdo
s pobožno roko
sega po nedotaknjenih stvareh:
in kar se mu nameri pod dlan,
spremeni se v žlahten kamen,
v čudežen plamen,
bajen cvet,
lek vseh ran.*

Tako je pel že Župančič, tako so čutili naši rojaki pred 100 leti, ko so tukaj v Šoštanju v hotelu Avstrija ustanovili novo podružnico Slovenskega planinskega društva.

Natanko 100 let kasneje, 5. marca 2004, smo v Kulturnem domu Šoštanj proslavili visoki jubilej delovanja našega društva. Z mnogimi gosti in obiskovalci priveditve smo se sprehodili skozi teh 100 let. Kot rdeča nit priveditve so bili na oder postavljeni nekateri ključni dogodki – mejniki v delovanju društva. Te zgodovinske dogodke so poskušali obuditi učenci OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj.

Ob visokem jubileju našega društva je bila slavnostna govornica Marjeta Keršič – Svetel, ki se že vse življenje ukvarja z gorami v različnih izraznih oblikah: od pastirstva do znanstvenega raziskovanja gora. Gore ima iskreno rada. Ta ljubezen je močno izžarevala tudi iz prekmalu končan oddaj Gore in ljudje na Televiziji Slovenija, ki jih je sama pripravljala in vodila. Med drugim je v svojem govoru potrkala tudi na naravarstveno vest sodobnih "planincev".

V preteklost društvenega dela se je ozrl predsednik Planinskega društva Šoštanj Bojan Rotovnik, ni pa pozabil tudi na sedanje in prihodnje načrte društva.

Spodbudne besede in dobre želje za nadaljnje delo so izrekli še podžupan Občine Šoštanj gospod Štefan Szabo, predsednik Planinske zveze Slovenije Franci Ekar, ki je društvu izročil tudi posebno priznanje ob visokem jubileju, ter predstavnik Odbojarskega kluba Šoštanj-Topolšica Branko Sevnčnikar, ki je društvu podaril spominsko darilo.

Vsako praznovanje spremlja tudi pesem. Lepo ji je prisluhniti, če je vesela, radoživca. Še toliko bolj, če prihaja iz otroških grl. Tako so privedite

lepo popestrili pevci OŠ Bibe Roecka pod vodstvom Metke Berk.

*Na Vršac mi stopi in sedi,
neznan svet se teb odpre,
glej, med sivo plešo na sredi
zarod žlahtnih zelj cvete!*

Ni treba stopiti na Vodnikov Vršac. Že bližnja vrhova Paški Kozjak in Smrekovec nam odpirata čudovit razgled na našo dolino in še dlje. Zato so že pred 2. svetovno vojno postavili razgledni stolp na Špiku.

*V molk pogreznjene so skale,
v molk zeleni sneg in led,
le kjer strele so divjale,
ostre škrbe so njih sled.*

Tudi vojna je pustila ostre škrbe in razvaline mnogih koč, tudi smrekovške. A planinci niso obupali. Namesto s popotno palico so se v planine odpravili s krampi in lopatami.

Spomine na te dogodke so nam obudile stare fotografije na platnu in dramski prizori osnovnošolcev.

Tako kot se po naporni hoji v koči pogosto oglasi pesem, včasih pa tudi kak domači inštrument citre ali frajtonarica, so vzušje popestrili Mešani pevski zbor Svoboda pod vodstvom Anke Jazbec s planinsko himno Oj, Triglav, moj dom, Nazaj v planinski raj ter Slovenija, od kod lepote tvoje. Oglasile so se nežne strune citer Matete Stropnik ter ubrani zvoki mladih harmonikarjev mojstra Goličnika.

Ker zadnje čase na planinskih poteh pogosto srečujemo tudi najmlajše, smo tudi njih povabili na naše praznovanje. Da znajo ob naporih tudi uživati, so dokazali otroci iz Vrtca Šoštanj pod vodstvom vzgojiteljic Jožice in Zorane.

Na koncu so vsem gostom in nastopajočim otroci iz vrtca poklonili še lično izdelane simbole Planinskega društva Šoštanj – markacijo s planiko na sredi.

Povezovalec programa Boštjan Dermol je zaključil z mislijo:

Čar gora je enkrat. Vedno znova se vračaš v njihova prostranstva, spoznavaš jih, a nikdar ne spoznaš. Prav muhaste so, kot kakšno razvajeno

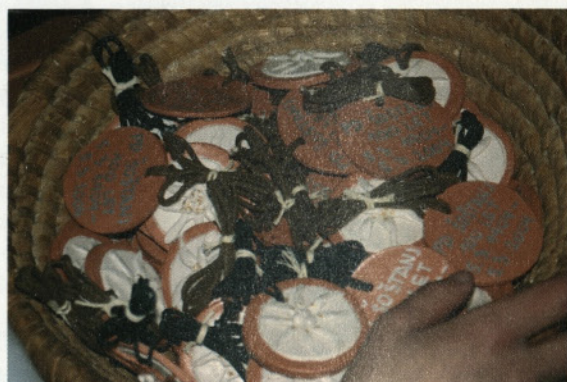

Foto: Andrej Vetrnik

dekle, ki sprejema svoje številne snubce. Včasih so neverjetno lepe in prijazne, spet drugič ti pokažejo zobe ali pa te vzamejo v svoje domovanje za vedno. A mi jim bomo kljub temu ostali zvesti.

Kot zvesti prijatelji planin in ljudje dobre volje pa smo se ta večer še dolgo zadržali v prijetni družbi harmonikarjev Roberta Goličnika ter pevcev Svobode. Po zakuski smo upihnili še 100 svečk na največji torti.

ZAVAROVANA OBMOČJA

Besedilo in fotografije: Martina Pečnik

Pomemben instrument ohranjanja naravne dediščine je ustanavljanje zavarovanih območij. Zavarovana območja so območja, ki zaradi svoje ekološke vrednosti, uravnoveženega delovanja človeka, življenjskih prostorov ogroženih, redkih ali značilnih rastlinskih in živalskih vrst pomembno prispevajo k ohranjanju biotske raznovrstnosti in varstvu naravnih vrednot.

Razlogi ustanavljanja zavarovanih območij

Razlogi so odvisni od značilnosti in vrednosti posameznih območij. V grobem pa bi jih lahko strnili v štiri skupine. Naravovarstveni razlogi so varovanje narave, raziskovalne in vzgojno-izobraževalne

Pomen zavarovanih območij

Območja ohranjene narave so večinoma na območjih, ki so gospodarsko zaostala za drugimi. Zaradi neugodnih naravnih razmer ali družbenih vzrokov tu človek ni mogel izkoristiti naravnih virov in tako posledično ni prišlo do okrnitve narave. V današnjem času pa lahko dejavniki, ki so bili nekoč ovira, postanejo prednost. Ohranjena narava in zavarovanje območja prinesejo okolju namreč novo kvaliteto, njihovo trženje pa prebivalcem novo razvojno možnost. Slednje se oblikuje glede na naravne danosti in možnosti in mora upoštevati načela trajnostnega razvoja. Kajti le uravnoveženo delovanje zagotavlja dolgoročen uspeh.

odvisna od značilnosti območja. Narodni park je veliko območje, kjer je v pretežnem delu še prisotna prvobitna narava, v Sloveniji imamo le enega – Triglavski narodni park (ustanovljen 1981). Regijski park pomeni obsežno območje regijsko značilnih ekosistemov, vmes so večji deli prvobitne narave. V Sloveniji imamo dva regijska parka, in sicer Kozjansko (1981) ter Škocjanske jame (1996). V krajinskem parku gre za ohranjanje kulturne krajine, ki je rezultat kakovostnega prepleta človeka z naravo. Le-teh je pri nas 40, prvi krajinski park je bil ustanovljen v Robanovem kotu leta 1950.

Tudi zavarovana območja imajo svoje certificiranje, podeljevanje mednarodno primerljivih statusov. Najbolj znane so kategorije IUCN, Mednarodne organizacije za ohranjanje narave,

Zavarovana območja so učilnice v naravi. Njihova estetska in doživljajska vrednost služi duhovni prenovi sodobnega človeka. Na sliki: dolina Innerschloß, v ozadju Groß Venediger (Narodni park Visoke Ture).

Krajinski park Logarska dolina. Inicijativa domačinov je ohranila čisto in urejeno dolino, njihova podjetnost je uspela s turizmom in trajnostnim razvojem prinesiti kraju nove razvojne možnosti.

dejavnosti v ohranjenih ekosistemih. Gospodarski razlogi obsegajo ohranjanje zdravja prebivalstva in izboljšanje kvalitete življenja, ohranjanje zdravja in rodnosti prsti, razvoj turizma in odpiranje novih delovnih mest za lokalno prebivalstvo ter ohranitev naravne in kulturne krajine za naslednje generacije. V ospredje prihajajo politični razlogi, ki izvirajo predvsem iz varovanja naravnih virov (vodne zaloge, genske banke ipd.). Nenazadnje so tu še etični razlogi, ki vključujejo varovanje naravne in kulturne dediščine kot pogojev za ohranitev identitete naroda, povezanost tradicije in duhovnih izročil prebivalstva z naravno in kulturno krajino ter vzpodbujanje umetniške in kulturne ustvarjalnosti v neokrnjeni naravi.

Vrste zavarovanih območij

V Sloveniji ločimo dve skupini zavarovanih območij. V skupino ožjih zavarovanih območij spadajo kategorije: naravni spomenik, strogi naravni rezervat, naravni rezervat. Običajno gre za teritorialno manjša območja, še preostale koščke neokrnjene narave, ki se odlikujejo po svoji izjemnosti, redkosti in biotski pomembnosti. Med širša zavarovana območja prištevamo narodni park, regijski park in krajinski park. Teritorialno so to večja območja, kategorija je

s sedežem v švicarskem Glandu. Kategorije so od V. do I. stopnje, najvišja stopnja (I.) pomeni najstrožji varstveni režim. V zadnjem času se uveljavlja organizacija PAN Parks. Gre za mrežo zavarovanih območij, katere cilj je trajnostni razvoj, zanesljiva blagovna znamka ter prepoznavnost pri Evropejcih. Pomembni postajajo mednarodni certifikati, kot je npr. območje pridelave gensko nespremenjene hrane, območje evropske mreže Natura 2000 ter povezovanje v skupno ponudbo – naddržavne pobude (Parki brez meja) ali skupen turistični nastop (npr. Alpine Wellness Internationa GmbH).

Odbojkarški klub Šoštanj Topolšica je DRŽAVNI PRVAK!

Tik pred zmago...

Odbojkarji Šoštanja -Topolšice nadaljujejo z različnimi igrami v državnem prvenstvu. Polfinalni srečanja so odigrali na najvišjem možnem nivoju in ekipa Salonita iz Anhovega tako ni imela pravih možnosti.

Že na prvo srečanje v Kanal so domači odbojkarji odpotovali trdno odločeni, da presenetijo papirnate favorite, kar so igralci Salonita vsekakor bili. Toda res samo na papirju. V dvorani pa je bila slika malce drugačna. Odbojkarji Šoštanja - Topolšice so odigrali maksimalno borbeno in predvsem taktično. Zelo zrelo. Če so se pred tekmo poznavalci odbojke bali, da je ekipa premalo izkušena, so se očitno pošteno zmotili. Gledalci so po tekmi obnemeli na svojih sedežih. Kar niso mogli verjeti, da se je to sploh lahko zgodilo. Salonit ima verjetno res najboljšo ekipo letos, toda to je treba potrjevati na vsaki tekmi. Tudi na drugi polfinalni tekmi v Šoštanju so bili domači igralci boljši in zmagali celo lažje od pričakovanih. Veselje ob največjem klubskem uspehu je bilo neizmerno, hkrati pa se je čutila prava športna mrzlica. Takšne v dolini že dolgo ni bilo čutiti. Vse povsod se je govorilo samo o odbojki in o možnostih igralcev Šoštanja - Topolšice v velikem finalu. Nasprotnik naši ekipi pa je veliki Calcit Kamnik, ekipa, ki je v zadnjih letih imela v slovenskem prostoru največ uspeha.

Vseh uspehov ekipe iz Kamnika sploh ni potrebno naštet. Na finalnih tekmah so bili absolutni favoriti. Še enkrat se je pokazalo, da le-ti ne zmagujejo vedno. In zato je šport tudi tako zanimiv. V odstotkih so imeli igralci Šoštanja -Topolšice le 30 % možnosti, že na prvi tekmi v Kamniku pa so pokazali, da poznavalci le ne vedo vsega ter da jih ne poznajo dovolj dobro. V zelo napetem srečanju s polno preobrat, s fanatično mero borbenosti in pravih odnosov do klubskega dresa so prvo tekmo finala dobili tesno s 3 : 2. Časa za slavje pa ni bilo veliko, saj jih je med tednom čakalo že drugo finalno srečanje. Športna dvorana v Šoštanju je bila nabito polna, vzdušje fenomenalno, igrala je tudi godba na pihala Zarja...

Igralci pa so bili presenetljivo zopet zelo mirni in zbrani. Vse je delovalo odlično, Calcit Kamnik je bil brez pravih možnosti za zmago. Srečanje se je končalo neverjetno hitro, o zmagovalcu pa lahko ugibate. Da so iz pravega testa, so igralci Šoštanja -Topolšice dokazali tudi tokrat, rezultat pa gladkih 3 : 0 (25 : 20, 25 : 16, 25 : 20).

Ker se finale igra na 3 zmage, prvenstvo še ni odločeno, igralci Calcita Kamnik še vedno upajo,

da bodo ubranili lanskoletni naslov. Šoštanj - Topolšica ima seveda svojo teorijo za naslednjo tekmo - enostavno - treba jo je dobiti in tako čim prej rešiti dvome o državnem prvaku. Če še sploh kdo dvomi, katera ekipa je kvalitetnejša in tudi v boljši formi. Potrebno pa je nekaj dodati: Tempirati formo za pravi trenutek, je v kolektivnih športih prava umetnost. To je Brunu Najdiču, trenerju Šoštanja

- Topolšice letos imenitno uspelo. Prav tako je velik »handikap« za Calcit Kamnik poškodba kapetana in njihovega najboljšega igralca, tudi člana državne reprezentance. Matija Pleško ima neugodno poškodbo kolena in zanj je letošnja sezona že predčasno končana. Kapetana in najbolj izkušenega igralca Šoštanja -Topolšice Dejana Fujsa smo med sezono večkrat kritizirali. V zadnjem obdobju pa igra res odlično in s svojimi bogatimi izkušnjami rešuje tudi najbolj zapletene situacije.

Vseeno pa v odbojki največje uspehe prinaša prava kolektivna igra in takšno v letošnji sezoni demonstrira predvsem Šoštanj - Topolšica. Do fantastičnega uspeha jih loči samo še majhen korak, samo še korakec... Do tam pa jim bodo zopet pomagali zvesti navijači, ki organizirajo množičen obisk 3. tekme v Kamniku.

Ljubo Globačnik

... in po njej

Sreda, 21. april 2004, je dan, ki se je z zlatimi črkami zapisal v zgodovino športa Šaleške doline, saj so šoštanjski odbojkarji po dolgih letih napornega dela in mnogih odrekanih v Šoštanj pripeljali zmagovalno lovoriko državnega prvenstva. Prvič v zgodovini Šaleške doline imamo državnega prvaka v ekipnih športih, kar je velik uspeh!

V nabito polni športni dvorani v Kamniku, kjer se je igrala tretja tekma finala državnega prvenstva, je bila kar polovica gledalcev iz Šaleške doline in le-ti so bučno ter zelo učinkovito podpirali šoštanjsko ekipo. V preteklih dveh finalnih tekmah so šoštanjski odbojkarji obkram premagali trikratne državne prvake odbojkarje Calcita Kamnika in so zato imeli na tretji tekmi prvič priložnost, da z zmago osvojijo naslov državnih prvakov. Z odlično igro vseh igralcev in pod taktičnim vodstvom trenerja Bruna Najdiča jim je to tudi uspelo! Prvi niz so sicer izgubili, a so zato v naslednjih treh nizih, prevzeli taktirko v svoje roke in do konca tekme narekovali hiter tempo igre in vse tri nize dobili. Po odločilnem bloku Fujsa in Pomerja v zaključku četrtega niza je sodnik oznanil konec tekme in slavje se je začelo. Prvo v dvorani, nato pa še v Šoštanju, kjer se je veselje zaključilo šele v zgodnjih jutranjih urah.

Foto: Dejan Tonkli, Katja Rezman

Bojan Rotovnik

Svetloba

Meditacija

Ekologija duha je temelj celotne ekologije.

Zen Aj (Manifest SK)

Praznik. Dan Zemlje. Planet, na katerem smo zrasi in v katerega smo pognali korenine. Zemlja nam daje obilje radosti in zadovoljstva. V zahvalo njej in njenim sobivajočim poklanjam razmišljanje o notranjosti, ki se usmerja navzven.

Zjutraj, ko se prebudim iz sna, odprem oči in zagledam svet. Kdo zagleda svet? Jaz zagledam svet, jaz ga vidim.

Ko poslušam glas ptice v jutru. Kdo posluša glas? Jaz poslušam.

Ko odhajam v šolo ali službo. Kdo odhaja in prihaja? Jaz prihajam in odhajam.

Ko se pogovarjam z »drugim« človekom. Kdo govori, kdo posluša? Jaz govorim in jaz poslušam.

Ko opazujem in mislim. Kdo opazuje in misli? Jaz vedno opazujem, jaz mislim.

Ko grem spat in svet tone v sanje. Kdo se vsak večer uleže in zaspi? Jaz, samo jaz se uležem in zaspijem ter se potopim v sanje.

Tako kot na jesen življenja odpadejo listi z dreves in pride zima, tako človek odide s prizorišča življenja.

Kdo umre in zapusti svet?

Jaz zapustim svet in umrem.

Drugi nikoli ne obstaja, vedno sem sam. Da obstaja drugi, nimam nobenega dokaza, samo zase imam dokaz, da obstajam. Sam sem v rojstvu, življenju in smrti. V smrti ni drugih. Drugi in svet izginejo, ostanem pa sam, Jaz. Drugi, ki jih vidimo, so samo odsev nas samih, samega sebe, Jaza. Zavedanje, da drugi ne obstaja, da so drugi naš lasten »proizvod«, je ena najpomembnejših ugotovitev v globinah meditacije. Kdo bi po takšnem spoznanju lahko še videl »druge«, škodoval drugemu ali poškodoval mater Zemljo? Mi ne potrebujemo ekoloških gibanj, mi potrebujemo ekološko zavest, ekologijo duha. Nujno potrebujemo nauk o tem, da svet ni različen od nas, da nimamo nobenega dokaza za obstoj drugega, razen nas samih, Jaza.

Ko odvržem listič papirja, ko zavržem pločevin-ko ali plastenko, ko spuščam v zrak nečistoče in ko vlivam v morje in reke nesnago, se moram zavedati, da sem vse to Jaz. Kadar sem v teku za prestiž, v boju za oblast ali se strankarsko opredeljujem (jaz in drugi), sem ekološko onesnažil samega duha. Ko sodim drugega, ko opravljam

nečiste posle in na ta račun bogatim, takrat jemljem samemu sebi. Potem pa se dogaja, da moj jaz ostaja prazen in reven, kajti vzel sem sebi.

Ekologija duha je temeljno znanje ali nauk sveta in delovanja v njem. Prav gotovo bi morali v šole uvesti ta predmet in povrh še meditativna spoznanja, ki bi imela prvenstveno vlogo vzgajati. Takrat bi kaj hitro lahko spoznali, da je trenutno ukvarjanje s čimer koli izključno naš »proizvod«. Nihče drug ni odgovoren za to, kar imam pred očmi ali pred sabo. Temu se reče samoustrvarjalni opus. Svet, ki ga doživljam pred sabo, je lahko lep, meditativen, umirjen, zavesten in blažen. Lahko pa je povsem obratno: svet trpljenja, boja za oblast, za moč in prevlado. Morda smo prisiljeni lagati, biti zviti, preračunljivi, ker smo pristaši kakšne politične stranke. Lahko si gremo svetovne policaje ali pa teroriste misleč, da ubijamo druge. A teh drugih ni nikjer!

Morda smo pristaši kakšne od religij in v praznoverju in neznanju nosimo k blagoslovu meso ubitih in mučenih živali, da bi rešili sebe v nekakšnih nebesih. V resnici pa povzročamo veliko trpljenja samo sebi, kajti vse je eno.

Vendarle na koncu ali bolje na začetku, je Jaz tisti, ki izbira, kaj počne, kaj gleda, kaj vidi, kaj čuti in čemu služi. Edini dokaz, da je življenje v svetu čudovito in v nekaterih trenutkih trpeče, sem Jaz. Če hočejo »drugi« dokaz o tem, da je svet popoln in v harmoniji, ga ne morem dati, kajti drugega ni. Samo Jaz obstajam.

Zen Aj

Sinastrija

Astrologinja Špela

Poročni Zodiak za vsa znamenja
Kako izrečejo usodni »da«**OVNI**

Ovni in ovnice imajo radi dinamične in vesele poroke z veliko povabljenimi svati in presenečenji. Ker so po naravi zelo direktni, v ljubezni ne poznajo ovinkov. Običajno ne skrivajo svojega navdušenja in »kar naravnost« povedo, kaj mislijo in čutijo. Če se v njih prebudijo »goreča« čustva do ljubljene(ga), bodo brez oklevanja predlagali usodni sprehod do matičarja. Tako ovne kot ovnice pa je težko za vedno »uloviti«, saj ljubijo svobodo, ki jim je zelo draga. Ko se jim prikaže »prava« ženska ali moški, ki v njih dramatično strastna čustva, se ne morejo več upreti tej čarobni, opojni besedi »da«.

Ob tem srečnem »da« ženin - oven preseneti ne-

sesto tako, da s padalom doskoči natanko pred njene nožice, pred matičarja. Nevesta ovnica pa bi lahko svoj usodni »da« dahnila v živo rdeči obleki, z globokim izrezom ali pa bi celo svate zabavala z izivalno obleko in v njej morda celo zaplesala trebušni ples.

Zaradi goreče zaletavosti in prenegljenosti lahko oven in ovnica skleneta ljubezen tudi v zelo »kratkem času«, od danes na jutri, morda na kakšnem razbuljivem potovanju po eksotičnih deželah, rajskih plažah,... Že sama misel, kako bodo presenetili svoje sorodnike, prijatelje in znance z novico, da so si naredili poročni prstan in končno spoznali osebo svojih sanj, jih zabava in navdušuje. So pač ljudje hitrih odločitev, nenavadnih idej in zamisli. Prav zaradi tega se navdušujejo nad »drugičnimi« obredi, morda celo za poroko na nenavadnih krajih - na primer boksarskemu ringu, na bregu reke ali jezera, ob tabornem ognju ali nekje, kjer je »zelo vroče«.

Torej, vedno so polni adrenalinskih presenečenj, zato verjemite, nikoli vam ne bo dolgčas živeti z ovnom ali ovnico!

BIKI

Pred »usodnim da« bikom res ni do šale. Preden

se odločijo za ta veliki korak, vse dobro premislijo. Če niso prepričani, da so srečali »pravega človeka«, s katerim bodo do konca svojih dni srečni, to tudi pokažejo. Že pred pomembnim »da« hočejo vedeti, kje in kako bosta zaljubljenca živela, si pozidala hišo, ki jima postane dom. Biki cenijo varnost in udobje, da bi lahko srečno živeli in uživali. Zaradi previdnosti in natančnosti bodo poroko skrbno pripravili. Naj bo svatov malo ali veliko, prav nihče ne bo odšel lačen od mize. Na mizah bo pripravljena izbrana harana, narejena prav po zahtevnih receptih. Ker so po naravi zelo domiselni, saj jim je dan tudi smisel za dekoracijo in obikovanje, bodo jedilne mize lepo pripravljene in aranžirane z lepim cvetjem. Poleg lepega jim je dano tudi veseljaštvo, začinjeno s humorjem.

Biki so na svoji poroki in gostiji najbolj zadovoljni, če se lahko brez sprenevedanja vedejo kot »zaljubljeni golobčki«, ki omogočajo svatom, da se začnejo že na poroki spraševati, kam neki sta se skrila novoporočena.

Prihodnjič vam bom predstavila še ostala znamenja zodiaklanega kroga v zvezi z »usodnim da«.

ASTROLOŠKI KUPONČEK

za izdelavo dveh primerjalnih horoskopov ali »kompozit karta«

Šifra:

Oseba A:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Oseba B:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Vprašanje:

na katerega želite odgovor (ljubezen, prijateljstvo...)

							List	OKOLIŠ OSOJSKEGA JEZERA	BUTEČ, NEUMNEŽ	POVZETEK VSEBINE KNJIZNEGA DELA	ČEBELJE ROJENJE	PREBIVALEC OTOKA	ČETR. MESEC KOLEDARJA FRANC. REVOLUCIJE	
							BAJESLOVNI KRALJ ŠKRATOV							
							VALENTIN VODNIK							
							JUGOSL. AEROTRANS-PORT				4. IN 16. ČRKA ABECEDE			
							LUDOLFOVO ŠTEVIL							
Avtor: LoM	KRAJ PRI MEDIJSKIH TOPLICAH	... ZAHOVIČ	SREDIŠČE MOLDAVIJE	STROJ. TOVARNA V TRBOVLJAH	EDVARD BENES		STAROGRŠKI KIPAR							
							KDOR ENTLA							
IZIDA									EKSPLOZIVNA TELESA					
KAJ SO ISKALI ARGONAVTI														
TRAJNA ZNACILNOST NEKOGA								€						
ATEK, OČKA				REKA MED MADŽ. IN SLOVAŠKO				KEM. SIMBOL ZA BERILIJ			ORALA	ZDRAVILNI NAPITEK	NEPOGREŠ- LJIVA PRI RACUNAL- NIKU	
				FRANC. NOVEC ZA 5 ALI 10 CENTOV										
AVTOM. OZNAKA ZA KRŠKO			KAMNITA GMOTA					ZLATO						
			RIMSKA 50											
KRALJ EOLSKIH OTOKOV						JUNIOR		ZNAČAJ						
								KRAJ V BOSNI						
							DOLOČENO OZEMLJE							
							ITALIJ. SPOLNIK			ČETRTI RIM. KRALJ				
							NOVA ZAVEZA			NORDIJSKI BOGOVI				
											AVTOM. OZNL. ZA ČAČAK			
											DRUŠTVO NARODOV			
													MEDN. OZNAKA ZA ŠPANJO	
							KRAJ V SV SLOVENIJI							

UGANKARSKI SLOVARČEK:

IASI - središče Moldavije; IPEL - mejna reka med Slovaško in Madžarsko; NIVOSE - četrti mesec koledarja francoske revolucije; OBERON - bajeslovni kralj škratov; OCINJE - kraj v SV Sloveniji; SKOPAS - starogrški kipar.

Izmed pravih rešitev križanke bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli Turistično karto Občine Šoštanj.

Izžrebani nagrajenci pravih rešitev prejšnje križanke so: Viktor Kršinar, Šercerejva 17, Velenje; Martina Pokleka, Lokovica 28, Šoštanj in Monika Lesjak, Koželjskega 3, Velenje.

Nagradna križanka

April 2004

Gesla Križanke:

Ime in priimek:

Naslov:

Izpolnjen kupon pošljite na naš naslov do 20. 5. 2004.

Lekarna Velenje

OE Lekarna Center Velenje

Vodnikova 1, Velenje
telefon: 898 18 80, fax: 898 18 95

OE Lekarna Kersnikova Velenje

Kersnikova 2d, Velenje
telefon: 897 05 71, fax: 897 05 72

OE Lekarna Šmartno ob Paki

Šmartno ob Paki 80,
telefon: 891 51 30, fax: 891 51 31

OE Lekarna Šoštanj

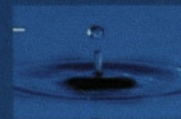
Lampretov trg 1, Šoštanj
telefon: 897 26 10, fax: 897 26 12

Poslovni čas Lokarne Šoštanj:

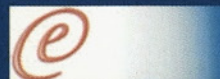
ponedeljek - četrtek od 7.30 do 18.00 ure
petek od 7.30 do 15.00 ure
sobota od 8.00 do 12.00 ure

**Želimo vam prijetne
Prvomajske praznike!**

ESOTECH

energetika, ekologija informatijske tehnologije

Esotech, d.d.

Preloška c. 1, 3320 Velenje

Tel.: 03/ 8994 500

Fax: 03/ 8994 602

E-pošta: velenje@esotech.si

<http://www.esotech.si>

Čestitamo za praznik.

N.Si

Nova Slovenija

Krščanska ljudska stranka

Občinski odbor Šoštanj

Lista kandidatov za volitve v Evropski parlament

1. **LOJZE PETERLE**
2. **Ljudmila Novak**, prof. slovenskega in nemškega jezika s književnostjo, županja Moravč;
3. **Anton Kokalj**, univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike in glavni tajnik NSI;
4. **dr. Magdalena Šverc** iz Maribora, docentka za pedagogiko in didaktiko;
5. **Janez Vasle**, dr. medicine iz Domžal, specialist pediater, nekdanji svetovalec na veleposlaništvu RS v Grčiji;
6. **Maruša Novak**, podjetnica iz Murske Sobotice;
7. **Jernej Pavlin**, predsednik podmladka NSI - Mlade Slovenije, doma iz Svetega Antona pri Koprju, univerzitetni diplomirani politolog.

Inženiring za Energetiko in Ekologijo, d.o.o.

Jamova cesta 20, p.p. 452, 1111 Ljubljana

Tel.: 01/ 474-3767, Faks: 01/2511-676

E-mail: info@cee.si

Podružnica Šoštanj

Cesta Lole Ribarja 18, 3325 Šoštanj

Tel: 03/8993-679, Faks: 03/5882-262

E-mail: cee.sostanj@siol.net

**Skupaj v SLO,
skupaj v EU!
Gremo!**

Vsem občanom
Občine Šoštanj
čestitamo ob
praznikih!

KS Šentvid

*Cenjenim uporabnikom naših
storitev in poslovnim partnerjem
se zahvaljujemo za zaupanje!
Želimo vam vesele Prvomajske
praznike!*

Komunalno podjetje Velenje

Prestopite na pravo – **varno** stran!

GRAWE
Zavarovalnica d.d.

Zavarovalnica na **Vaši** strani.

GRAWEfon
080 22 40

www.grawe.si

Ko
prihodnost
postane
vsakdanja,
štejejo
načelna
dejanja.

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ŠOŠTANJ

ZA OBČINO ŠOŠTANJ, KER NAM JE BLIZU

POSLOVNI SISTEM PREMOGOVNIK VELENJE

Našo prihodnost gradimo
na dveh stebrih:
na premogu
in na razvoju novih dejavnosti

**Vsem občankam in občanom Velenja
čestitamo ob 27. aprilu,
dnevu upora proti okupatorju,
in 1. maju, prazniku dela.**

Zaposleni v poslovnem sistemu Premogovnik Velenje